

Belgische Senaat

Gewone Zitting 2000-2001

2-90

Plenaire vergaderingen
Donderdag 25 januari 2001

Namiddagvergadering

Handelingen

Sénat de Belgique

Session ordinaire 2000-2001

Annales

Séances plénières

Jeudi 25 janvier 2001

Séance de l'après-midi

2-90

De **Handelingen** bevatten de integrale tekst van de redevoeringen in de oorspronkelijke taal. Deze tekst werd goedgekeurd door de sprekers. De vertaling – *cursief gedrukt* – verschijnt onder de verantwoordelijkheid van de dienst Verslaggeving. Van lange uiteenzettingen is de vertaling een samenvatting.

De nummering bestaat uit het volgnummer van de legislatuur sinds de hervorming van de Senaat in 1995, het volgnummer van de vergadering en de paginering.

Voor bestellingen van Handelingen en Vragen en Antwoorden van Kamer en Senaat:
Dienst Publicaties Kamer van volksvertegenwoordigers, Natieplein 2 te 1008 Brussel, tel. 02/549.81.95 of 549.81.58.

Deze publicaties zijn gratis beschikbaar op de websites van Senaat en Kamer:
www.senate.be www.dekamer.be

Afkortingen - Abréviations

AGALEV	Anders Gaan Leven
CVP	Christelijke Volkspartij
ECOLO	Écologistes
PRL-FDF-MCC	Parti Réformateur Libéral – Front Démocratique des Francophones – Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	Parti Socialiste
PSC	Parti Social Chrétien
SP	Socialistische Partij
VL. BLOK	Vlaams Blok
VLD	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU-ID	Volksunie-ID21

Les **Annales** contiennent le texte intégral des discours dans la langue originale. Ce texte a été approuvé par les orateurs.

Les traductions – *imprimées en italique* – sont publiées sous la responsabilité du service des Comptes rendus. Pour les interventions longues, la traduction est un résumé.

La pagination mentionne le numéro de la législature depuis la réforme du Sénat en 1995, le numéro de la séance et enfin la pagination proprement dite.

Pour toute commande des Annales et des Questions et Réponses du Sénat et de la Chambre des représentants: Service des Publications de la Chambre des représentants, Place de la Nation 2 à 1008 Bruxelles, tél. 02/549.81.95 ou 549.81.58.

Ces publications sont disponibles gratuitement sur les sites Internet du Sénat et de la Chambre:
www.senate.be www.lachambre.be

Inhoudsopgave

Inoverwegingneming van voorstellen.....	6
Regeling van de werkzaamheden	6
Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem aan de eerste minister over «het Lambermontakkoord» (nr. 2-337)	6
Vraag om uitleg van de heer Ludwig Caluwé aan de eerste minister over «het Lambermontakkoord» (nr. 2-336)	6
Mondelinge vragen	22
Mondelinge vraag van mevrouw Martine Taelman aan de minister van Binnenlandse Zaken over «het gebrek aan personeel bij de lokale brigades van de federale politie» (nr. 2-463).....	22
Mondelinge vraag van de heer Jacques Devolder aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de anonimiteit van eicel- of zaadceldonaties en het plan van een TV-productiehuis om een programma genaamd “I want your baby” uit te zenden» (nr. 2-472).....	24
Mondelinge vraag van de heer Ludwig Caluwé aan de eerste minister over «de onderhandelingen met Nederland over spoorlijn 11» (nr. 2-473)	25
Mondelinge vraag van de heer Philippe Monfils aan de staatssecretaris voor Buitenlandse Handel over «het bezoek van de staatssecretaris aan Cyprus» (nr. 2-464)	27
Mondelinge vraag van de heer François Roelants du Vivier aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de procedure voor het benoemen van schepenen» (nr. 2-465)	29
Mondelinge vraag van mevrouw Marie-José Laloy aan de minister van Binnenlandse Zaken en aan de minister van Justitie over «de geïntegreerde politie en de strijd tegen de pedofilie» (nr. 2-466).....	30
Mondelinge vraag van de heer Frans Lozie aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de gevolgen van het transport van militair materieel via de haven van Zeebrugge voor de gezondheid van het havenpersoneel» (nr. 2-469)	32
Mondelinge vraag van mevrouw Marie Nagy aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de regeling van de werkzaamheden van de gemeenteraad» (nr. 2-471)	33
Mondelinge vraag van de heer Vincent Van Quickenborne aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over «de te hoge internet- en interconnectietarieven» (nr. 2-467).....	34
Mondelinge vraag van mevrouw Clotilde Nyssens aan de minister van Justitie over «het snelrecht» (nr. 2-468)	36

Sommaire

Prise en considération de propositions	6
Ordre des travaux	6
Demande d'explications de M. Joris Van Hauthem au premier ministre sur «l'accord du Lambermont» (n° 2-337)	6
Demande d'explications de M. Ludwig Caluwé au premier ministre sur «l'accord du Lambermont» (n° 2-336)	6
Questions orales	22
Question orale de Mme Martine Taelman au ministre de l'Intérieur sur «le manque de personnel dans les brigades locales de la police fédérale» (n° 2-463)	22
Question orale de M. Jacques Devolder à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur «l'anonymat du don d'ovule ou de sperme et le projet d'un producteur de télévision d'émettre un programme dénommé “I want your baby”» (n° 2-472)	24
Question orale de M. Ludwig Caluwé au premier ministre sur «les négociations avec les Pays-Bas sur la ligne de chemin de fer numéro 11» (n° 2-473).....	25
Question orale de M. Philippe Monfils à la secrétaire d'État au Commerce extérieur sur «la visite de la secrétaire d'État à Chypre» (n° 2-464).....	27
Question orale de M. François Roelants du Vivier au ministre de l'Intérieur sur «la procédure de désignation d'échevins» (n° 2-465).....	29
Question orale de Mme Marie-José Laloy au ministre de l'Intérieur et au ministre de la Justice sur «la police intégrée et la lutte contre la pédophilie» (n° 2-466)	30
Question orale de M. Frans Lozie au ministre de l'Intérieur sur «les conséquences du transport de matériel militaire par le port de Zeebrugge pour la santé du personnel portuaire» (n° 2-469)	32
Question orale de Mme Marie Nagy au ministre de l'Intérieur sur «l'organisation des travaux du conseil communal» (n° 2-471)	33
Question orale de M. Vincent Van Quickenborne au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur «les tarifs trop élevés en matière d'internet et d'interconnexions» (n° 2-467)	34
Question orale de Mme Clotilde Nyssens au ministre de la Justice sur «la procédure accélérée» (n° 2-468)	36

Overlijden van een oud-senator	38	Décès d'un ancien sénateur	38
Samenstelling van commissies	39	Composition de commissions	39
Ontslag van senatoren	39	Démission de sénateurs	39
Regeling van de werkzaamheden	39	Ordre des travaux	39
Voorstel tot invoeging van een artikel 95bis in het reglement van de Senaat ter uitvoering van artikel 4 van de wet van 4 mei 1999 tot beperking van de cumulatie van het mandaat van federaal parlementslid en Europees parlementslid met andere ambten (van de heer Guy Moens, Stuk 2-605)	39	Proposition tendant à insérer dans le règlement du Sénat un article 95bis en exécution de l'article 4 de la loi du 4 mai 1999 limitant le cumul du mandat de parlementaire fédéral et de parlementaire européen avec d'autres fonctions (de M. Guy Moens, Doc. 2-605)	39
Algemene bespreking	39	Discussion générale	39
Artikelsgewijze bespreking	41	Discussion des articles	41
Stemmingen	41	Votes	41
Voorstel tot invoeging van een artikel 95bis in het reglement van de Senaat ter uitvoering van artikel 4 van de wet van 4 mei 1999 tot beperking van de cumulatie van het mandaat van federaal parlementslid en Europees parlementslid met andere ambten (van de heer Guy Moens, Stuk 2-605)	42	Proposition tendant à insérer dans le règlement du Sénat un article 95bis en exécution de l'article 4 de la loi du 4 mai 1999 limitant le cumul du mandat de parlementaire fédéral et de parlementaire européen avec d'autres fonctions (de M. Guy Moens, Doc. 2-605)	42
Voordracht van kandidaten voor het ambt van Staatsraad bij de Raad van State	42	Présentation de candidats pour la fonction de conseiller d'État au Conseil d'État	42
Voordracht van kandidaten voor een openstaand ambt van Nederlandstalig Staatsraad bij de Raad van State (Stuk 2-627)	43	Présentation des candidats pour une place vacante de conseiller d'État d'expression néerlandaise au Conseil d'État (Doc. 2-627)	43
Vraag om uitleg van mevrouw Sabine de Bethune aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over «de naleving van de wet van 20 juli 1990 ter bevordering van de evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in organen met adviserende bevoegdheid» (nr. 2-309)	45	Demande d'explications de Mme Sabine de Bethune à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur «l'application de la loi du 20 juillet 1990 visant à promouvoir la présence équilibrée d'hommes et de femmes dans les organes possédant une compétence d'avis» (n° 2-309)	45
Voordracht van kandidaten voor een openstaand ambt van Nederlandstalig Staatsraad bij de Raad van State (Stuk 2-627)	51	Présentation des candidats pour une place vacante de conseiller d'État d'expression néerlandaise au Conseil d'État (Doc. 2-627)	51
Uitslag van de geheime stemming over de voordracht van de eerste kandidaat	51	Résultat du scrutin pour la présentation du premier candidat	51
Vraag om uitleg van mevrouw Sabine de Bethune aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over «het verschil in arbeidsmarktparticipatie van laaggeschoolde en hooggeschoolde vrouwen in België» (nr. 2-310)	52	Demande d'explications de Mme Sabine de Bethune à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur «la différence de participation des femmes peu qualifiées et des femmes hautement qualifiées au marché du travail en Belgique» (n° 2-310)	52
Regeling van de werkzaamheden	52	Ordre des travaux	52
Voordracht van kandidaten voor een openstaand ambt van Nederlandstalig Staatsraad bij de Raad van State (Stuk 2-627)	54	Présentation des candidats pour une place vacante de conseiller d'État d'expression néerlandaise au Conseil d'État (Doc. 2-627)	54
Uitslag van de geheime stemming over de voordracht van de tweede kandidaat	54	Résultat du scrutin pour la présentation du deuxième candidat	54
Vraag om uitleg van mevrouw Sabine de Bethune aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over «het verschil in arbeidsmarktparticipatie van laaggeschoolde en hooggeschoolde vrouwen in België» (nr. 2-310)	54	Demande d'explications de Mme Sabine de Bethune à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur «la différence de participation des femmes peu qualifiées et des femmes hautement qualifiées au marché du travail en Belgique» (n° 2-310)	54
Voordracht van kandidaten voor een openstaand ambt van Nederlandstalig Staatsraad bij de Raad van State		Présentation des candidats pour une place vacante de conseiller d'État d'expression néerlandaise au Conseil	

(Stuk 2-627).....	57	d'État (Doc. 2-627)	57
Uitslag van de geheime stemming over de voordracht van de derde kandidaat	57	Résultat du scrutin pour la présentation du troisième candidat	57
Berichten van verhindering.....	57	Excusés.....	57
Bijlage		Annexe	
Naamstemmingen	58	Votes nominatifs	58
Indiening van voorstellen	58	Dépôt de propositions.....	58
In overweging genomen voorstellen.....	59	Propositions prises en considération	59
Vragen om uitleg	59	Demandes d'explications	59
Samenstelling van commissies	60	Composition de commissions.....	60
Non-evocatie.....	60	Non-évocation	60
Boodschappen van de Kamer	60	Messages de la Chambre	60
Arbitragehof – Prejudiciële vragen.....	61	Cour d'arbitrage – Questions préjudicielles	61
Hoge Raad voor de Justitie	61	Conseil supérieur de la Justice	61

Voorzitter: de heer Armand De Decker

(De vergadering wordt geopend om 15.15 uur.)

Inoverwegingneming van voorstellen

De voorzitter. – De lijst van de in overweging te nemen voorstellen werd rondgedeeld.

Leden die opmerkingen mochten hebben, kunnen die vóór het einde van de vergadering mededelen.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, neem ik aan dat die voorstellen in overweging zijn genomen en verzonden naar de commissies die door het Bureau zijn aangewezen.

(Instemming)

(De lijst van de in overweging genomen voorstellen wordt in de bijlage opgenomen.)

Regeling van de werkzaamheden

De voorzitter. – Het Bureau heeft beslist de mondelinge vragen van de heren Van Hauthem en Caluwé aan de eerste minister over het Lambermontakkoord om te vormen tot vragen om uitleg.

Uitzonderlijk wordt de spreektijd beperkt tot 10 minuten voor deze twee collega's en tot 5 minuten voor de woordvoerders van de andere fracties.

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem aan de eerste minister over «het Lambermontakkoord» (nr. 2-337)**Vraag om uitleg van de heer Ludwig Caluwé aan de eerste minister over «het Lambermontakkoord» (nr. 2-336)**

De heer Joris Van Hauthem (VL. BLOK). – Naar het schijnt heeft de eerste minister een historisch akkoord inzake de staatshervorming gesloten, dankzij het gunstig communautair klimaat dat zou heersen. Het gaat niet om een historisch akkoord, maar om een historisch debacle. Het vertoont alle kenmerken van een klassiek Belgisch compromis, namelijk Vlaanderen en Wallonië krijgen bevoegdheden bij in ruil voor federaal geld, dus overwegend Vlaams geld, en de Brusselse Vlamingen betalen het gelag. Zo was het ook altijd in het verleden.

Het uitgangspunt was, net zoals bij het Sint-Elooisakkoord, de Franstalige vraag naar meer federaal geld. Daaraan werd al de rest ondergeschikt gemaakt. De herfinanciering van de gemeenschappen is een feit. Op de Franstalige vraag werd ingegaan: eerst wordt 8 miljard extra gegeven, vanaf 2006 40 miljard en in 2011 45 miljard.

Als de verdeling van de middelen zou gebeuren op basis van een soort *juste retour*, zou ze nog aanvaardbaar zijn. Daar knelt echter het schoentje. Het gros van de verdeling van de bijkomende dotatie aan de gemeenschappen gebeurt nog steeds op basis van de BTW-opbrengsten in plaats van op basis van de personenbelasting. De huidige regeling kost

Présidence de M. Armand De Decker

(La séance est ouverte à 15 h 15.)

Prise en considération de propositions

M. le président. – La liste des propositions à prendre en considération a été distribuée.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Sauf suggestion divergente, je considérerai ces propositions comme prises en considération et renvoyées à la commission indiquée par le Bureau. *(Assentiment)*

(La liste des propositions prises en considération figure en annexe.)

Ordre des travaux

M. le président. – Le Bureau a décidé de transformer en demandes d'explications, les questions orales de MM. Van Hauthem et Caluwé au premier ministre sur l'accord du Lambermont.

Le temps de parole est exceptionnellement limité à 10 minutes pour ces deux collègues et à 5 minutes pour les autres groupes politiques.

Demande d'explications de M. Joris Van Hauthem au premier ministre sur «l'accord du Lambermont» (n° 2-337)**Demande d'explications de M. Ludwig Caluwé au premier ministre sur «l'accord du Lambermont» (n° 2-336)**

M. Joris Van Hauthem (VL. BLOK). – *Le premier ministre a, paraît-il, conclu un accord historique. Il s'agit plutôt d'une débâcle historique, car l'accord présente toutes les caractéristiques d'un compromis belge classique : la Flandre et la Wallonie obtiennent davantage de compétences en échange d'argent fédéral, donc essentiellement flamand, et ce sont les Flamands bruxellois qui trinquent.*

Tout a commencé lorsque les francophones ont réclamé plus d'argent fédéral. Tout le reste y a été subordonné. Le refinancement des Communautés est un fait. La demande francophone a été satisfaite. Huit milliards supplémentaires seront accordés dans un premier temps, puis 40 milliards dès 2006 et 45 milliards en 2011. Ce serait encore acceptable si les moyens étaient répartis sur la base d'une sorte de « juste retour », mais la majeure partie de la dotation complémentaire est répartie sur la base des recettes de la TVA et non de l'impôt des personnes physiques. Actuellement, ce système coûte chaque année 25 milliards à la Flandre. Les accords de la Saint-Éloi subsistent alors que selon certains collègues, ils ne seraient appliqués que jusqu'à la fin de 2001. C'est donc une fois de plus un gigantesque transfert du Nord au Sud qui est organisé.

Vlaanderen al 25 miljard per jaar. Het Sint-Elooisakkoord als dusdanig blijft overeind, hoewel sommige collega's hadden gezegd dat dit akkoord maar tot eind 2001 mocht lopen. Daarenboven worden de bijkomende dotaties hoofdzakelijk gebaseerd op de in Vlaanderen zo gecontesteerde BTW-inkomsten. Niet alleen wordt hierdoor het consumptiefederalisme in stand gehouden, er wordt opnieuw een gigantische transfer georganiseerd van Noord naar Zuid.

De minister kan ons misschien eens uitleggen waarom de verdeelsleutels verschillend zijn naargelang de bevoegdheden die worden overgeheveld. Om het onderwijs en de gemeenschappen te financieren mag de personenbelasting niet voor het volle pond doorwegen, omdat dat wat nadelig zou zijn voor het Franstalige landsgedeelte. Voor de overheveling van de middelen die moeten dienen voor de financiering van de buitenlandse handel en de landbouw, wordt dan weer een andere logica gevolgd. Omdat volgens de Boerenbond 70% van de landbouwactiviteiten zich in Vlaanderen bevindt, willen de Franstaligen de personenbelasting als criterium, omdat dat lager is dan 70%, namelijk 62%. Dat criterium willen ze ook gehanteerd zien voor buitenlandse handel hoewel Vlaanderen instaat voor 75% van die handel. Kortom de verdeelsleutels zijn zo gekozen dat Vlaanderen altijd wordt benadeeld. Wij waren al lang bevreesd dat bij een herfinanciering van de gemeenschappen Vlaanderen nadelige criteria zou moeten aanvaarden in ruil voor een zeer beperkte fiscale autonomie. Met een fiscale autonomie van 25% kan België de vergelijking met echte federale staten niet doorstaan. De tijd dat de VLD, met André Denys en Karel De Gucht op kop, eiste dat de personenbelasting in haar geheel zou worden overgeheveld naar de gemeenschappen is al lang voorbij. Van een gemeenschapsfiscaliteit is trouwens helemaal geen sprake. Het kijk- en luistergeld wordt eerst omgevormd tot een gewestbelasting om ze daarna over te hevelen.

Heel dit akkoord is de bevestiging van de driedigheids van België. De tweeledigheid is naar de prullenmand verwezen. Daardoor komt Vlaanderen voorgoed institutioneel in een minderheidspositie.

Ik kom nu tot de overheveling van de gemeente- en provinciewet. De wijze waarop de eerste minister, en alle andere onderhandelaars, de Vlaamse Brusselaars niet alleen in de steek laten, maar hen zelfs de nekslag geven, tart elke verbeelding.

Het is een historische blunder het lot van de Brusselse Vlamingen te koppelen aan dat van de Franstaligen in de rand, terwijl in het verleden het lot van de Brusselse Vlamingen altijd gekoppeld werd aan het lot van de Franstaligen op het Belgische niveau.

Waar is de tijd dat de eerste minister als senator en Patrick Dewael als kamerlid als grote Vlaamse oppositieleiders waarborgen eisten voor de Brusselse Vlamingen op het lokale vlak bij het invoeren van het eurostemrecht?

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Ja, waar is de tijd?

De heer Joris Van Hauthem (VL. BLOK). – Deze regering hevelt de hele gemeentewet en de hele gemeentekieswet over naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zonder welke waarborg ook te eisen voor de Vlamingen op lokaal vlak. Voeg daar dan nog het stemrecht voor de vreemdelingen bij

Le ministre pourrait peut-être nous expliquer pourquoi les clés de répartition diffèrent selon les compétences transférées. Pour financer l'enseignement et les Communautés, l'impôt des personnes physiques ne peut peser de tout son poids parce que la partie francophone du pays serait désavantagée. Mais pour le transfert des moyens de financement du commerce extérieur et de l'agriculture, on suit une autre logique. Puisque, selon le Boerenbond, l'activité agricole se situe à 70% en Flandre, les francophones veulent utiliser l'IPP comme critère parce qu'il est inférieur à 70%. Il s'élève en fait à 62%. Ils veulent aussi qu'il soit utilisé pour le commerce extérieur bien que la Flandre représente 75% de ce commerce. Les clés de répartition sont donc établies de manière telle que la Flandre est toujours désavantagée. Elle n'obtient qu'une faible autonomie fiscale de 25%. Il n'est d'ailleurs pas question d'une fiscalité communautaire. La redevance radio-télé est d'abord transformée en impôt régional avant d'être transférée.

Cet accord confirme régionalisation à trois de la Belgique. La régionalisation à deux passe à la poubelle. La Flandre est ainsi mise définitivement dans une position minoritaire au plan institutionnel.

J'en viens au transfert des lois communale et provinciale. La façon dont le premier ministre et tous les autres négociateurs ont donné le coup de grâce aux Bruxellois flamands défie l'imagination. On a fait une gaffe historique en liant le sort des Flamands bruxellois à celui des francophones de la périphérie alors que, dans le passé, il a toujours été lié à celui des francophones de la Belgique tout entière. Le gouvernement transfère l'ensemble de la loi communale et de la loi électorale communale à la Région de Bruxelles-Capitale sans réclamer la moindre garantie pour les Flamands au niveau local. Qu'on y ajoute le droit de vote des étrangers et les Flamands de Bruxelles auront leur compte. Ce n'est pas seulement une gaffe, c'est franchement criminel. Tout aussi criminel est le cynisme du premier ministre lorsqu'il affirme qu'il y a statu quo pour les garanties des Flamands de Bruxelles et pour les francophones de la périphérie. Comment peut-on parler de maintien des garanties alors qu'elles n'existent même pas aujourd'hui ? Est-il du reste exact que le gouvernement flamand s'est engagé à ne prendre aucune initiative en cas d'annulation de la circulaire Peeters et ce malgré le transfert de la loi communale ?

Quand conclura-t-on un accord historique sur les transferts entre le nord et le sud du pays et sur la division de la sécurité sociale ? Ou a-t-on définitivement rangé ces dossiers au frigo ? Le premier ministre est-il assuré de la loyauté des différentes parties ? Qu'en est-il du Plantentuin à Meise ? Cette question brûle les lèvres de M. Vankrunkelsven. Si ce point est tiré au clair aujourd'hui, il sera tranquilisé et collaborera avec enthousiasme à l'exécution de l'accord. Celui-ci est désastreux et le Vlaams Blok utilisera tous les moyens pour le combattre, tant au Sénat qu'à la Chambre.

en de Brusselse Vlamingen kunnen de boeken dichtdoen. Dat is niet alleen een blunder. Dat is ronduit misdadig. Misdadig is ook het cynisme van de eerste minister als hij zegt dat er een status quo is voor de waarborgen voor de Brusselse Vlamingen en de Franstaligen in de rand rond Brussel. Hoe kan er in godsnaam worden gesproken over het behoud van waarborgen, als die vandaag niet eens bestaan. De faciliteitenregeling in de rand en de pacificatiewetgeving blijven overeind.

Zelfs gewezen eerste minister een Jean-Luc Dehaene – van wie wij, zoals bekend, zeker geen aanhanger zijn geweest – zou nooit met zo een akkoord naar buiten zijn durven komen.

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Zeer juist!

De heer Joris Van Hauthem (VL. BLOK). – De regeling voor de Brusselse Vlamingen is het meest nefaste onderdeel van het Lambertmont-akkoord. De eerste minister laat de Brusselse Vlamingen vallen als een baksteen en houdt de Franstaligen in de rand een beschermende hand boven het hoofd.

In de marge van deze vraag zou ik van de eerste minister willen vernemen – ik heb nog niet de kans gehad de Vlaamse minister-president te ondervragen – of het klopt dat de Vlaamse regering zich ertoe heeft verbonden geen initiatief te nemen indien de omzendbrief-Peeters wordt vernietigd en dat ondanks de overheveling van de gemeentewet.

Tenslotte nog een paar bijkomende vragen. Wanneer mogen we een historisch akkoord verwachten over de Noord-Zuidtransfers en over de splitsing van de gezondheidszorg, die ook door Patrick Dewael, de goede vriend van de eerste minister, werden gevraagd? Of zitten die dossiers definitief in de koelkast?

Hoe zeker is de eerste minister van de loyauteit van de onderhandelende partijen? Na de televisiebeelden van gisteren en de krantenberichten van vandaag stel ik mij daarover vragen. Hoe zit het nu met de Plantentuin in Meise? Die vraag brandt op de lippen van collega Vankrunkelsven. Als daarover vandaag duidelijkheid komt, zal de heer Vankrunkelsven gerustgesteld zijn en met enthousiasme aan de uitvoering van het akkoord meewerken.

Dit akkoord is nefast en de Vlaams Blok-fractie zal het zowel in de Senaat als in de Kamer met alle middelen bestrijden.

De heer Ludwig Caluwé (CVP). – Ik wil eerst en vooral het Bureau danken voor de organisatie van dit minidebat. Zodoende kan onze instelling haar rol als Senaat van de gemeenschappen vervullen. Gelukkig blijft hiervan nog iets meer over dan 20 miljoen frank op de begroting ter ondersteuning van de Costa...

Voor mijn stellingname moet ik mij vooral baseren op de verklaringen van de onderhandelaars na de marathonvergadering. De concrete wetteksten zijn immers nog maar gedeeltelijk beschikbaar. Toch is al genoegzaam bekend waarover het gaat.

De verschillende onderhandelaars herhalen steeds weer drie dingen. Ten eerste, noemen de Nederlandstalige onderhandelaars het akkoord historisch. Wanneer voor de derde keer gedurende meer dan vier dagen en nachten over een zelfde stuk wordt onderhandeld, met andere woorden na

M. Ludwig Caluwé (CVP). – *Pour prendre position, je dois surtout me baser sur les déclarations des négociateurs au terme de la réunion marathon. En effet, les textes législatifs concrets ne sont disponibles que partiellement. Mais nous savons suffisamment de quoi il retourne.*

Les négociateurs néerlandophones ont qualifié l'accord d'historique. Quand on discute de la même chose pour la troisième fois pendant plus de quatre jours et quatre nuits, il est difficile de trouver un autre qualificatif ! Mais l'accord est-il bien historique ? Pour le savoir, utilisons une bonne échelle de mesure, à savoir les dépenses qui sont transférées du fédéral vers les entités fédérées. À la suite des réformes de 1980, de 1988 et de 1993, plus de mille milliards ont jusqu'à présent été transférés vers les Régions et les Communautés. Si, à l'époque, nous avions suivi M. Verhofstadt, alors figure de proue de l'opposition, ainsi que les résolutions du parlement flamand, nous aurions dû entamer dès 1999 les

twalf dagen en nachten onderhandelen, kan een akkoord toch moeilijk anders dan historisch worden genoemd!

Ik vermoed dat de communicatieadviseur van de eerste minister tussen twee schranspartijen in heeft gesuggereerd dat dit akkoord als historisch moet worden bestempeld, om de tijd die eraan werd besteed, te kunnen verantwoorden.

Is dit akkoord wel historisch te noemen? Een goede graadmeter hiervoor is het volume van de uitgaven die worden overgeheveld van het federale niveau naar het niveau van de deelstaten. Ingevolge de hervormingen van 1980, 1988 en 1993 is tot op heden voor meer dan 1.000 miljard frank overgeheveld naar de gewesten en de gemeenschappen. Als wij destijds de heer Verhofstadt, die toen het boegbeeld van de oppositie was, en de resoluties van het Vlaams Parlement hadden gevolgd, hadden we in 1999, bij het aantreden van deze regering, de besprekingen moeten aanvatten over de splitsing van de sociale zekerheid en zou er thans een bijkomend pakket van 700 miljard frank voor gezinsbijslagen en gezondheidszorg moeten worden overgeheveld. In dat geval zouden we inderdaad kunnen spreken van een historisch akkoord.

Ik heb een optelsommetje gemaakt van de bedragen die thans zullen worden overgeheveld. Voor Landbouw gaat het om 3 miljard; voor Buitenlandse Handel om 600 miljoen; voor trekkingsrechten en werkgelegenheidsprogramma's wordt tweemaal een half miljard overgeheveld en ten slotte is er nog een bedrag van 2,3 miljard, dat betrekking heeft op een deel van de winsten van de Loterij. De som van deze bedragen is 6,9 miljard frank, wat minder is dan 1% van het huidige uitgavenniveau van de gewesten en de gemeenschappen. Van een historische stap in de staatshervorming gesproken!

De regering zou er kunnen op wijzen dat de overheveling van geld niet het belangrijkste is en dat de gewesten en de gemeenschappen meer decreetgevende bevoegdheden krijgen. De provincie- en de gemeentewet worden inderdaad gedeeltelijk geregionaliseerd, maar een deel van de bevoegdheden blijft federaal. Er werd in het verleden herhaaldelijk gepleit voor het creëren van homogene bevoegdheidspakketten. Dat gebeurt niet. Een deel van de gemeentewet, onder meer de bepalingen die betrekking hebben op de brandweer en de burgerlijke stand, blijft federaal. Hetzelfde geldt voor Landbouw en Buitenlandse Handel. Er is dus geen sprake van homogene bevoegdheidspakketten, wat onvermijdelijk tot conflicten leidt.

De overdracht van de gemeentewet heeft tot gevolg dat de Brusselse Vlamingen worden opgeofferd. Er werd geen enkele poging gedaan om de positie van de Vlamingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te verbeteren. Ze worden overgeleverd aan de meerderheid. Hun lot wordt thans voor het eerst gekoppeld aan dat van de Franstaligen in de Brusselse rand. Dat is een historische fout. Tot nu toe werden de Vlamingen in Brussel altijd tegenover de Franstaligen op het nationale niveau geplaatst. De positie van de Franstaligen in de rand gaat erop vooruit en wordt verzekerd door de waarborg van de bijzondere meerderheid. Bovendien wordt hun een extra mogelijkheid tot beroep verschaft bij de algemene vergadering van de Raad van State en bij het Arbitragehof. Ik kan dan ook niet begrijpen dat de heer Maingain dit akkoord niet wil goedkeuren. Dit betekent dat

discussions sur la régionalisation de la sécurité sociale et nous devrions transférer aujourd'hui 700 milliards supplémentaires pour les allocations familiales et les soins de santé. Dans ce cas, nous aurions en effet pu parler d'un accord historique.

J'ai additionné les montants transférés aujourd'hui : 3 milliards pour l'agriculture, 600 millions pour le commerce extérieur, deux fois un demi-milliard pour les droits de tirage et les programmes de soutien à l'emploi et 2,3 milliards pour une partie des gains de la Loterie nationale. Le total s'élève à 6,9 milliards, soit moins d'un pour cent du niveau actuel des dépenses des Régions et des Communautés. Vous parlez d'une étape historique !

Le gouvernement pourrait rétorquer que le transfert d'argent n'est pas l'essentiel et que la compétence décrétable des Communautés et des Régions s'accroît. En effet, les lois communale et provinciale sont partiellement régionalisées mais certaines compétences demeurent fédérales. Dans le passé, on a souvent plaidé pour la création de paquets homogènes de compétences. Aujourd'hui, une partie de la loi communale reste fédérale, notamment les dispositions relatives aux services d'incendie et à l'état civil. La même chose vaut pour l'agriculture et le commerce extérieur. Il n'est donc pas question de paquets homogènes, ce qui conduira irrémédiablement à des conflits.

Le transfert de la loi communale sacrifie les Flamands de Bruxelles. On n'a absolument pas essayé d'améliorer leur sort qui, pour la première fois, est lié à celui des francophones de la périphérie. C'est une erreur historique. Jusqu'à présent, les Flamands bruxellois ont toujours été mis sur le même plan que les francophones de l'ensemble du pays. La situation des francophones de la périphérie s'améliore et est garantie par une majorité spéciale. En outre, on leur offre une possibilité supplémentaire d'introduire un recours devant le Conseil d'État et devant la Cour d'Arbitrage. Je ne comprends pas que M. Maingain n'approuve pas cet accord. Ou bien il est bête, ou bien il est vorace. En tout cas, il a décroché une grande victoire. Les communes germanophones, elles, n'ont pas ces garanties : elles passent sous la tutelle de la Région wallonne. J'imagine que leur représentant au Sénat rejettera cet accord.

L'autonomie fiscale serait historique : c'est la plus grande plaisanterie de cet accord. Aujourd'hui, une Région peut autoriser des réductions et prélever des centimes additionnels. Désormais, cette possibilité est limitée à 6% maximum. En outre, on ne peut toucher à la progressivité de l'impôt et la part de l'impôt des personnes physiques transférée aux Régions diminue. Cette part est remplacée par un certain nombre d'autres « impôts-miettes » qui, selon un consensus de plus en plus large, doivent être supprimés. Ce qui doit augmenter, les accises par exemple, reste fédéral et ce qui doit diminuer, comme la taxe de circulation, est transféré. Nous pouvons difficilement appeler cela de l'autonomie fiscale.

Certes, le concept d'autonomie fiscale est très large et peut être interprété de différentes manières. Je vous lis comment il fallait la comprendre selon le premier ministre Verhofstadt dans une entrevue accordée au journal Le Soir du 6 avril 1998. Il disposait alors d'un plan qu'il voulait proposer au

hij ofwel dom, ofwel gulzig is. Hij heeft in elk geval een grote overwinning behaald. De Duitstalige gemeenten moeten het zonder die waarborgen stellen. Ze komen voortaan onder de voogdij van het Waalse Gewest. Ik kan me niet inbeelden dat hun vertegenwoordiger in de Senaat deze akkoorden zal goedkeuren.

Er komen dus geen nieuwe bevoegdheden en de regionalisering van de gemeentewet is nadelig voor de Brusselse Vlamingen en voor de Duitstaligen.

De fiscale autonomie zou historisch zijn! Dat is nog de grootste grap van het akkoord. Vandaag kan een gewest reeds kortingen toestaan en opcentiemen heffen. Nu wordt dit beperkt tot maximaal 6%. Bovendien mag de progressiviteit van de belasting niet worden aangetast en vermindert het aandeel van de personenbelasting dat wordt overgeheveld naar de gewesten. Dit aandeel wordt vervangen door een aantal andere "kruimelbelastingen", die veel minder dan de personenbelasting inwerken op het maatschappelijke leven. Over die belastingen groeit trouwens een consensus om ze af te schaffen. Ik verwijs naar het kijk- en luistergeld en de verkeersbelasting. De verkeersbelasting wordt nu overgeheveld, maar nagenoeg iedereen is van oordeel dat ze in het kader van het mobiliteitsbeleid moet worden vermindert, terwijl de accijnzen moeten worden verhoogd. Wat moet verhogen, blijft dus federaal; wat moet verminderen, wordt overgeheveld. We kunnen dit moeilijk fiscale autonomie noemen.

Ik weet dat het begrip "fiscale autonomie" zeer breed is en dat het verschillend kan worden geïnterpreteerd. Ik zou echter willen voorlezen wat we twee jaar geleden volgens de eerste minister, in een interview in *Le Soir* van 6 april 1998, moesten begrijpen onder fiscale autonomie. Hij had toen een plan dat hij wilde voorleggen aan zijn partijcongres. Hoor hoe hij de toekomst van de fiscale autonomie zag mocht hij zelf deel uitmaken van de regering en mocht hij zelf de zaken in handen kunnen nemen.

"In dat plan worden alle socio-economische instrumenten naar de gewesten overgeheveld. Om dat te financieren, moet aan de deelstaten en aan de federale Staat fiscale autonomie worden gegeven. De Staat zal nog beschikken over de indirecte belastingen en de sociale bijdragen op de lonen, die nodig zijn om de werkloosheidsvergoedingen en de pensioenen te betalen. De gewesten zullen beschikken over een basis die wordt gevormd door de personenbelasting, hetzij 1.100 miljard van de totale inkomsten, over de vennootschapsbelasting, hetzij 270 miljard, en de sociale bijdragen op de inkomsten om de gezinsbijslagen en de gezondheidszorgen te financieren."

En hij ging verder:

"Wij schatten de totale naar de gewesten over te hevelen financiële massa op 1.275 miljard. Vandaag bedraagt de verhouding tussen de budgettaire middelen van de Staat en de gewesten 75% tegenover 25%. In ons plan zal de verhouding worden omgekeerd tot 43% tegenover 57%."

Dat was dus het voorstel van de heer Verhofstadt als oppositieleider, een jaar voordat hij eerste minister werd. Hij kreeg nu de historische kans om dit voorstel te realiseren, maar in plaats van 1.275 miljard heeft hij er maar zes overgeheveld. Tot zover het "historisch" karakter van dit

congrès de son parti.

« Dans ce plan, l'ensemble des instruments socioéconomiques sont attribués aux régions. Pour financer cela, il faut donner une autonomie fiscale aux entités fédérées et à l'État fédéral. Celui-ci disposerait encore de la base des impôts indirects et des cotisations sociales sur les salaires, nécessaires pour le paiement des allocations de chômage et des pensions. Les régions disposeraient d'une base constituée par les impôts des personnes physiques, soit 1.100 milliards des recettes totales, des impôts sur les sociétés, soit 270 milliards, et des cotisations sociales sur les revenus afin de financer les allocations familiales et les soins de santé. »

Et il poursuivait :

« Nous estimons à 1.275 milliards la masse financière globale des moyens financiers à transférer vers les régions. Aujourd'hui, la répartition des moyens budgétaires entre l'État fédéral et les régions s'établit à 75% – 25% ; dans notre plan, le rapport serait inversé pour s'établir à 43% – 57%. »

Telle était donc la proposition de M. Verhofstadt un an avant qu'il ne devienne premier ministre. Il a maintenant la chance historique de réaliser cette proposition, mais, au lieu de 1275 milliards, il n'en transfère que six.

akkoord.

Ten tweede zeggen de Franstalige onderhandelaars dat de herfinanciering van het Franstalig onderwijs is verworven. De Franse gemeenschap krijgt meer dan ze verwachtte. *L'arc en ciel fait pleuvoir sur les écoles*. Dat is inderdaad de historische inhoud van dit akkoord. De oncontroleerbare verdeling van de onderwijsdotaties, die ervoor zorgt dat het Franstalig onderwijs voor 25 miljard gefinancierd wordt met Vlaams belastinggeld, blijft voortduren. Bovendien komt er een bijkomende financiering door de koppeling van dit bedrag aan de groei, wat leidt tot een herfinanciering over enkele jaren van meer dan 45 miljard. Daarmee heeft de eerste minister bestaande Franstalige noden gelenigd, maar op de Vlaamse vragen werd niet ingegaan. Zijn eigen programma, dat hij een jaar vóór hij eerste minister is geworden naar voren heeft geschoven, heeft hij niet op de onderhandelingstafel gelegd.

De derde commentaar is die van onze vroegere collega, thans kabinetschef van de eerste minister: "We zijn er vanaf". We zijn er inderdaad vanaf, niet alleen voor de huidige regeerperiode, maar ook voor vele volgende. De kans dat de eisen van de Vlamingen, die de eerste minister mee onderschreef, nog worden gerealiseerd, wordt nu bijzonder klein. De kans dat de sociale zekerheid gedeeltelijk wordt geregionaliseerd, dat er een band blijft tussen Brussel en Vlaanderen, dat de Brusselse Vlamingen niet zullen worden gediscrimineerd, wordt nu bijzonder klein. We zullen deze communautaire onderhandelingen niet meer moeten voeren, want de Vlamingen kunnen niets meer inbrengen en langs Franstalige zijde zijn er geen vragen meer.

Er is nog niets verloren; er is nog niets goedgekeurd. Ik nodig elk rechtgeaard Vlaams parlements lid, ongeacht of hij/zij tot de oppositie of tot de meerderheid behoort, uit het akkoord rustig, grondig en weloverwogen te bekijken en zich dan de bedenking te maken of het zinvol is het goed te keuren en of het niet beter is het af te wijzen en de onderhandelingen opnieuw te beginnen om een zinvoller resultaat te bekomen.

De heer René Thissen (PSC). – *Alle waarnemers betreuren dat de regering het Parlement negeert. Wij zullen ons daarbij niet neerleggen. Dit klein debat had de schijn van een mededeling, maar wij hadden iets anders verwacht dan dit voorwendsel om de parlementairen te laten horen wat de vroege vaders van dit land te zeggen hebben.*

De voorzitter. – Dat is geen voorwendsel, mijnheer Thissen. Het is de gewone procedure.

De heer René Thissen (PSC). – *Dat is positief. Het is beter dan niets.*

De voorzitter. – Wat had u dan gewild?

De heer René Thissen (PSC). – *Ik had gewenst dat de regering aan alle senatoren een mededeling had gedaan. Het onderwerp is daar belangrijk genoeg voor.*

De senatoren en volksvertegenwoordigers vernemen nu opnieuw via de media dat de regering een belangrijk institutioneel akkoord heeft bereikt, dat de eerste minister als historisch omschrijft. Momenteel beschikken we nog niet over een tekst en kennen we de details dus niet. Als ik de

Par ailleurs, les négociateurs francophones disent que le refinancement de l'enseignement francophone est acquis. La Communauté française reçoit plus que ce qu'elle attendait. La répartition incontrôlable des dotations qui fait que l'enseignement francophone est financé avec 25 milliards provenant des recettes fiscales flamandes est maintenue. En outre, ce montant est lié à la croissance, de sorte que dans quelques années, le refinancement dépassera 45 milliards. Le premier ministre a apaisé la détresse francophone sans satisfaire les demandes flamandes. Il n'a pas déposé son propre programme sur la table des négociations.

Le troisième commentaire émane de notre ancien collègue, actuellement chef de cabinet du premier ministre : « Nous en sommes quittes ». Nous en sommes en effet quittes, non seulement pour l'actuelle législature mais aussi pour plusieurs autres. Les chances que les exigences des Flamands soient réalisées, que la sécurité sociale soit partiellement régionalisée, qu'un lien soit maintenu entre Bruxelles et la Flandre, que les Flamands de la capitale ne soient pas victimes de discriminations, deviennent particulièrement ténues. Nous ne devons plus poursuivre ces négociations communautaires parce que les Flamands ne peuvent plus rien apporter et parce que les francophones n'ont plus rien à demander.

Rien n'est perdu puisque rien n'a été adopté. J'invite tous les parlementaires flamands qui se respectent à examiner sereinement, sérieusement et mûrement l'accord et à se demander s'il est sensé de l'approuver ou s'il ne vaudrait pas mieux de le rejeter et de recommencer les négociations afin d'aboutir à un résultat plus judicieux.

M. René Thissen (PSC). – Tous les observateurs politiques le constatent et le déplorent : votre gouvernement a pris pour règle de négliger le Parlement. Nous ne nous y habituons pas et nous ne nous y résignerons pas. Aujourd'hui, ce petit débat qui a lieu peut être un simulacre de communication, mais nous aurions attendu autre chose d'un gouvernement que de trouver un subterfuge pour arriver à ce que les parlementaires puissent écouter ce que les édiles du pays ont à nous dire.

M. le président. – Ce n'est pas un subterfuge, Monsieur Thyssen, c'est la procédure ordinaire.

M. René Thissen (PSC). – C'est positif. C'est évidemment mieux que rien.

M. le président. – Qu'auriez-vous voulu ?

M. René Thissen (PSC). – J'aurais voulu que le gouvernement vienne faire une déclaration à tous les sénateurs. J'estime que le sujet est suffisamment important pour mériter une communication.

À nouveau, les sénateurs et députés apprennent par les médias que le gouvernement a conclu et finalisé ce mardi un important accord institutionnel. Vous l'avez qualifié vous-même d'historique. Ce jeudi après-midi, nous ne disposons

commentaren van sommige parlementsleden en zelfs ministers van deze regenboogcoalitie mag geloven, zijn zij trouwens niet beter geïnformeerd. (Onderbrekingen van de heer Mahoux)

Alleen de pers geeft wat karige, geselecteerde informatie die zij zelf met moeite heeft verkregen om ons een beeld te geven van de "brol" die de regering bijeen heeft geschraapt. Ik weet niet of die methode efficiënt is, maar voor ons is ze onaanvaardbaar. Door de ontwerpen niet eerst aan het Parlement voor te stellen, dreigt de eerste minister de democratie te ondermijnen en het vertrouwen van de burger verder aan te tasten. Nochtans kan niets worden gerealiseerd zonder het akkoord van de Kamers, zoals de Grondwet voorschrijft. Dat akkoord is onzeker. Sommige parlementsleden hebben reeds aangekondigd het te zullen laten afweten.

Dinsdagavond vernamen we via Belga dat in de Senaat een wetsontwerp over de regionalisering van de gemeente- en provinciewet zal worden ingediend. Daarvoor is een bijzondere meerderheid vereist. Het ontwerp zou vóór 1 januari 2002 in werking moeten treden. Weet de eerste minister niet dat artikel 162 van de Grondwet niet is opgenomen in de lijst van Grondwetsartikelen die kunnen worden herzien? Het gaat niet om een vergetelheid van het Parlement, want alle Franstalige partijen hebben dat uitdrukkelijk gewild. Voor de PSC is een dergelijke regionalisering op een draffe, zonder dat artikel 162 voorkomt in de lijst van de te herziene artikelen en dus zonder ontbinding van de Kamers en wetgevende verkiezingen, ongrondwettelijk. Ik kan me niet voorstellen dat de andere democratische partijen er anders zouden over denken, na de uitspraken van verschillende grondwetspecialisten.

Inzake de communautaire vrede speelt de eerste minister voor leerling-tovenaar. Als de Grondwet door een bijzondere wet zou kunnen worden gewijzigd, zouden de rechten van de Belgen niet meer gegarandeerd zijn.

Wie beschikt vandaag over de teksten waarover men spreekt? Wanneer kunnen we er kennis van nemen? Binnen welke termijn verwacht de eerste minister de goedkeuring van de Kamers? Andere vragen zullen wij in de komende dagen formuleren, maar ik kan verzekeren dat wij alle juridische bepalingen zullen uitpluizen, alle financiële implicaties zullen ontleden en alle technische tekorten zullen noteren. Dit ontwerp is een vlucht naar voren en leidt naar confederalisme. Wij doen daar niet aan mee, aan het ene, noch aan het andere.

d'aucun texte officiel ni officieux. Nous ne pouvons rien connaître en détail. Si j'en crois les commentaires de certains parlementaires et même ministres de la majorité arc-en-ciel, ils ne sont d'ailleurs pas beaucoup mieux informés. (Interruptions de M. Mahoux)

Seule la presse, au prix de nombreux problèmes d'interprétation, d'imprécisions voire de contradictions, répercute les informations que, savamment et chichement, vous voulez bien distiller. Seul son travail périlleux nous permet d'imaginer les contours du « brol » que vous avez apparemment rassemblé. J'ignore si votre méthode est efficace. Pour nous, elle est inacceptable. En refusant de considérer le Parlement comme le destinataire prioritaire de vos projets, vous prenez le risque de saper les fondements de la démocratie représentative et d'ébranler un peu plus la confiance de nos concitoyens. Pourtant, vous devez savoir que rien de ce que vous voulez faire ne pourra se réaliser sans l'accord des Chambres, comme le peuple le veut, comme la Constitution le garantit. Cet accord des Chambres n'est pas acquis puisque déjà, certains partenaires indispensables à l'existence de votre majorité annoncent qu'ils vous feront défaut.

À propos de la Constitution, nous avons appris mardi soir grâce à l'agence Belga que vous vous prépariez à déposer au Sénat un projet de loi portant régionalisation de la loi communale et provinciale, les votes devant intervenir à la majorité spéciale et le projet devant entrer en vigueur le 1er janvier 2002. Ignorez-vous donc que l'article 162 de la Constitution qui régit ces matières n'a pas été inscrit dans la liste des articles de la Constitution pouvant être révisés ? Ce n'était pas un oubli du Parlement puisque tous les partis francophones sans exception en avaient exprimé la volonté expresse. Pour le PSC, une procédure de régionalisation à la sauvette telle que vous la projetez, sans passer par l'inscription de l'article 162 dans la liste des articles ouverts à la révision et donc sans dissolution des Chambres et l'organisation consécutive d'élections législatives, est dès lors simplement anticonstitutionnelle. Je ne conçois pas qu'il puisse en être autrement pour tout autre parti démocratique, francophone ou flamand, à l'instar des nombreux constitutionnalistes qui se sont exprimés ces derniers jours.

Monsieur le premier ministre, sur l'air de la pacification communautaire, vous jouez depuis plusieurs mois à l'apprenti sorcier. Si la Constitution pouvait être modifiée par une simple loi spéciale, les droits qu'elle garantit à tous les Belges ne compteraient plus.

J'en viens aux trois questions de bases auxquelles j'attends une réponse aujourd'hui.

Qui dispose aujourd'hui des projets de texte dont on parle ? Quand pourrions-nous enfin prendre connaissance ? Dans quel délai comptez-vous solliciter le vote des Chambres ? Toutes les autres questions, tant fondamentales que techniques, vous seront posées dans les prochains jours. Mais je peux vous assurer dès à présent que nous allons épilucher toutes les dispositions juridiques, disséquer les implications financières, répertorier toutes les failles techniques. Sachez que nous ne laisserons rien passer. Votre méthode est la fuite en avant. Votre projet est le confédéralisme. Nous n'adhérons ni à l'une, ni à l'autre.

De heer Frans Lozie (AGALEV). – Naar aanleiding van deze discussie zal ik drie thema's kort behandelen ter ondersteuning van het akkoord dat is gesloten en waarover de eerste minister straks een aanvullende verklaring zal geven.

Voor ons zijn een aantal punten belangrijk die in de kranten ter discussie zijn gesteld. Één van die punten, de regionalisering van de gemeentelijke bevoegdheden en de provinciewet, met inbegrip van de kieswet, houdt ons al bezig sedert de Sint-Michielsakkoorden. Wij waren het toen reeds eens met dat principe, vandaag uiteraard ook nog, maar ik heb daar toch een randbedenking over. Ongeacht op welk ogenblik de discussie plaats vindt over wie in dit land, ook op het lokale niveau, toegang krijgt tot de politieke rechten zoals het stemrecht, moeten we ernaar streven dat een gelijke situatie wordt gecreëerd in de verschillende delen van ons land. Wij zijn er altijd voorstander van geweest dit stemrecht zo snel mogelijk toe te kennen. Het staat buiten kijf dat dit federaal kan worden geregeld.

Op het ogenblik dat deze bevoegdheden worden overgeheveld, is het voor mij ook duidelijk dat dit element ook naar de regio's gaat, daar heb ik geen enkel probleem mee. Maar zelfs op dat ogenblik zouden wij er moeten naar streven dat de toegang tot grondwettelijke rechten, zoals deelname aan de democratie in dit land, voor iedereen zoveel mogelijk op gelijke wijze wordt georganiseerd. Ik wil die wens uitdrukken en daarbij is het niet belangrijk op welk niveau de beslissing uiteindelijk wordt genomen, zolang het eindresultaat maar is dat aan zoveel mogelijk mensen die participeren aan onze samenleving en bijdragen tot onze welvaart, de gelegenheid wordt gegeven deel te nemen aan de democratische besluitvorming.

Een tweede bedenking gaat over Brussel. Brussel is de hoofdstad van iedereen in dit land, zeker ook van de Vlamingen. Het is een tweetalige regio. Op dit ogenblik steunt het respect voor die tweetaligheid op het feit dat op gewestniveau zoveel mogelijk met consensus wordt geregeerd. Binnen het huidige systeem vind ik die consensus op dat vlak een belangrijk element, omdat het een element is van de federale loyaliteit. Daarvoor zijn geen wettelijke of grondwettelijke waarborgen nodig.

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – De federale regering beslist toch ook bij consensus. Waarom zijn er dan waarborgen voor de Franstaligen?

De heer Frans Lozie (AGALEV). – Maar voor de Vlamingen in Brussel zijn er op dit ogenblik op gewestelijk niveau ook waarborgen. Ik maak mij daar eigenlijk geen zorgen over.

Mijn laatste punt betreft uiteraard de ontwikkelingssamenwerking. Iedereen is het erover eens dat dit land, net zoals alle andere landen van Europa onder een migratiedruk staat, die het gevolg is van de kloof tussen het rijke Westen en het arme Zuiden. Daar is iedereen van overtuigd en het dichten van die kloof is een opdracht voor alle overheden, op welk niveau dan ook. Iedereen draagt daarin een deel van de verantwoordelijkheid. Ik heb er geen problemen mee dat indien de staats Hervorming tot gevolg zou hebben dat al die verschillende bestuurslagen extra zouden worden geresponsabiliseerd. Dit zou een stap vooruit betekenen in de ontwikkelingsproblematiek. Ik zou het wel

M. Frans Lozie (AGALEV). – *A l'occasion de cette discussion, je voudrais développer brièvement trois thèmes pour soutenir l'accord qui a été conclu et au sujet duquel le premier ministre fera, tout à l'heure, une déclaration complémentaire.*

Des points importants ont été évoqués dans les journaux. Un de ces points nous préoccupe depuis les accords de la Saint-Michel, à savoir la régionalisation des compétences communales et de la loi provinciale, y compris la loi électorale. Nous approuvions déjà ce principe à l'époque, mais j'ai cependant une réserve à émettre à ce sujet. Indépendamment du moment où aura lieu la discussion sur le point de savoir qui, dans ce pays, accèdera, y compris au niveau local, aux droits politiques, nous devons veiller à ce que ceux-ci soient accordés de la même manière dans les différentes parties de notre pays.

Nous avons toujours été partisans d'accorder le droit de vote le plus rapidement possible. Ce problème peut sans conteste être réglé au niveau fédéral.

Dès lors que l'on transfère ces compétences, il me semble évident que cet élément soit également régionalisé. Mais, dans ce cas, nous devrions veiller à ce que l'accès aux droits fondamentaux, comme la participation à la démocratie dans ce pays, soit organisé autant que possible de la même manière pour chacun. C'est un souhait que j'exprime et peu importe le niveau auquel la décision est finalement prise si, en fin de compte, un grand nombre de personnes qui font partie de notre société et contribuent à notre bien-être ont l'occasion de participer au processus démocratique.

Une deuxième considération concerne Bruxelles. Bruxelles est la capitale de tout le monde dans ce pays, sûrement aussi des Flamands. C'est une région bilingue. Le respect de ce bilinguisme repose sur le fait que l'on gouverne le plus possible par consensus au niveau régional. Dans le système actuel, ce consensus est important parce qu'il s'agit d'un élément de la loyauté fédérale. A ce sujet, aucune garantie légale ou constitutionnelle n'est nécessaire.

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – *Le gouvernement fédéral décide pourtant, lui aussi, par consensus. Dès lors, pourquoi faut-il des garanties pour les francophones ?*

M. Frans Lozie (AGALEV). – *Mais, il y a aussi des garanties au niveau régional pour les Flamands à Bruxelles. A vrai dire, cela ne me préoccupe pas.*

Mon dernier point concerne bien entendu la coopération au développement. Tout le monde est d'accord pour dire que ce pays, comme tous les autres pays européens, est soumis à la pression de l'immigration qui est la conséquence du fossé séparant l'Occident riche et le Sud pauvre. Tous les pouvoirs, à quelque niveau que ce soit, ont pour mission de combler ce fossé. Je ne vois pas d'inconvénient à ce que la réforme de l'Etat responsabilise davantage les différents niveaux de pouvoir. Ce serait un pas en avant dans la problématique du développement. Ce que je trouverais très grave c'est que le peu d'argent que nous consacrons pour combler ce fossé soit éparpillé. Je suis par contre d'accord si cela donnera lieu à un effort supplémentaire pour éliminer l'injustice. C'est le

erg vinden indien het kleine beetje geld dat wij van onze rijkdom besteden om die kloof te dichten, versnipperd zou worden. Ik sta er wel achter als het een toenemende inspanning op alle niveaus zal opleveren om de onrechtvaardigheid uit de wereld te helpen. Ik denk dat dit de uitdaging is voor deze fase van de staatshervorming.

De heer Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – Ik had mij in het minidebat ingeschreven omdat ik verwachtte dat een storm van protest op mij zou neerdalen. Het was echter maar een storm in een glas water.

Anderhalf jaar geleden werd ik bij de bespreking van het regeerakkoord vanop de banken van de CVP weggelachen met de bewering dat er absoluut geen nieuwe stappen in de staatshervorming zouden worden gezet. Welnu, vandaag hebben we datgene gerealiseerd waarin de CVP decennialang niet is geslaagd, namelijk de regionalisering van de gemeentewet en provinciewet.

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – En het Sint-Michielsakkoord dan?

De heer Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – U legt de vinger op de wonde: men heeft toen een poging gedaan de gemeentewet en provinciewet te regionaliseren, maar men is er niet in geslaagd. Nu zijn we er wel in geslaagd. Hoe verklaart u dat?

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Wij hebben nooit beweerd dat het akkoord niet voor verbetering vatbaar was.

De heer Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – De heer Vandenberghe heeft blijkbaar kritiek op het feit dat de gemeenschappen meer middelen krijgen. Ook hier is mijn antwoord dat het criterium van de leerlingen voor een deel van kracht blijkt. Ik heb dat niet in de bijzondere wet laten opnemen, ook hiervoor draagt de CVP een gedeelde medeplichtigheid.

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Dat is een strafrechtelijke term.

De heer Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – De gemeenschappen worden momenteel voor 70% gefinancierd op basis van de leerlingenaantallen. Dat heeft de CVP meebeslist, niet wij.

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – De VU ook. Wij hebben uw standpunt gevolgd.

De heer Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – Met het Lambermontakkoord slagen we erin deze verhouding om te keren. Het zal niet langer om een 70/30-verhouding gaan. Binnen een aantal jaren zal meer dan 50% van de financiering van de gemeenschappen gebeuren op basis van de inning van de personenbelasting. Dit lijkt mij helemaal geen toegeving, maar een eerlijkere verdeling van de middelen van de gemeenschappen.

De CVP drijft de spot met de fiscale autonomie en het feit dat niet aan de progressiviteit mag worden geraakt. Dit verwondert mij ten zeerste. Wil ze als sociaalvoelende partij dat wij de progressiviteit doen dalen? We kunnen ze wel doen toenemen. Het is absoluut niet onze bedoeling om belastingvoordelen te geven aan diegenen die het beter hebben.

défi auquel nous sommes confrontés dans cette phase de la réforme de l'État.

M. Patrick Vankrunkelsven (VU-ID). – *Je m'étais inscrit dans le mini-débat parce je m'attendais à une multitude de protestations. Ce fut toutefois une tempête dans un verre d'eau.*

Il y a un an et demi, lors de la discussion de l'accord de gouvernement, je n'ai pas été pris au sérieux sur les bancs du CVP parce qu'on affirmait qu'il n'y aurait pas de nouvelles étapes dans la réforme de l'État. Et bien, aujourd'hui, nous avons réalisé ce que le CVP n'avait pas réussi à faire depuis des décennies, à savoir la régionalisation de la loi communale et provinciale.

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – *Et l'accord de la Saint-Michel alors ?*

M. Patrick Vankrunkelsven (VU-ID). – *Vous mettez le doigt sur la plaie : à l'époque, on a essayé de régionaliser la loi communale et provinciale mais on n'a pas réussi. Maintenant, nous avons réussi. Comment expliquez-vous cela ?*

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – *Nous n'avons jamais prétendu que l'accord n'était pas perfectible.*

M. Patrick Vankrunkelsven (VU-ID). – *M. Vandenberghe critique manifestement le fait que les communautés reçoivent davantage de moyens. Sur ce point aussi, je répondrai que le critère du nombre d'élèves reste en partie d'application. Je ne l'ai pas fait inscrire dans la loi spéciale et le CVP en est en partie complice.*

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – *C'est un terme du droit pénal.*

M. Patrick Vankrunkelsven (VU-ID). – *Le financement des communautés se fait actuellement, à concurrence de 70%, sur la base du nombre d'élèves. Le CVP a participé à cette prise de décision, pas nous.*

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – *La VU aussi. Nous avons suivi votre point de vue.*

M. Patrick Vankrunkelsven (VU-ID). – *Grâce à l'accord du Lambermont, nous réussissons à inverser cette proportion. Il ne s'agira plus d'une proportion de 70/30. D'ici quelques années, plus de 50% du financement des communautés se fera sur la base de la perception de l'impôt des personnes physiques. Ce n'est pas du tout une concession mais une répartition plus juste des moyens des communautés.*

Le CVP se moque de l'autonomie fiscale et du fait que l'on ne peut pas toucher à la progressivité. Cela m'étonne fortement. Veut-il, en tant que parti à sensibilité sociale, que nous réduisions la progressivité ? Nous n'avons pas l'intention d'accorder des avantages fiscaux aux nantis.

On prétend également que cet accord renforce encore la division de ce pays en trois parties. Personne n'a prétendu que les compétences qui vont être régionalisées

Ook wordt beweerd dat we met dit akkoord de driedeligheid van dit land versterken. Ik heb nog niemand horen beweren dat de bevoegdheden die zullen worden geregionaliseerd, niet tot de bevoegdheden van de gewesten behoren. Niemand beweert dat die bevoegdheden terug naar het federale niveau moeten worden overgeheveld. Wat wil de CVP dan, als we uitgaan van het bestaan van drie gewesten en twee gemeenschappen? Moeten we stoppen met de overheveling van bevoegdheden?

De heer René Thissen (PSC). – *Er zijn nog altijd drie gemeenschappen.*

De heer Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – De bevoegdheden die met dit akkoord naar de gewesten worden overgeheveld, horen bij de gewesten. Dit is het logisch gevolg van de institutionele situatie van ons land. Alle institutionele instrumenten die de tweeledigheid van dit land en de rechten van de Vlamingen in Brussel garanderen, blijven behouden. Er wordt daaraan geen jota gewijzigd.

De heer Luc Van den Brande (CVP). – Het is natuurlijk een beetje moeilijk om te weten wat nu juist de Volksunie is.

De heer Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – Dat geldt ook voor de CVP.

De heer Luc Van den Brande (CVP). – Net als de VLD is de CVP in de resoluties die door het Vlaams Parlement werden goedgekeurd, uitgegaan van een concept van twee deelstaten en twee gewesten, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en het Duitstalig Gewest.

Ik hoor u nu met veel overtuiging verklaren dat u voorstander bent geworden van gewestvorming met drie. Is dat ook het standpunt dat uw fractie in de Kamer inneemt?

De heer Philippe Moureaux (PS). – *Het Brussels Gewest hebben we opgericht met de heer Dehaene. En u hebt enthousiast meegestemd!*

(Protest van de CVP)

De heer Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – Ik wil antwoorden op de vraag van de heer Van den Brande. Ik heb niet gezegd dat ik per se gelukkig ben dat de drie gewesten in ons land werden gecreëerd. Ik kan alleen maar opmerken dat geen enkele fractie iets heeft kunnen inbrengen tegen de logica van de overheveling van de bevoegdheden naar de regio's. In dat opzicht is de hervorming van vandaag een logisch gevolg van wat zijn partij indertijd heeft ingezet.

Sta me toe eraan toe te voegen dat de waarborgen met betrekking tot de faciliteitengemeenten in het Sint-Michielsakkoord waren opgenomen. In dat akkoord is men evenwel niet verder geraakt dan het vooropstellen van de oprichting van een werkgroep voor de defederalisering van de gemeente- en provinciewet, met dien verstande dat de waarborgen, die in de pacificatiewet staan, worden gegarandeerd.

Beste vrienden van de CVP, vandaag doen we niet meer dan uitvoeren wat in dat akkoord staat. De waarborgen voor de Vlamingen in Brussel zijn trouwens gebetonneerd zoals ze vandaag bestaan. Daarenboven moet elke ordonnantie worden getoetst aan de tweetalige situatie van de stad Brussel, een bijkomend element van toetsing voor het Arbitragehof en een

n'appartiennent pas aux régions. Que veut le CVP, si nous partons du principe de l'existence de trois régions et de deux communautés ? Devons-nous stopper le transfert des compétences ?

M. René Thissen (PSC). – Il y a encore trois communautés.

M. Patrick Vankrunkelsven (VU-ID). – *Les compétences transférées aux régions par cet accord appartiennent aux régions. C'est une conséquence logique de la situation institutionnelle de notre pays. Tous les instruments institutionnels qui garantissent l'existence de deux composantes dans ce pays ainsi que les droits des Flamands à Bruxelles sont maintenus. On n'y change pas un iota.*

M. Luc Van den Brande (CVP). – *Il est naturellement difficile de savoir ce qu'est exactement la Volksunie à l'heure actuelle.*

M. Patrick Vankrunkelsven (VU-ID). – *C'est également le cas pour le CVP.*

M. Luc Van den Brande (CVP). – *Comme le VLD, le CVP s'est basé, dans les résolutions adoptées par le Parlement flamand, sur le principe de deux États fédérés et de deux régions, la Région de Bruxelles-Capitale et la Région germanophone.*

Je vous entends déclarer avec conviction que vous êtes devenu partisan d'une régionalisation à trois. Est-ce également le point de vue de votre groupe à la Chambre ?

M. Philippe Moureaux (PS). – La Région bruxelloise, nous l'avons créée avec M. Dehaene. Et vous avez participé au vote avec enthousiasme !

(Protestations du CVP)

M. Patrick Vankrunkelsven (VU-ID). – *Je veux répondre à la question de M. Van den Brande. Je n'ai pas dit que j'étais absolument heureux que trois régions aient été créées dans notre pays. Je signale simplement qu'aucun groupe n'a pu opposer quoi que ce soit à la logique du transfert des compétences aux régions. La réforme actuelle est une conséquence logique de ce que son parti a déclenché à l'époque.*

Je voudrais ajouter que les garanties relatives aux communes à facilité étaient inscrites dans l'accord de la Saint-Michel. Toutefois, dans le cadre de cet accord, on n'a pas été plus loin que la proposition de création d'un groupe de travail pour la défédéralisation de la loi communale et provinciale, étant entendu que les garanties inscrites dans la loi de pacification sont assurées.

Chers amis du CVP, nous ne faisons aujourd'hui qu'exécuter les termes de l'accord. Les garanties pour les Flamands à Bruxelles sont bétonnées telles qu'elles existent aujourd'hui. En outre, chaque ordonnance doit être évaluée en fonction de la situation bilingue de la ville de Bruxelles. C'est un élément supplémentaire de contrôle pour la Cour d'arbitrage et une

bijkomende garantie voor de Vlamingen in Brussel.

Ontwikkelingssamenwerking zou een verantwoordelijkheid zijn die veel meer moet worden opgenomen door de gewesten en gemeenschappen. Ik geef toe dat in de huidige Lambermontakkoorden een principe werd ingeschreven dat niet werd uitgewerkt, maar men moet eveneens toegeven dat de mensen op het terrein niet zouden aanvaarden dat wij blindelings financiële middelen zouden overhevelen naar de regio's en gemeenschappen, wat ook de CVP niet zal ontkennen. Ook onze partij schrijft in dat we de volgende jaren rustig en na de nodige studie moeten onderzoeken hoe de ontwikkelingssamenwerking op een verstandige manier kan worden toevertrouwd aan de gemeenschappen, de gewesten en de federatie.

De heer Guy Verhofstadt, eerste minister. – Degenen die beweren dat we het Parlement onvoldoende zouden inlichten, ondermeer de heer Thissen, doe ik het volgende opmerken.

Twee weken geleden organiseerden we een debat over de uitvoering van de Lambermont- en Hermes-akkoorden. De CVP zei dat we die akkoorden niet snel genoeg uitvoerden. We hebben dan over de agenda van de regering gediscussieerd. De heer Thissen verwijt me het Parlement niet te informeren. De Lambermont-akkoorden worden uiteengezet in de verklaring over het federale regeringsbeleid die ik in de Kamer en in de Senaat heb voorgelezen. Wij hadden toen de gelegenheid om de inhoud van die akkoorden te bespreken.

Dat is niets meer dan wat de CVP ons twee weken geleden heeft gevraagd, namelijk zo snel mogelijk het Lambermontakkoord omzetten in wetsontwerpen en deze bij het Parlement indienen. Ik zal u meteen ook onze timing geven, zoals ik daarnet ook in de Kamer van Volksvertegenwoordigers heb gedaan. Ik kreeg er van een aantal kamerleden zelfs kritiek op. Vandaag om 18 uur is er uitzonderlijk een Ministerraad om de teksten goed te keuren. Morgenvroeg worden ze voorgelegd aan het Overlegcomité dat ze uiteraard ook zal goedkeuren. Enkele uren later komen ze opnieuw op de Ministerraad om dan naar de Raad van State te worden doorgestuurd. We vragen de Raad van State binnen een maand advies uit te brengen. Dat kan wel eens een beetje uitlopen. Als het dus wat langer duurt dan we nu plannen, dan is dat omdat we op de adviezen van de Raad van State moeten wachten.

We hebben geopteerd voor twee wetsontwerpen: een eerste betreffende de financiering en een tweede betreffende institutionele problemen en de bevoegdheidsoverdracht. Het eerste ontwerp van bijzondere wet zal worden ingediend bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers, omdat het vooral financiële aspecten betreft. Het tweede bij de Senaat. In de Kamer van Volksvertegenwoordigers vond de oppositie het een schande dat het ontwerp betreffende de bevoegdheden zal worden ingediend bij de Senaat. Ze noemde het een poging om het debat in de Kamer te ontlopen. Ik heb hen er enkel aan herinnerd dat de Kamer vooral een begrotingskamer is, een politieke kamer en dus het best het financieringsontwerp behandelt, terwijl de Senaat bevoegd is voor de relaties tussen de gemeenschappen en de gewesten en dus het best de bevoegdheidsoverdrachten bespreekt.

De voorzitter. – Dank u, mijnheer de eerste minister.

nouvelle garantie pour les Flamands à Bruxelles.

La coopération au développement est une responsabilité qui devrait plutôt être assumée par les régions et les communautés. Je concède qu'on a inscrit dans les accords du Lambermont un principe qui n'a pas été concrétisé, mais il faut admettre que, sur le terrain, les gens n'accepteraient pas que nous transférions des fonds à l'aveuglette aux régions et aux communautés. Ce n'est pas le CVP qui nous démentira. Dans les prochaines années, nous devons étudier sereinement la manière dont nous pourrions confier la coopération au développement aux communautés, aux régions et au pouvoir fédéral.

M. Guy Verhofstadt, eerste minister. – *A ceux qui, comme M. Thissen, prétendent que nous n'informons pas suffisamment le Parlement, je voudrais faire remarquer ce qui suit.*

Voici deux semaines, nous avons organisé un débat portant sur l'exécution des accords de Lambermont et d'Hermès. Le CVP critiquait le fait que nous n'exécutons pas assez vite ces accords. Nous avons alors discuté de l'agenda établi par le gouvernement. M. Thissen me reproche donc de ne pas informer le Parlement. Les accords de Lambermont sont explicités dans la déclaration de politique fédérale que j'ai lue à la Chambre et au Sénat. Nous avons eu l'occasion à ce moment-là de discuter du contenu de ces accords.

Il n'y a rien de plus que ce que nous a demandé le CVP il y a deux semaines, à savoir de traduire l'accord du Lambermont le plus vite possible en projets de loi et de les déposer au parlement. Voici notre calendrier. Aujourd'hui, à 18 heures, le Conseil des ministres se réunira exceptionnellement pour approuver les textes. Demain, à la première heure, ils seront présentés au Comité de concertation qui les approuvera. Quelques heures plus tard, ils reviendront au Conseil des ministres qui les transmettra au Conseil d'État. Nous demanderons au Conseil d'État de formuler son avis dans un délai d'un mois mais un retard est toujours possible.

Nous avons choisi de déposer deux projets de loi : le premier concerne le financement et le second les problèmes institutionnels et le transfert de compétences. Le premier projet de loi spéciale sera déposé à la Chambre des représentants puisqu'il traite surtout d'aspects financiers. Le second projet sera déposé au Sénat qui est compétent pour les relations entre les Communautés et les Régions et est donc mieux à même de traiter des transferts de compétences. Ce choix nous a valu des critiques à la Chambre.

M. le président. – Merci, monsieur le premier ministre.

(Applaus)

De heer Guy Verhofstadt, eerste minister. – Ik denk dat dit de meest doeltreffende manier van werken is.

Ik wil al degenen danken die hebben meegewerkt aan de uitvoering van de Lambermont- en Hermes-akkoorden en die de voorbereiding van de wetsontwerpen hebben mogelijk gemaakt. Ik bedank vooral de twee voorzitters van de Costa, de heren Moureaux en Vankrunkelsven, die een belangrijk en noodzakelijk voorbereidend werk hebben geleverd om tot een akkoord te komen. Dinsdagmorgen om tien uur heb ik verklaard dat het om een historisch akkoord gaat. Wij hebben inderdaad de verschillende Lambermont- en Hermes-akkoorden omgezet in wetsontwerpen die bij het parlement zullen worden ingediend.

Ik vind dat inderdaad historisch. Een communautair akkoord sluiten is natuurlijk gemakkelijk, maar dit akkoord, met al zijn moeilijkheden, ook omzetten in ontwerpen van bijzondere wet, dat is iets heel anders. In 1993 werd de beslissing genomen om de gemeente- en provinciewet te regionaliseren. Het Sint-Michielsakkoord bepaalde dat een werkgroep zou worden opgericht die de regionalisering van de gemeente- en provinciewet zou voorbereiden. Die werkgroep, uitgedacht door Jean-Luc Dehaene, heeft echter nooit het licht gezien. Ik heb wel eens opgemerkt dat wij uiteindelijk die werkgroep zijn geworden, dat wij dus het werk van Jean-Luc Dehaene hebben uitgevoerd. Ik noem deze overheveling historisch, zonder ze misschien in budgettaire termen te kunnen uitdrukken, omdat de overheveling van Landbouw en Buitenlandse Handel, wat we doen op het vlak van Ontwikkelingssamenwerking en vooral de overheveling van de gemeente- en provinciewet kwalitatief, inhoudelijk en qua verdieping van het federalisme een enorme stap vooruit zijn. De heer Caluwé heeft vooral een budgettaire analyse gemaakt en heeft zich trouwens in de cijfers vergist: bij de overheveling van de trekkingsrechten naar de gemeenschappen en de gewesten gaat het niet om een half miljard, maar om 18 miljard. Het beste bewijs dat het om een groot moment gaat, is dat tussen 1993 en vandaag zelfs nooit werd gepoogd om de gemeente- en provinciewet over te hevelen en, achteraf gezien, begrijp ik dat zeer goed.

Ik begrijp nu, na dagenlange discussies, waarom men deze regionalisering jarenlang heeft aangekondigd en waarom men ze nooit heeft doorgevoerd.

Dat alles gebeurde omdat men eenvoudigweg niet bekwaam was om de politiek noodzakelijke stappen te zetten.

Het betoog van mevrouw Creyf in de Kamer was gelijkaardig met dat van de heer Caluwé in de Senaat, maar compleet tegengesteld aan dat van de PSC. Ik begrijp dat er wegens deze totaal tegengestelde visies sinds 1993 nooit iets werd gerealiseerd. In dat opzicht beschouw ik de bijzondere wetten als historisch. Belangrijk is dat de volledige kieswetgeving naar de gewesten en de gemeenschappen wordt overgeheveld. Bovendien worden de enkele procenten fiscale autonomie nu opgetrokken naar 25 procent. Sommigen zullen zeggen dat er federale staten zijn waar de fiscale autonomie 33 of zelfs 40 procent is. Dat is juist, maar hier gaat het om een kwantumsprong vanaf enkele procenten naar 25 procent, waarover dan een volledige autonomie wordt uitgeoefend.

(Applaudissements)

M. Guy Verhofstadt, premier ministre. – *Je pense que c'est la méthode de travail la plus efficace.*

Je voudrais remercier tous ceux qui ont collaboré à l'exécution des accords de Lambermont et d'Hermès et qui ont permis la préparation des projets de loi. Je remercie surtout les deux présidents de la CIIRI, M. Moureaux et M. Vankrunkelsven, qui ont réalisé un travail préparatoire important et nécessaire pour aboutir à un accord. J'ai déclaré, à la fin de la discussion, mardi matin vers 10 heures, qu'il s'agissait d'un accord historique. Nous avons en effet traduit les différents accords de Lambermont et d'Hermès dans des textes législatifs qui seront déposés au Parlement.

J'estime en effet que l'accord est historique. Il est bien sûr facile de conclure un accord communautaire mais le traduire, avec toutes ses difficultés, en projets de lois spéciales est tout autre chose. Il a été décidé en 1993 de régionaliser la loi communale et provinciale. L'accord de la Saint-Michel prévoyait la création d'un groupe de travail chargé de préparer cette régionalisation. Ce groupe de travail, imaginé par Jean-Luc Dehaene, n'a toutefois jamais vu le jour. Nous venons donc de faire le travail de M. Dehaene. Même si je ne puis l'exprimer en termes budgétaires, je considère le transfert de compétences que nous avons décidé comme historique parce qu'il représente un grand pas en avant. M. Caluwé s'est livré surtout à une analyse budgétaire et il a d'ailleurs cité des chiffres erronés. Le transfert des droits de tirage vers les Communautés et Régions ne représente pas un demi-milliard mais 18 milliards. Le fait qu'entre 1993 et aujourd'hui, on n'a même jamais tenté de régionaliser la loi communale et provinciale prouve que nous vivons actuellement un moment capital.

Je comprends maintenant, après des jours et des jours de discussions, pourquoi pendant des années, on n'a cessé d'annoncer cette régionalisation et pourquoi on ne l'a jamais fait.

On n'a tout simplement pas été capable de prendre les initiatives politiques nécessaires.

Les propos de Mme Creyf à la Chambre étaient semblables à ceux de M. Caluwé mais diamétralement opposés à ceux du PSC. Je comprends que ces visions contradictoires n'ont pas permis la moindre avancée depuis 1993. C'est dans cette optique que je regarde les lois spéciales comme historiques.

Le transfert de l'ensemble de la législation électorale vers les Régions et les Communautés est très important. En outre, l'autonomie fiscale qui ne concernait jusqu'à présent que quelques pour cent est maintenant élargie à 25 pour cent, ce qui n'est pas rien.

Inzake de herfinanciering van de gemeenschappen – die niet alleen wordt gevraagd door de Franstalige Gemeenschap, maar de jongste jaren ook door Vlamingen –, de fiscale autonomie voor 25% van de middelen, de regionalisering van de gemeente- en provinciewet met inbegrip van de kieswetgeving – wat niet gemakkelijk te realiseren was – en ook inzake landbouw, buitenlandse handel en ontwikkelings samenwerking werd een historische stap gezet. Het is niet de enige historische stap in het hervormingsproces, maar wel een belangrijk moment van de staatshervorming die sinds enkele tientallen jaren aan de gang is.

Het is vooral een belangrijke stap in de goede richting omdat we nu eindelijk over instrumenten beschikken die eigen zijn aan een federale staat. Een federale staat waarin de gemeenschappen en de gewesten geen 25 procent fiscale autonomie hebben is geen echte federale staat, dat is zelfs niet voldoende om in artikel 1 van de Grondwet in te schrijven dat België een federale staat is. Er moeten middelen worden overgeheveld, er is autonomie nodig, de gemeente- en provinciewet en de betreffende kieswet moeten worden overgeheveld, pas dan kan men spreken over een federale staat.

De bezwaren die hier werden geformuleerd getuigen toch wel van geheugenverlies. Dat komt af en toe voor in de politiek. Sommigen vragen zich af wat er is gebeurd met de Franstaligen in de rand. Welnu, die zullen identiek dezelfde waarborgen hebben als nu. Wat in het Sint-Michielsakkoord werd afgesproken staat immers ook in het Lambermontakkoord. De voorgedij over deze randgemeenten gaat, met behoud van deze garanties en met behoud van de pacificatiewet, over naar de regionale overheden. Er kan daar aan Nederlandstalige of Franstalige zijde toch geen kritiek op zijn, want we zorgen er voor dat de garanties precies worden behouden.

Hetzelfde werd met Brussel gedaan. De garanties die nu bestaan worden artikel per artikel overgenomen in de nieuwe bijzondere wet. (*Protest van de CVP en de PSC*). Bovendien zal er, zoals de heer Vankrunkelsven hier heeft uiteengezet, een algemeen artikel zijn dat een toetsing mogelijk maakt wanneer een ordonnantie daarmee strijdig zou zijn, net zoals er een toetsingsmogelijkheid zal bestaan wanneer een gewest een decreet zou aannemen dat in strijd is met de bestaande garanties.

Met andere woorden, wij depolitiseren de discussie over deze garanties. Voortaan zijn het de Raad van State en het Arbitragehof die daarop toezien. Met de uitvoering van dit akkoord zijn er niet één centimeter, niet één millimeter minder waarborgen dan er daarvoor in de wet stonden ingeschreven.

Er wordt mij gevraagd waarom we er met dit akkoord niet voor gezorgd hebben dat de Vlamingen meer waarborgen zouden krijgen.

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – U laat de Brusselse Vlamingen in de steek!

De heer Guy Verhofstadt, eerste minister. – Ik wijs erop dat al de huidige wettelijke waarborgen voor de Vlamingen ook zijn opgenomen in het regeerakkoord van de Brusselse regering. Ze heeft er zelfs een datum op gezet voor dewelke

Je constate que sur tous ces problèmes : le refinancement des communautés – qui n'est pas seulement une demande de la communauté française puisque, durant ces dernières années, des demandes flamandes ont été formulées dans le même sens –, l'autonomie fiscale pour 25% des moyens, la régionalisation de la loi communale et de la loi provinciale, y compris la législation électorale – ce qui n'était pas facile à faire –, mais encore l'agriculture, le commerce extérieur, la coopération au développement, un pas historique a été franchi. Ce n'est pas le seul pas historique du processus de réforme, mais c'est un moment important de cette réforme de l'État en cours depuis quelques dizaines d'années.

C'est surtout un pas important dans la bonne direction parce que nous disposons enfin des instruments propres à un État fédéral. Un État fédéral dans lequel les Communautés et Régions ne disposent pas d'une autonomie fiscale de 25% et où la loi communale et provinciale et la loi électorale y relative ne sont pas régionalisées n'est pas vraiment un État fédéral.

Les reproches formulés ici trahissent une mémoire défaillante. Certains se demandent quel sera le sort des francophones de la périphérie. Ceux-ci conservent les mêmes garanties qu'aujourd'hui. Les dispositions de l'accord de la Saint-Michel sont reprises intégralement dans l'accord du Lambermont. La tutelle sur les communes de la périphérie est transférée aux autorités régionales mais toutes les garanties sont conservées et la loi de pacification est maintenue.

Il en va de même pour Bruxelles. Les garanties existantes sont reprises dans la nouvelle loi spéciale. (Protestations du CVP et du PSC). En outre, un article général permettra un contrôle d'une ordonnance ou d'un décret contraires à ces garanties. Autrement dit, nous depolitisons la discussion sur ces garanties. Ce sont désormais le Conseil d'État et la Cour d'arbitrage qui veilleront à leur respect.

On me demande pourquoi nous n'avons pas veillé à offrir davantage de garanties aux Flamands.

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – Vous laissez tomber les Flamands de Bruxelles !

M. Guy Verhofstadt, premier ministre. – J'attire votre attention sur le fait que les garanties légales actuelles sont aussi reprises dans l'accord du gouvernement bruxellois. Il y est même prévu que cet accord doit être concrétisé avant la

dit akkoord moet worden afgerond, namelijk voor het einde van dit jaar. Dat alles is trouwens ook door de CVP goedgekeurd. (*Protest van de heer Vandenberghe*) Amnesie noem ik dat. Ik heb dat woord daarnet niet voor niets gebruikt.

In de Kamer kreeg ik het verwijt dat alles aan alles wordt gekoppeld. Hier stel ik echter vast dat niet de regering, maar wel sommige senatoren alles aan alles willen koppelen. Ze willen het Brusselse regeerakkoord koppelen aan het federale regeerakkoord, eventueel ook aan de resoluties van het Vlaamse en van het Waalse parlement. Zo werken wij niet. We hebben het Lambermontakkoord gesloten en afgesproken dat dit voor de volle honderd procent zal worden uitgevoerd. De bijzondere wetten zijn daarvan de zuivere vertaling. Tegelijk zullen de Brusselaars verder werken aan de realisatie van de afspraken die zij bij de regeringsvorming hebben gemaakt. Het is mijn diepe overtuiging dat zij, dankzij het nieuwe klimaat, daar ook in zullen slagen.

Daar knijpt immers het schoentje. De echte motivatie van de kritiek op en van de interpellaties over het Lambermontakkoord moeten we immers niet gaan zoeken in de inhoud ervan of in het gebrek aan waarborgen. De echte reden van de aanvallen op het bereikte akkoord is dat wij, na acht jaar beleid gestoeld op communautaire tegenstellingen, nu tot resultaten komen, ingevolge een nieuw communautair klimaat en door een nieuwe aanpak. (*Applaus bij VLD, Ecolo, Agalev*). Ik kan al die aanvallen alleen maar begrijpen als een uiting van frustratie omdat wij realiseren wat acht jaar lang niet heeft gekund. Om dat tegenover de achterban uit te leggen, worden nu allerlei uit de lucht gegrepen argumenten aangedragen. Ze kunnen allemaal met een eenvoudige vingerknip worden weggewerkt, namelijk gewoon door de teksten te lezen van de bijzondere wetten die we zullen indienen.

Mijnheer Vandenberghe, in plaats van u te laten leiden door uw frustratie, zou u beter meewerken aan het nieuwe klimaat dat we tot stand hebben gebracht.

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Wij hebben dat klimaat nooit vergiftigd.

De heer Guy Verhofstadt, eerste minister. – Daag me alstublieft niet uit, of ik zie me verplicht om het beeld op te roepen van die Vlaamse hond met zijn plastieken haan. (*Gelach.*)

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – U was het integendeel die op deze tribune destijds de communautaire tegenstellingen op de spits probeerde te drijven.

De heer Guy Verhofstadt, eerste minister. – Ik denk eerlijk dat u er fout aan doet dat u zich niet achter deze nieuwe aanpak zet. Die is trouwens niet in de eerste plaats de verdienste van de regering, maar wel van al degenen die oplossingen zoeken voor deze problemen. Ik heb de twee voorzitters van de Costa daarvoor reeds hartelijk bedankt. Het nieuwe klimaat is in grote mate ook te danken aan de diverse deelregeringen, die eindelijk een einde hebben gemaakt aan de compleet nutteloze verbale schermutselingen die we gedurende tien jaar in ons land hebben moeten aanhoren. In de plaats daarvan zijn ze op een volwassen manier met elkaar beginnen omgaan en met elkaar beginnen praten.

fin de l'année. Toutes ces décisions ont également été approuvées par le CVP. (Protestation de M. Vandenberghe). J'appelle cela de l'amnésie.

À la Chambre, on m'a reproché de lier les différents dossiers. Je constate toutefois que ce n'est pas le gouvernement mais certains sénateurs qui veulent tout lier à tout. Nous avons conclu l'accord du Lambermont et nous nous sommes engagés à le mettre en œuvre intégralement. Les lois spéciales traduisent parfaitement cette volonté. En même temps, les Bruxellois s'emploieront à concrétiser les accords conclus lors de la formation de leur gouvernement et je suis convaincu qu'ils réussiront.

La véritable motivation des critiques et des interpellations sur l'accord du Lambermont ne tiennent pas tant à son contenu ou au manque de garanties qu'au fait qu'après huit années de politique basée sur les tensions communautaires, nous sommes parvenus à des résultats, et ce grâce à un nouveau climat communautaire et à une approche nouvelle. (Applaudissements sur les bancs du VLD, d'Ecolo et d'Agalev). Ces attaques ne sont que l'expression d'une frustration. Monsieur Vandenberghe, au lieu de vous laisser guider par votre frustration, vous feriez mieux de contribuer à ce climat nouveau que nous avons créé.

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – Nous n'avons jamais envenimé ce climat.

M. Guy Verhofstadt, premier ministre. – Ne me provoquez pas, sinon je serai contraint de vous rappeler l'image du chien flamand mastiquant un coq en plastique. (*Rires*)

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – C'est vous, au contraire, qui avez tenté jadis d'attiser les tensions communautaires à cette tribune.

M. Guy Verhofstadt, premier ministre. – Je crois sincèrement que vous avez tort de ne pas vous rallier à cette approche nouvelle. Le mérite n'en revient d'ailleurs pas en premier lieu au gouvernement, mais aux personnes qui s'efforcent de trouver des solutions à ces problèmes, comme les présidents de la Ciiri. Le nouveau climat est aussi l'œuvre des gouvernements des entités fédérées qui ont enfin mis un terme aux escarmouches verbales tout à fait inutiles que nous avons entendues pendant dix ans, et qui ont préféré nouer un dialogue adulte.

De heren Dewael en Van Cauwenberghe zien mekaar geregeld en proberen hun problemen op te lossen in plaats van ruzie te maken zoals in het verleden. Het nieuwe communautaire klimaat heeft de uitvoering van dit akkoord mogelijk gemaakt. Dat wekt frustratie op bij de oppositie. (Langdurig en levendig applaus)

De heer Joris Van Hauthem (VL. BLOK). – Ik heb goed naar de eerste minister geluisterd maar ik heb nauwelijks meer vernomen dan hetgeen hij reeds had verklaard voor de pers. Hij heeft nog niet verklaard waarom er voor de overgehevelde middelen verschillende verdeelsleutels worden gehanteerd voor de verschillende bevoegdheden.

We hebben wel een antwoord gekregen op de vraag waarom na zoveel jaren de gemeentewet effectief is geregionaliseerd. De eerste minister zegt dat dit dossier jaren in de kast heeft gelegen. Er was een reden voor de blokkering van dit dossier: aan Vlaamse kant werden namelijk waarborgen gevraagd voor de Vlamingen op lokaal vlak. De minister beweert wel dat de waarborgen blijven bestaan, maar er zijn helemaal geen waarborgen op lokaal vlak voor de Vlamingen in Brussel. De eerste minister heeft inderdaad het dossier gedeblokkeerd door met geen woord meer te reppen over de waarborgen voor de Brusselse Vlamingen. De eerste minister beweert dat men hierover aan het onderhandelen is in Brussel. Met deze uitspraak geeft de eerste minister in feite de boodschap dat de Brusselse Vlamingen het zelf moeten oplossen.

De heer Vankrunkelsven vindt dat dit alles een storm in een glas water is. Hij had meer verwacht. Heeft hij dan nog niet genoeg met de problemen en stormen in zijn eigen partij?

De heer Luc Van den Brande (CVP). – Toen we de eerste minister daarnet bezig zagen, was de verleiding groot – niet alleen bij mijn fractie, maar ook bij andere – om te denken dat Geert Hoste een conferentie aan het geven was.

De heer Philippe Mahoux (PS). – *Ik doe een beroep op het reglement. We hoorden een vraag om uitleg. Waarom repliceert dan iemand anders dan de vraagsteller?*

De voorzitter. – Het is een gunst van de voorzitter.

De heer Luc Van den Brande (CVP). – Mijnheer de eerste minister, ikzelf en een aantal anderen met mij hebben het als een voorrecht beschouwd om zitting te hebben in de zogenaamde Costa. Over fundamentele hervormingen moet er ernstig overleg tussen meerderheid en oppositie kunnen plaatsvinden. Een hoogstaand politiek en intellectueel debat over de volgende stappen in de hervorming leek mij op zijn plaats.

U hebt echter de heer Vankrunkelsven, de voorzitter van de Costa, op een bijna hallucinante manier misbruikt. Ik herinner mij heel goed dat de heer Moureaux op de eerste vergadering een historisch overzicht heeft gegeven, terwijl de heer Vankrunkelsven als voorzitter van de Costa namens de Vlaamse politieke partijen heel duidelijk een aantal politieke prioriteiten heeft naar voor gebracht.

Welke kritiek hebben wij op het geklungel van Lambermont? Die kritiek houdt geen verband met onze plaats in de oppositie, maar wel met het volledige gebrek aan visie van uw regering en van de onderhandelaars over de verdere

MM. Dewael et Van Cauwenberghe se voient régulièrement et essaient de résoudre leurs problèmes plutôt que de se disputer comme ce fut le cas dans le passé. C'est le nouveau climat communautaire qui nous a permis d'arriver à l'exécution de cet accord, et c'est aussi ce qui engendre de la frustration dans l'opposition. *(Vifs et longs applaudissements)*

M. Joris Van Hauthem (VL. BLOK). – *J'ai écouté attentivement le premier ministre mais j'ai à peine appris plus que ce qu'il a déclaré à la presse. Il n'a pas encore expliqué pourquoi des clés de répartition différentes sont appliquées pour le transfert des moyens liés aux diverses compétences.*

Il a certes expliqué pourquoi, après tant d'années, la loi communale est effectivement régionalisée. Il affirme que ce dossier a été mis au frigo. Ce gel était motivé par l'exigence flamande de garanties supplémentaires pour les Flamands à l'échelon local. Le ministre prétend que les garanties sont sauvegardées mais les Flamands de Bruxelles ne bénéficient d'aucune garantie au niveau local. Il assure que ce problème fait l'objet de négociations au niveau bruxellois. Cela signifie que c'est aux Flamands de Bruxelles eux-mêmes qu'il appartient de résoudre le problème.

M. Vankrunkelsven estime qu'il s'agit d'une tempête dans un verre d'eau. Les problèmes et les tempêtes qui secouent son propre parti ne lui suffisent-ils pas ?

M. Luc Van den Brande (CVP). – *En voyant le premier ministre, nous avons, et pas seulement mon groupe, l'impression d'assister à une conférence de Geert Hoste.*

M. Philippe Mahoux (PS). – Je tiens à faire appel au règlement. S'il s'agit d'une demande d'explications, je me demande pourquoi c'est une autre personne que l'interpellateur qui prend la parole pour la réplique.

M. le président. – C'est une faveur du président.

M. Luc Van den Brande (CVP). – *Je considère, ainsi que d'autres, comme un privilège de pouvoir participer à la CIIRI. En effet, les réformes fondamentales doivent faire l'objet d'une concertation entre la majorité et l'opposition et un débat sur les étapes ultérieures est indispensable.*

Lors de la première réunion, M. Moureaux a tracé un aperçu historique, tandis que M. Vankrunkelsven, coprésident de la CIIRI, mais s'exprimant au nom des partis flamands, a avancé une série de priorités politiques.

Notre critique à l'égard de l'accord du Lambermont porte surtout sur le manque de vision du gouvernement et des négociateurs à propos du développement ultérieur des entités fédérées dans ce pays.

Nous soutenons votre ambition de construire une Europe fédérative, monsieur le premier ministre, mais vous avez laissé passer l'occasion de prévoir une plus grande autonomie pour les entités fédérées au sein de la Belgique fédérale. Je déplore, comme M. Caluwé, de vous voir renier vos principes. Vous n'êtes pas un homme de principes et de

ontwikkeling van de deelstaten in dit land.

Mijnheer de eerste minster, wij ondersteunen uw Europese ambitie om een blauwdruk voor een federatief Europa uit te werken, maar u hebt de kans laten liggen om die blauwdruk voor een grotere autonomie van de deelgebieden in de Belgische federatie te verwezenlijken. Met de heer Caluwé moet ik ten stelligste betreuren dat u uw principes verloochent. U bent geen man van principes en van overtuiging, maar een man van de bricolage.

De heer Philippe Moureaux (PS). – *Mijnheer Van den Brande, bent u de loodgieter vergeten?*

De heer Luc Van den Brande (CVP). – Het volstaat te verwijzen naar de interviews waarin u herhaaldelijk, u zelf, de heer Denys en de VLD, het klimaat volledig vergiftigt. Het is een slangentric te beweren dat er vroeger niets kon en nu alles.

Mijnheer Moureaux, ik herinner mij de talloze gesprekken die ik gevoerd heb met de heer Spitaels en met de heer Collignon, om tot oplossingen te komen.

Mijnheer Verhofstadt, u bedient de blauwe gebedsmolen en herhaalt onophoudelijk wat er vroeger niet heeft gekund. Ik zal op een rij zetten wat er wel heeft gekund: de fundamentele staatsvorming van 1980, de hervorming van 1988, het Sint-Michielsakkoord van 1993 waarin de ontwikkeling van de Vlaamse autonomie op een heel andere manier werd benaderd. U liegt de bevolking voor. U liegt ze voor wanneer u beweert dat u de echte fiscale autonomie verwezenlijkt. Er is geen sprake van echte fiscale autonomie. De huidige fiscale autonomie bedraagt 11 tot 12% van gewestelijke inkomsten en in 2011 zal zij 25% bedragen. Mijnheer Vankrunkelsven, hebben wij in het Vlaams Parlement niet samen een resolutie goedgekeurd die eist dat de volgende stap tot een fiscale autonomie van minstens 50% moest leiden?

Van amnesie gesproken, mijnheer Verhofstadt, wij hebben uw partijgenoten destijds moeten behoeden voor de totale ontmanteling van het federale niveau. Uw voorstel bestond er immers in om de vennootschapsbelasting volledig te regionaliseren en de personenbelasting volledig over te hevelen naar de deelstaten en enkel de BTW als Europese belasting op het federale niveau te houden.

U verloochent uw principes en bedriegt de bevolking, hoewel u de mond vol heeft van de burgerdemocratie.

Er werd beslist een aantal bevoegdheden over te hevelen. Uiteindelijk gaat het over drie halve en een eenderde, een eenvijfde en een eenzevende bevoegdheid. Wat de Ontwikkelingssamenwerking betreft, is de CVP-fractie van oordeel dat wij een veel grotere inspanning moeten leveren op het vlak van de solidariteit tussen noord en zuid.
(*Onderbrekingen*)

De regeling voor de Ontwikkelingssamenwerking is geen deel van het akkoord. De Buitenlandse Handel en de Landbouw worden volledig versnipperd. U weigert de essentiële bepalingen van de resoluties van het Vlaams Parlement te honoreren, onder meer met betrekking tot de gezondheidszorg.
(*Onderbrekingen en samenspraken*)

De voorzitter. – Mijnheer Van den Brande, uw spreektijd is voorbij.

conviction, mais un homme de bricolage.

M. Philippe Moureaux (PS). – Monsieur Van den Brande, auriez-vous oublié le démineur ?

M. Luc Van den Brande (CVP). – *Il suffit de se référer aux interviews dans lesquels vous-même, monsieur Verhofstadt, M. Denys et le VLD empoisonnez totalement le climat. Maintenant tout semble possible. Vous actionnez le moulin à prière bleu et répétez sans cesse ce qui n'a pas pu être réalisé dans le passé. Je rappellerai ce qui a été fait : la réforme de l'État de 1980, la réforme de 1988, l'accord de la Saint-Michel de 1993 où le développement de l'autonomie flamande était abordé d'une tout autre manière.*

Vous mentez à la population, notamment quand vous affirmez que vous réalisez une véritable autonomie fiscale. Il n'en est rien. L'autonomie fiscale porte actuellement sur 11 à 12% des recettes des régions et elle atteindra 25% en 2011.

N'avons-nous pas, monsieur Vankrunkelsven, voté ensemble au Parlement flamand une résolution visant à ce que l'étape suivante soit une autonomie fiscale d'au moins 50% ?

En parlant d'amnesie, monsieur Verhofstadt, nous avons à l'époque dû empêcher les membres de votre parti de démanteler totalement le niveau fédéral.

Votre proposition consistait à régionaliser complètement l'impôt des sociétés, à transférer entièrement l'impôt des personnes physiques aux entités fédérées et à ne maintenir que la TVA au niveau fédéral en tant qu'impôt européen.

Vous reniez vos principes et trompez la population, bien que vous plaidiez en faveur de la démocratie citoyenne.

Il a été décidé de transférer une série de compétences. Il s'agit toutefois d'un transfert très partiel, allant de la moitié à un septième des dites compétences. En matière de coopération au développement, le groupe CVP estime que nous devons réaliser un effort plus important sur le plan de la solidarité entre le Nord et le Sud. (Interruptions.)

Ce qui a été convenu pour la coopération au développement ne fait pas partie de l'accord. Le Commerce extérieur et l'Agriculture sont totalement éparpillés. Vous refusez de respecter les dispositions essentielles des résolutions du Parlement flamand, entre autres à propos des soins de santé. (Interruptions et colloques.)

M. le président. – Monsieur Van den Brande, votre temps de parole est épuisé.

De heer Luc Van den Brande (CVP). – Ik besluit.

De leden van deze regering zijn in deze staatshervorming reizigers zonder bestemming en zelfs zonder voertuig. Nu heeft de regering zelfs de bagage verloren. Het ergste van alles is dat de eerste minister de Brusselse Vlamingen loslaat en dat de waarborgen van het huidige federale bestel in Brussel niet meer voor de Brusselse Vlamingen zullen gelden. Mijnheer de eerste minister, u hebt de Vlaamse Brusselaars losgelaten. U hebt hen verraden! Dit zal u zwaar worden aangerekend. Ik geef u rendez-vous bij de stemming. Ik verzeker u dat u het pleit niet zult winnen. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter. – De heer Vandenberghe heeft een motie ingediend die luidt:

“De Senaat,

Gehoord de vragen om uitleg van de heren Caluwé en Van Hauthem over het communautaire akkoord en het antwoord van de eerste minister,

Stelt vast dat dit akkoord geen bijkomende waarborgen voor de Brusselse Vlamingen op gemeentelijk vlak biedt zoals gevraagd door de vertegenwoordigers van de Brusselse afdelingen van CVP, VLD, SP, Agalev en VU-ID; geen reële fiscale autonomie organiseert; slechts enkele beperkte bevoegdheden overhevelt naar de Gewesten en Gemeenschappen; de oncontroleerbare verdeling van de onderwijsdotatie laat voortbestaan; een drastische vermindering van de financiële middelen van de Gemeenschappen realiseert zonder bijkomende bevoegdheidsoverdrachten;

Verwerpt dit akkoord en vraagt om deze aangelegenheden aan nieuwe onderhandelingen te onderwerpen.”

De heren Mahoux, Monfils en Moens hebben een gewone motie ingediend.

– **Over deze moties wordt later gestemd.**

– **Het incident is gesloten.**

Mondelinge vragen

Mondelinge vraag van mevrouw Martine Taelman aan de minister van Binnenlandse Zaken over «het gebrek aan personeel bij de lokale brigades van de federale politie» (nr. 2-463)

Mevrouw Martine Taelman (VLD). – Op 1 januari van dit jaar is de fusie van de BOB en de Gerechtelijke Politie tot federale politie een feit geworden. Daarbij werden 350 leden van de lokale rijkswachtbrigades, nu de territoriale brigades van de federale politie, overgegaan naar de vroegere diensten van BOB en Gerechtelijke Politie. Op sommige plaatsen, en ik geef als voorbeeld de IPZ Herentals, heeft dit tot gevolg gehad, en dit naast andere redenen zoals langdurig ziekteverlof, dat veel personeelsleden afwezig zijn en het kader niet opgevuld is. In de betrokken IPZ loopt dat op tot 14 procent van het kader. Door de aanhoudende diefstallenplaag in die streek rijzen er dan ook problemen omdat, naast de gewone taken van basispolitiezorg, deze brigades samen met de gemeentepolitie moeten zorgen voor speciale acties. Door het gebrek aan personeel kan dit dikwijls niet. Er zijn acties

M. Luc Van den Brande (CVP). – *Je conclus. Dans cette réforme de l'État, les membres du gouvernement sont des voyageurs sans destination, voire sans moyen de transport. Le gouvernement a même perdu ses bagages. Le plus grave est que le Premier ministre abandonne les Flamands de Bruxelles et que les garanties du système fédéral actuel ne sont plus assurées aux Flamands de Bruxelles. Monsieur le premier ministre, vous avez abandonné les Bruxellois flamands. Vous les avez trahis ! Il vous en sera sévèrement tenu rigueur. Je vous donne rendez-vous lors du vote et vous assure que vous n'aurez pas gain de cause. (Applaudissements sur les bancs du CVP.)*

M. le président. – M Vandenberghe a déposé une motion ainsi libellée :

« Le Sénat,

Ayant entendu la demande d'explications de MM. Caluwé et Van Hauthem sur l'accord communautaire et la réponse du premier ministre,

Constate que cet accord n'offre pas de garanties supplémentaires aux Flamands de Bruxelles sur le plan communal, comme demandé par les représentants des sections bruxelloises du CVP, du VLD, du SP, d'Agalev et de la VU-ID ; n'organise aucune réelle autonomie fiscale ; transfère seulement quelques compétences limitées aux Régions et Communautés ; maintient la répartition incontrôlable de la dotation de l'enseignement ; procède à une diminution drastique des moyens financiers des Communautés sans transfert supplémentaire de compétences ;

Rejette cet accord et demande que cette question soit soumise à une nouvelle négociation. »

MM. Mahoux, Monfils et Moens ont déposé une motion pure et simple.

– **Le vote sur ces motions aura lieu ultérieurement.**

– **L'incident est clos.**

Questions orales

Question orale de Mme Martine Taelman au ministre de l'Intérieur sur «le manque de personnel dans les brigades locales de la police fédérale» (n° 2-463)

Mme Martine Taelman (VLD). – *Depuis le 1er janvier, la fusion de la BSR et de la police judiciaire en une police fédérale est devenue une réalité. De ce fait, 350 membres des brigades locales de gendarmerie ont été transférés dans les anciens services de la BSR et de la police judiciaire. Il en résulte qu'en certains endroits, pour différentes raisons, outre les congés pour maladies de longue durée, beaucoup de membres du personnel sont absents et le cadre n'est pas complet. Dans la ZIP d'Herentals, par exemple, il s'agit de 14% du cadre. Étant donné les nombreux vols dans cette région, ces brigades, en plus de leurs tâches de police habituelles, doivent intervenir dans des actions spéciales avec la police communale, ce qui n'est pas toujours possible en raison de la pénurie de personnel.*

Envisage-t-on de compléter ce cadre de manière temporaire

geweest, maar bijkomende acties zijn nodig. Die zijn echter niet mogelijk wegens het structurele personeelsgebrek.

Is een tijdelijke of definitieve opvulling van dit kader in de nabije toekomst gepland?

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – Op basis van een studie over de capaciteit gewijd aan gespecialiseerde gerechtelijke onderzoeken door de vroegere territoriale rijkswachterbrigades, heeft de Ministerraad op 28 april 2000 beslist om 350 leden van de brigades naar de federale politie over te hevelen, in casu naar de gerechtelijke gedeconcentreerde diensten. Deze beslissing past in een ruimere beslissing waarbij, op basis van de bestaande effectieven op 23 mei 1998, 7539 personeelsleden van de vroegere rijkswachter aan de lokale politie worden toegewezen. De 350 personeelsleden werden in de loop van vorig jaar geselecteerd, gevormd en op 31 december 2000 verdeeld over de gerechtelijke gedeconcentreerde diensten van de 27 gerechtelijke arrondissementen. Die overgang resulteert in de overdracht van bevoegdheden en dossiers waarmee deze personeelsleden waren belast zodat de overblijvende capaciteit in de brigades er niet heeft onder geleden.

De selectieprocedure van de 350 rijkswachters kan in sommige brigades geleid hebben tot een verschil tussen het oorspronkelijk geplande en het reëel overgegangene aantal brigaderijkswachters. In elk geval zal zodra de minimale norm per politiezone bepaald is, zo snel mogelijk werk worden gemaakt van de effectieve verdeling van de 7.539 rijkswachters over de 196 politiezones, en alleszins uiterlijk op het ogenblik dat de lokale politie wordt opgericht.

Mevrouw Martine Taelman (VLD). – Ik verneem dat, wanneer de minimumnorm is vastgesteld, een herverdeling zal plaatshebben, uiterlijk op het ogenblik dat de lokale politie van kracht wordt.

Ik zou hierover graag concretere informatie krijgen.

Ik heb begrepen dat er studies zijn uitgevoerd, ik verwijs hierbij naar de KUL-norm, waarin die minimumnorm werd vastgesteld. Betekent dit dat die norm niet wordt gevolgd en dat er nog andere normen kunnen komen? Zal de herverdeling uiterlijk op 1 januari 2002 worden doorgevoerd?

In bepaalde interpolitiezones, die juist geconfronteerd worden met ernstige problemen zoals diefstallen, zal daardoor de capaciteit worden beperkt, wellicht nog voor tien maanden.

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – *De enige overblijvende problemen betreffen de brigades die zich gedeeltelijk over twee politiezones uitstrekken. In die bijzondere gevallen moeten het effectief worden verdeeld.*

De minimumnormen hangen af van de financiële middelen en de dotatie. De regering zal zeer binnenkort de knoop moeten doorhakken. Alles zal nu zeer snel gaan.

ou définitive dans un proche avenir ?

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – *Le Conseil des ministres a décidé le 28 avril 2000, sur la base d'une étude relative aux effectifs consacrés par les anciennes brigades de gendarmerie à des enquêtes judiciaires, de transférer 350 membres des brigades locales vers la police fédérale, plus précisément les services judiciaires décentralisés. Cette décision s'inscrit dans une décision plus large selon laquelle, sur la base des effectifs existant le 23 mai 1998, 7539 membres du personnel de l'ancienne gendarmerie sont affectés à la police locale. Les 350 personnes ont été sélectionnées dans le courant de l'année dernière, formées et réparties le 31 décembre 2000 dans les services judiciaires décentralisés des 27 arrondissements judiciaires.*

Cette mutation résulte du transfert des compétences et des dossiers dont ce personnel était chargé, de sorte que les effectifs restant dans les brigades n'en ont pas souffert.

Il est possible que, dans certaines brigades, la procédure de sélection des 350 gendarmes ait donné lieu à une différence entre le nombre prévu à l'origine et le nombre de gendarmes réellement transférés. Dès que la norme minimale par zone de police sera définie, il sera procédé à la répartition effective des 7.539 gendarmes entre les 196 zones de police et en tout cas au plus tard au moment où la police locale sera constituée.

Mme Martine Taelman (VLD). – *J'apprends que lorsque la norme minimale sera définie, il sera procédé à une nouvelle répartition, au plus tard lorsque la police locale sera mise en place. Je souhaiterais obtenir des informations plus concrètes.*

J'ai compris que des études avaient été menées, notamment par l'UCL et que la norme avait été définie. Cette norme n'étant pas appliquée, cela signifie-t-il que d'autres normes peuvent être déterminées ? La nouvelle répartition aura-t-elle lieu au plus tard le 1er janvier 2002 ?

Dans certaines ZIP confrontées à de graves problèmes, comme des vols, les effectifs risquent-ils dès lors d'être limités pour dix mois encore ?

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – Les seuls problèmes qui subsistent concernent les endroits où les brigades sont à cheval sur deux zones de police. Dans ces cas particuliers, il est nécessaire de procéder à une répartition des effectifs.

Quant à la fixation des normes minimales, elle est tributaire des moyens financiers et de la dotation générale.

Le gouvernement devrait trancher incessamment. Donc, tout cela va maintenant aller très vite.

Mondelinge vraag van de heer Jacques Devolder aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de anonimiteit van eicel- of zaadceldonaties en het plan van een TV-productiehuis om een programma genaamd “I want your baby” uit te zenden» (nr. 2-472)

De heer Jacques Devolder (VLD). – In november 1999 heb ik de minister een vraag gesteld over het te koop aanbieden van eicellen op het internet, waarbij met suggestieve foto's van beeldmooie dames de indruk gewekt werd dat de kwaliteit van het genetisch materiaal in verhouding staat tot de uiterlijke schoonheid. Uit het antwoord van de minister bleek dat eicel- en zaadceldonaties anoniem dienden te zijn bij ons en ook in heel wat andere Europese landen. Zo wordt voorkomen dat nakomelingen de donor wijzen op zijn onderhoudsplicht of aanspraak maken op eventuele erfenisrechten. Zij bestempelde het te koop aanbieden van eicellen op het internet als strafbaar, zowel voor koper als voor aanbieder.

Volgens *De Telegraaf* blijkt het TV-productiehuis Endemol ons na hun *Big Brother*-productie te willen vergasten op een nieuw spelprogramma, waarin vrouwelijke kandidaten kunnen kiezen uit mannelijke tegenspelers en de winnaar nadien als spermadonor optreedt voor de winnares. De veelzeggende titel van het programma is *I want your baby*.

Graag vernam ik het standpunt van de minister met betrekking tot deze materie. Zal zij dezelfde regels toepassen als bij het aanbieden van eicellen op het internet, vermits ook nu de anonimiteit niet gewaarborgd is en het commerciële aspect ethisch niet verantwoord?

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. – Ik stel samen met de heer Devolder vast dat wat zich in de realiteit afspeelt, de verbeelding steeds meer begint te tarten. Wat de grond van de zaak betreft, houd ik er dezelfde mening op na als enkele weken geleden. Als het over fundamentele zaken gaat, verander ik niet zo snel van mening, tenzij er stevige tegenargumenten worden aangevoerd of ik zaken over het hoofd zou hebben gezien.

Wat het programma *I want your baby* betreft, zou het gaan om een spermadonatie door kunstmatige inseminatie. Dat is een medische behandeling en valt dus niet onder de wet over de orgaan- en weefseltransplantatie.

Ik verwijs ook naar het advies dat het Raadgevend Comité voor bio-ethiek op 8 juni 1998 uitbracht over de ethische normen voor de optimalisering van het aanbod en van de werkingscriteria van de centra voor in-vitrofertilisatie. Verschillende elementen komen uit dat advies naar voren.

Op de eerste plaats stelt het comité zeer duidelijk dat reproductieve geneeskunde een beroep doet op verschillende disciplines zoals de gynaecologie, de andrologie, de endocrinologie, de embryologie, de psychologie en de genetica. Het vraagt eveneens naar een ethische en juridische reflectie als op dat terrein geageerd wordt.

Voor de toepassing van kunstmatige inseminatie is daarenboven de aanwezigheid van een gespecialiseerd laboratorium vereist waar sperma kan worden geanalyseerd en behandeld ter voorbereiding van inseminatie.

Question orale de M. Jacques Devolder à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur «l'anonymat du don d'ovule ou de sperme et le projet d'un producteur de télévision d'émettre un programme dénommé “I want your baby”» (n° 2-472)

M. Jacques Devolder (VLD). – En novembre 1999, j'ai posé une question relative à la vente d'ovules sur internet. L'offre s'accompagnait de photos suggestives de très belles femmes, donnant l'impression que la qualité du « matériel génétique » était en rapport avec la beauté physique. La ministre a répondu que dans notre pays comme dans bien d'autres pays européens, le don d'ovules ou de sperme se faisait de manière anonyme. Elle considérait la vente d'ovules sur internet comme punissable.

Selon De Telegraaf, la maison de production Endemol préparerait un nouveau jeu télévisé où des candidates pourraient faire leur choix parmi des participants et où le gagnant donnerait son sperme à la gagnante. Le titre très évocateur de ce programme est « I want your baby ».

Quel est le point de vue de la ministre à ce sujet ? Compte-t-elle appliquer les mêmes règles que pour l'offre d'ovules sur internet ? On peut en effet considérer que dans ce cas, la règle de l'anonymat n'est pas respectée et que l'aspect commercial du programme n'est pas acceptable d'un point de vue éthique.

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – Je constate comme M. Devolder que la réalité dépasse la fiction. Quant au fond, je ne change pas de point de vue sur des questions aussi fondamentales.

Concernant plus particulièrement le programme « I want your baby », il s'agirait d'un don de sperme par insémination artificielle. C'est un traitement médical qui ne relève pas de la loi sur la transplantation d'organes et de tissus.

Je renvoie aussi à l'avis du Comité consultatif de bioéthique, qui souligne que la médecine relative à la reproduction recourt à diverses disciplines comme la gynécologie, l'andrologie, l'embryologie, la psychologie et la génétique et qu'elle appelle une réflexion éthique et juridique.

Pour l'insémination artificielle, l'intervention d'un laboratoire spécialisé est en outre requise afin d'analyser le sperme et de le traiter en vue de l'insémination.

D'un point de vue psychosocial, l'accompagnement psychologique des personnes mérite une attention particulière.

Aux plans éthique et juridique, il faut veiller au respect des droits individuels des personnes et n'agir qu'avec leur consentement et après les avoir bien informées, notamment en leur remettant un document explicatif des aspects juridiques.

La réglementation belge prévoit l'anonymat du donneur. C'est un élément essentiel qui fait l'unanimité dans la pratique. Le programme en question serait en contradiction

Op medisch vlak dient de spermadonatie te worden gesitueerd in de bredere context van de reproductieve geneeskunde.

Op het psychosociale vlak dient speciale aandacht te worden besteed aan de psychologische begeleiding van deze behandeling, die de intimiteit van de personen raakt en die een bijzonder emotionele dimensie omvat.

Op het ethische en juridische vlak dienen de voorwaarden te worden vervuld teneinde de individuele rechten van de personen te eerbiedigen en na uitgebreide voorlichting hun vrije toestemming te krijgen. In het bijzonder dient te worden gedacht aan volledige en schriftelijke informatie betreffende de juridische gevolgen in verband met afstamming.

In ieder geval is volgens de huidige Belgische reglementering de anonimiteit van de donor een essentieel element van de praktijk. Alle centra staan daar zonder uitzondering op. Daarover is er unanimititeit. De anonimiteit is volgens mij een essentieel element, dat radicaal zou worden doorbroken, mocht het programma zoals het werd aangekondigd doorgaan. Wat mij betreft, druist het duidelijk in tegen de in België aanvaarde en getolereerde praktijk.

De heer Jacques Devolder (VLD). – Ik dank de minister voor het uitgebreide antwoord. Op basis van deze gegevens zal ik in het Vlaams Parlement de minister bevoegd voor het mediabeleid ondervragen.

Mondelinge vraag van de heer Ludwig Caluwé aan de eerste minister over «de onderhandelingen met Nederland over spoorlijn 11» (nr. 2-473)

De voorzitter. – Mevrouw Isabelle Durant, vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer, antwoordt namens de heer Guy Verhofstadt, eerste minister.

De heer Ludwig Caluwé (CVP). – Veertien dagen geleden bevestigde de vice-eerste minister in haar antwoord op een mondelinge vraag van mijnentwege wat in haar nota stond. Dit antwoord heeft voor heel wat commotie gezorgd, niet alleen in mijn streek, maar ook in Nederland. De Nederlandse pers en de bevoegde Nederlandse minister vroegen zich af wat de reden voor de plotse Belgische koerswijziging was. Nochtans was bij het sluiten van het akkoord in 1994 tot aanleg van de hogesnelheidslijn langsheen de E19, de afspraak gemaakt dat op het door België voorgestelde tracé, langsheen de zogenaamde havenweg, tussen Antwerpen en Bergen op Zoom, een goederenlijn zou worden aangelegd.

Dit project gaf vooral in Nederland aanleiding tot moeilijke beslissingen inzake ruimtelijke ordening. De inspraakprocedure om te komen tot een tracékeuze is na enige aarzeling opgestart. Ik kan mij voorstellen dat de Nederlandse minister zich in de wind gezet voelt door het plotse bericht dat België eigenlijk niet langer aandringt op de aanleg van deze lijn. Minister Netelenbos had zich aan het akkoord gehouden.

Uit het antwoord van de vice-eerste minister op mijn mondelinge vraag bleek dat de Belgische regering terzake nog geen definitieve beslissing had genomen, toch begint men zich in Nederland de vraag te stellen of de hele procedure eigenlijk nog wel moet. Zo heeft Minister Netelenbos eergisteren reeds beslist om het ogenblik waarop over de tracékeuze moet worden beslist, te verlaten. In de oorspronkelijke plannen stond dat die beslissing in het voorjaar zou worden genomen; nu zal dat pas in september

avec cette règle unanimement acceptée. Je considère qu'il irait à l'encontre des pratiques acceptées et tolérées en Belgique.

M. Jacques Devolder (VLD). – *Je m'appuierai sur ces données pour interroger le ministre flamand chargé de l'audiovisuel.*

Question orale de M. Ludwig Caluwé au premier ministre sur «les négociations avec les Pays-Bas sur la ligne de chemin de fer numéro 11» (n° 2-473)

M. le président. – Mme Isabelle Durant, vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports, répondra au nom de M. Guy Verhofstadt, premier ministre.

M. Ludwig Caluwé (CVP). – *Il y a quinze jours, dans sa réponse à une question orale que je lui avais posée, la vice-première a confirmé le contenu de sa note. Cette réponse a suscité pas mal d'émotion, non seulement dans ma région mais aussi dans la presse néerlandaise qui s'interroge sur les raisons du changement de cap belge. Dans l'accord de 1994, on s'était engagé à placer la ligne à grande vitesse le long de l'E19. Une ligne de marchandises était prévue le long du tracé proposé par la Belgique entre Anvers et Bergen op Zoom.*

Ce projet a donné lieu à des décisions difficiles aux Pays-Bas et j'imagine sans peine le malaise du ministre néerlandais à la suite du revirement belge. Le ministre Netelenbos s'en était tenu à l'accord.

La réponse de la vice-première ministre à ma question avait fait apparaître que le gouvernement n'avait pas encore pris de décision définitive. La réaction néerlandaise, qui ne fait que confirmer mes appréhensions, m'incite à poser une question sur les relations belgo-néerlandaises à notre premier ministre. Peut-être a-t-il pu rassurer les Néerlandais en indiquant que la Belgique maintenait l'établissement de la ligne 11, d'autant plus que le ministre Netelenbos a décidé hier de retarder la décision relative au tracé définitif. Je crains que ce report n'aboutisse à un abandon du projet à moins que la Belgique ne fasse clairement savoir qu'elle reste favorable à la ligne 11. Le fait que la décision à ce sujet devrait être discutée demain au conseil d'administration de la SNCB constitue déjà un signal important. Je rappelle que la

gebeuren.

De Nederlandse reactie noopt mij ertoe deze vraag te stellen aan de eerste minister, vermits ze betrekking heeft op de relaties tussen België en Nederland. Misschien kon hij de Nederlanders geruststellen dat België nog altijd vasthoudt aan de aanleg van Lijn 11. Ik vrees dat het uitstel waartoe Minister Netelenbos eergisteren heeft beslist, zal leiden tot afstel, tenzij België dringend een duidelijk signaal geeft dat de kans zeer groot is dat het voorstander blijft van de aanleg van Lijn 11. Ik heb vernomen dat de aanleg van Lijn 11, net als de tweede tunnel onder de Schelde en de tweede, ecologisch verantwoorde toegang tot de Antwerpse haven, deel uitmaakt van het voorstel dat het directiecomité van de NMBS morgen in de raad van bestuur zal bespreken. Dat is reeds een belangrijk signaal dat de vice-eerste minister met haar antwoord nog kan versterken.

Met de aanleg van Lijn 11 is voor België trouwens slechts een heel gering bedrag gemoeid. Het stukje spoorweg dat nog tussen de haven en de Nederlandse grens moet worden aangelegd is relatief klein. Het gaat om iets meer dan een kilometer, geen al te zware investering dus.

Mevrouw Isabelle Durant, vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer. – Een aantal weken geleden heb ik inderdaad een eerste voorstel van vervoersplan voorgelegd, dat tot doel had na te gaan hoe de mobiliteitsdoelstellingen van de regering kunnen worden tegemoetgekomen.

(Voorzitter: de heer Jean-Marie Happart, ondervoorzitter.)

Over heel wat lijnen bestaat er discussie, ook over lijnen in Wallonië en in Brussel.

Het verheugt me dat het voorstel van vervoersplan een ruim debat op gang brengt over de investeringen.

Agalev-senator Malcorps en CVP-senator Caluwé hebben ervoor gezorgd dat ik het dossier van Lijn 11 ging herbekijken. Een aantal gegevens in verband met die lijn waren ter beschikking van de NMBS, maar tot voor kort was ik daarvan niet op de hoogte.

In het kader van het verdrag van 23 december 1996 doet Nederland inderdaad stappen, maar die vormen niet noodzakelijkerwijze een garantie voor een gunstig resultaat. Alleszins sta ik open voor verdere onderhandelingen.

De Vlaamse regering heeft de NMBS een bouwvergunning gegeven voor een deel van de hogesnelheidstrein Antwerpen-Nederland, waaraan evenwel voorwaarden zijn verbonden, onder meer met betrekking tot Lijn 11.

Intussen heeft de NMBS met enige vertraging haar voorstel van tienjareninvesteringsplan bekendgemaakt. In dat plan, dat tegen september was beloofd, is de verlenging van Lijn 11 naar Nederland opgenomen. Ik ben het volkomen eens met de heer Caluwé dat vanuit milieuoogpunt het goederenvervoer per spoor belangrijk is. Dat element zal mij zeker niet ontgaan als ik het investeringsplan bestudeer.

Ik benadruk nogmaals dat het debat niet gesloten verloopt. Het is in eenieders belang dat het ook in het Parlement alle kansen krijgt. Het is mijn bedoeling om samen met de regering de argumenten van de NMBS in overweging te nemen om bedoelde investering te bepleiten, zonder de

ligne 11 n'implique qu'un investissement minime pour la Belgique. Le tronçon à placer ne représente qu'un peu plus d'un kilomètre.

Mme Isabelle Durant, vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports. – Il y a quelques semaines, j'ai en effet déposé une première proposition de plan de transport visant à analyser la manière d'atteindre les objectifs gouvernementaux en matière de mobilité.

(M. Jean-Marie Happart, vice-président, prend place au fauteuil présidentiel.)

De nombreuses lignes font l'objet de discussions, également à Bruxelles et en Wallonie. Je me réjouis que ma proposition suscite un débat sur les investissements.

Les sénateurs Malcorps et Caluwé m'ont amenée à réexaminer le dossier de la ligne 11. Jusque récemment, certaines données relatives à cette ligne ne m'avaient pas encore été communiquées par la SNCB.

Il est vrai que les Pays-Bas ont entrepris des démarches dans le cadre du traité du 23 décembre 1996 mais cela ne veut pas dire que le résultat en sera nécessairement favorable. Je suis toujours prête à négocier.

Le gouvernement flamand a délivré un permis portant sur une partie de la ligne à grande vitesse Anvers-Pays-Bas mais ce permis prévoit certaines conditions, notamment pour la ligne 11. Entre-temps la SNCB a publié son plan d'investissement décennal avec quelque retard. Il prévoit le prolongement de la ligne 11 vers les Pays-Bas. Je suis d'accord avec M. Caluwé pour dire que d'un point de vue environnemental, le transport des marchandises par chemin de fer est important. Je souligne une fois de plus que le débat n'est pas clos. J'ai l'intention de prendre en considération, avec le gouvernement, les arguments présentés par la SNCB et de plaider en faveur de l'investissement en question sans perdre de vue l'analyse coûts-bénéfices.

Dans ce dossier, nous tiendrons compte du prix, des arguments techniques, des réactions néerlandaises et aussi des arguments du Parlement.

kosten-batenanalyse uit het oog te verliezen. Het bedrag van 2,5 miljard voor 3,5 km, dat de NMBS in haar tienjareninvesteringsplan vooropstelt, ligt aan de hoge kant. Na de goedkeuring door de raad van bestuur van de NMBS zal de regering ook aandacht hebben voor dat element.

Ik kan vandaag met meer precisie antwoorden dan voorheen. In dit dossier waarover de regering in de komende weken zal moeten beslissen willen we rekening houden met de prijs, met de technische argumenten, met de Nederlandse reactie en ook met de argumenten van het Parlement.

De heer Ludwig Caluwé (CVP). – Ik dank de vice-eerste minister voor haar duidelijk antwoord. Het stemt me tevreden dat ze ruimte schept voor inbreng vanuit diverse hoeken, ook vanwege parlementsleden. Hiermee maakt ze een opening naar de realisatie van dit project.

Mondelinge vraag van de heer Philippe Monfils aan de staatssecretaris voor Buitenlandse Handel over «het bezoek van de staatssecretaris aan Cyprus» (nr. 2-464)

De voorzitter. – Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, antwoordt namens Mevrouw Annemie Neyts-Uyttebroeck, staatssecretaris voor Buitenlandse Handel.

De heer Philippe Monfils (PRL-FDF-MCC). – *Sommige verklaringen van staatssecretaris Neyts op de radio en in de geschreven pers tijdens haar reis naar Cyprus zijn ingeslagen als een bom. Sommige kranten hadden het over “een Belgische bom” of over “een zeer gevaarlijke Belgische mijn”. Ook de partijen hebben geprotesteerd.*

Mevrouw de staatssecretaris zou op de radio hebben verklaard: “Ik ben van mening, en dat is mijn persoonlijke indruk en niet die van mijn regering, dat een zekere vorm van wederzijdse erkenning absoluut fundamenteel is.” Deze verklaring is in slechte aarde gevallen, want zij bleek neer te komen op de erkenning van het regime in het bezette gedeelte van het eiland, dat door de UNO en door de internationale gemeenschap als onwettelijk wordt beschouwd.

Toen hem om verduidelijking werd gevraagd, heeft de woordvoerder van mevrouw Neyts verklaard dat België de Republiek Cyprus als een ondeelbare soevereine staat beschouwt en een evenwaardig statuut erkent voor de deelgebieden in een eengemaakt Cyprus.

Deze interpretatie lijkt mij vaag en zelfs gevaarlijk. Ik dacht dat het Belgische standpunt overeenkwam met de UNO-resoluties die als oplossing voor het Cypriotische probleem de oprichting van een bizonale en bicommunautaire federatie voorstellen zonder zich evenwel uit te spreken over het statuut waarvan beide gemeenschappen zullen genieten.

Ik wil er de regering aan herinneren dat de Senaat eenparig een resolutie over Cyprus heeft aangenomen waarin het UNO-standpunt wordt overgenomen. Onlangs kreeg deze resolutie de steun van de regering bij monde van de minister van Financiën die sprak namens de minister van Buitenlandse Zaken.

Kan mevrouw Aelvoet bevestigen dat mevrouw Neyts noch haar woordvoerder het Belgische standpunt over Cyprus hebben vertolkt en dat het Belgische standpunt wel degelijk

M. Ludwig Caluwé (CVP). – *Je remercie la vice-première ministre de sa réponse claire. Je me réjouis qu'elle soit ouverte à des avis divers et notamment à ceux des parlementaires.*

Question orale de M. Philippe Monfils à la secrétaire d'État au Commerce extérieur sur «la visite de la secrétaire d'État à Chypre» (n° 2-464)

M. le président. – Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement, répondra au nom de Mme Annemie Neyts-Uyttebroeck, secrétaire d'État au Commerce extérieur.

M. Philippe Monfils (PRL-FDF-MCC). – Lors du déplacement officiel à Chypre de Mme Neyts, secrétaire d'État, certaines de ses déclarations ont fait l'effet d'une bombe tant à la radio que dans la presse écrite. Certains journaux ont parlé de « bombe belge » ou de « mine belge très dangereuse ». Les partis ont également protesté. Mme la secrétaire d'État aurait en effet déclaré à la radio chypriote « Sygma » : « Je crois, et c'est mon impression personnelle, pas celle de mon gouvernement, qu'une certaine forme de reconnaissance de l'existence de chacun est absolument fondamentale ». Cette déclaration a bien entendu été très mal reçue puisqu'elle semblait impliquer la reconnaissance du régime instauré dans la partie militairement occupée de l'île et jugé illégal par l'ONU et l'ensemble de la communauté internationale.

Invité à clarifier cette déclaration, le porte-parole de Mme Neyts a déclaré que « la position belge est de considérer la République de Chypre comme un seul État souverain en reconnaissant un statut égal aux parties dans une Chypre unifiée ».

Cette interprétation me semble toujours nébuleuse, voire dangereuse. Je croyais en effet que la position belge était celle définie par les résolutions de l'ONU, affirmant que la solution au problème chypriote doit se baser sur l'établissement d'une fédération bizonale et bicommunautaire, sans pour autant préjuger du statut dont bénéficieront les deux communautés.

Je rappelle à l'ensemble du gouvernement que le Sénat a adopté à l'unanimité une résolution sur Chypre qui reprend et affirme le principe d'une solution basée sur l'établissement d'une fédération bizonale et bicommunautaire, résolution qui a reçu tout récemment le soutien du gouvernement, le ministre des Finances s'exprimant, à cette occasion, au nom du ministre des Affaires étrangères.

Mme Aelvoet peut-elle me confirmer que la position de la Belgique à l'égard de Chypre n'est pas celle présentée par

overeenkomt met de resolutie van de Senaat die ook werd goedgekeurd door de Belgische regering en de steun kreeg van de overgrote meerderheid van het Europees Parlement evenals van talrijke Europese landen en van de Europese Commissie?

Duidelijk is des te belangrijker daar België in het kader van het Europees voorzitterschap zijn goede diensten zou kunnen aanbieden voor het vinden van een oplossing voor de kwestie Cyprus. Dat moet dan wel gebeuren op een correcte basis en niet op grond van verklaringen die alleen maar de sfeer vergiftigen en de verontwaardiging opwekken van de Cypriotische partijen.

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. – *Mevrouw Neyts-Uytbroeck heeft mij het volgende antwoord meegedeeld: “U weet zeer goed dat in de gespannen context op Cyprus elke persmededeling zeer gemakkelijk door een van de betrokken partijen wordt gemanipuleerd. Mij terdege bewust van dit wat gecompliceerde gebruik heb ik mij zeer voorzichtig uitgelaten en gesproken over “een zekere vorm van erkenning van elkeen”. Ik heb niet gerefereerd aan het juridisch statuut van het Noorden, maar aan de onderliggende realiteit van een Turks-Cypriotische gemeenschap.”*

Mijn woordvoerder heeft in zijn verklaring letterlijk de verklaring weergegeven die de secretaris-generaal van de UNO heeft afgelegd bij zijn bezoek in november 2000: “The equal status of the parties in a united Cyprus must and should be recognized explicitly in the comprehensive settlement.” Hij sprak in deze bewoordingen op 8 november 2000 in het kader van de “Proximity talks”.

Tot slot wens ik aan te geven dat ik meer dan eens heb verwezen naar het Belgische standpunt, dat de principes van Helsinki en de aanpak van de Verenigde Naties wil doen respecteren.”

De heer Philippe Monfils (PRL-FDF-MCC). – *Ik dank mevrouw Aelvoet voor de lezing van het antwoord van mevrouw Neyts. Mijn ongerustheid is echter niet volledig weggenomen.*

In een zeer delicate situatie zoals die van Cyprus wordt elk punt van een verklaring uiteraard doorgelicht, een reden te meer om uiterst voorzichtig te zijn.

Mevrouw Neyts verwijst naar de verklaringen van Kofi Annan. Daar gaat het om een andere probleem omdat hij aan de basis lag van de Proximity Talks tussen de heren Denktasj en Clerides. Het is normaal dat er bij onderhandelingen een of ander punt naar voor wordt geschoven. Die elementen worden bij wijze van spreken in de weegschaal gegooid.

In dit geval ging het om een bezoek van mevrouw Neyts aan de heer Denktasj. Het is volkomen normaal dat een vertegenwoordiger van de regering de verschillende partijen ontmoet, maar bij ontstentenis van een precies mandaat of van de wil om onderhandelingen aan te knopen, mag hij of zij niet de indruk wekken het standpunt van de “invaller” bij te treden. Het Noordelijk deel van Cyprus wordt immers sinds

Mme Neyts ni celle émise par un porte-parole qui se trouvait manifestement dans des conditions difficiles, mais celle définie par la résolution du Sénat et approuvée par l'ensemble du gouvernement, position qui, en outre, est avalisée par une écrasante majorité du Parlement européen et, semble-t-il, par de nombreux pays européens, ainsi que par la Commission européenne ?

Cette volonté de clarification est d'autant plus importante que, dans le cadre de sa présidence de l'Union européenne, la Belgique pourrait utilement offrir ses bons offices concernant la problématique chypriote. Cependant, elle doit le faire sur une bonne base et non pas sur des déclarations de ce type qui ne font, bien entendu, d'une part, qu'envenimer les problèmes et, d'autre part, que soulever des cris d'indignation de la part de la presse et des partis chypriotes.

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – Mme Neyts-Uytbroeck m'a communiqué les éléments de réponse que voici : « Vous savez fort bien que dans un contexte chypriote tendu, chaque déclaration de presse est très facilement manipulée par l'une ou l'autre partie. C'est consciente de cette habitude un peu compliquée que je me suis prononcée de façon très prudente et que j'ai parlé d'« une certaine forme de reconnaissance de l'existence de chacun ». Je me suis référée non pas au statut juridique du Nord mais à une réalité sous-jacente, à savoir une « communauté chypriote turque ».

La déclaration faite par mon porte-parole est la reproduction littérale d'une déclaration du Secrétaire général des Nations unies, prononcée à l'occasion de son passage, en novembre 2000 : « *The equal status of the parties in a united Cyprus must and should be recognized explicitly in the comprehensive settlement.* ». Il s'était exprimé en ces termes, le 8 novembre 2000, dans le cadre des « *Proximity talks* ».

En dernier lieu, je tiens à signaler que je me suis référée à plusieurs reprises à la position belge, qui se veut garante du respect des principes d'Helsinki ainsi que des termes du processus préconisé par les Nations unies. »

M. Philippe Monfils (PRL-FDF-MCC). – Je remercie Mme Aelvoet d'avoir lu la réponse communiquée par Mme Neyts. Mes inquiétudes ne sont toutefois pas entièrement dissipées.

En effet, à partir du moment où une situation se révèle particulièrement délicate, ce qui est le cas à Chypre, chaque point des déclarations est évidemment vérifié, raison supplémentaire de se montrer extrêmement prudent en la matière.

Mme Neyts se réfère aux déclarations de Kofi Annan. Il s'agit d'un autre problème, dans la mesure où il était précisément le maître d'œuvre des *Proximity talks* entre MM. Denktash et Clerides. Il est normal, dans le cadre d'une négociation, d'avancer l'un ou l'autre point. Ces éléments sont, pour ainsi dire, « jetés dans la balance ».

Dans le cas qui nous occupe, il s'agissait d'une visite rendue par Mme Neyts à M. Denktash. Il est tout à fait légitime qu'un représentant du gouvernement rencontre les différentes parties, mais, en l'absence de mandat clair ou de volonté de négociation, il ne peut, de prime abord, donner l'impression d'épouser la thèse de l'« envahisseur ». La partie nord de

een aantal jaren militair bezet. Men mag niet – nog vóór er onderhandelingen zijn aangevat – gelijk geven aan de “bezetter”.

Ik wil geen incident creëren, maar er bij de regering enkel en alleen op aandringen dat ons land zich houdt aan de bizonale en bicommunautaire federatie en geen standpunt inneemt over de toekomst van de gemeenschappen. Als de heer Denktasj onderhandelingen aanvaardt, wat vooralsnog niet het geval is, dan is het aan hem en aan de heer Clerides om meer diepgaande discussies openen. In voorkomend geval kan België dan zijn goede diensten aanbieden. Wij hopen dat hierbij op een aanvaardbare manier wordt rekening gehouden met de VN-resoluties en met de resoluties van het Belgisch Parlement, die blijkbaar de steun wegdragen van een grote meerderheid van de Staten en van het Europees Parlement.

Mondelinge vraag van de heer François Roelants du Vivier aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de procedure voor het benoemen van schepenen» (nr. 2-465)

De heer François Roelants du Vivier (PRL-FDF-MCC). – Het arrest nummer 38488 van 14 januari 1992 van de Raad van State stelt dat het onaanvaardbaar zou zijn dat een kandidaat-schepenen tegen de uitdrukkelijke wil van de meerderheid in wordt benoemd.

Een circulaire van de minister van Binnenlandse Zaken omschrijft de procedure die moet worden gevolgd wanneer verschillende regelmatig voorgestelde kandidaten het tegen elkaar opnemen. Deze circulaire staat een herstemming toe tussen de twee kandidaten met de meeste stemmen.

Toch blijft er nog onzekerheid bestaan. Ik had dus graag een antwoord van de minister op volgende vragen:

Als twee kandidaten worden voorgedragen en de kandidatuur van beide in een eerste stemming met een absolute meerderheid wordt verworpen, moet er dan een herstemming plaatsvinden?

Kan een schepenen wel worden verkozen zonder meerderheid van stemmen in de gemeenteraad?

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – Als er twee kandidaten zijn voor een schepenenambt, dan kunnen de gemeenteraadsleden stemmen voor kandidaat A, of voor kandidaat B, of tegenstemmen. Wordt in deze hypothese een absolute meerderheid van tegenstemmen uitgebracht, dan is geen van beide kandidaten verkozen. De voorzitter moet de vergadering sluiten en de procedure van schriftelijke voordrachten moet worden herbegonnen. De Raad van State is immers van oordeel dat het onaanvaardbaar zou zijn een kandidaat te benoemen tegen de uitdrukkelijk wil in van de meerderheid. Ik verwijs hiervoor naar het arrest nummer 38488 van 14 januari 1992 van de Raad van State.

Als er in de genoemde hypothese geen absolute meerderheid van tegenstemmen wordt uitgebracht en na twee stembeurten

Chypre est en effet occupée militairement depuis un certain nombre d'années. Il ne faut pas, avant même qu'une négociation soit engagée, donner raison à l'« occupant ».

Mon intention n'est pas de provoquer un incident, mais simplement de rappeler à l'ensemble du gouvernement – j'espère que vous serez mon interprète à cet égard, madame la ministre – qu'à l'échelon du parlement dans son ensemble – la Chambre défend en effet le même point de vue – et d'après les informations données par les ministres responsables, nous nous en tenons actuellement à la fédération bizonale et bicommunautaire, sans formuler un quelconque point de vue en ce qui concerne l'avenir des communautés. Si M. Denktash accepte la négociation, ce qui n'est pas le cas à l'heure actuelle, il lui appartiendra, ainsi qu'à M. Clerides, d'entamer des discussions plus approfondies. La Belgique devra alors éventuellement offrir ses bons offices, mais nous espérons qu'elle le fera d'une manière acceptable par rapport aux résolutions de l'ONU, à celles du parlement belge et au sentiment manifestement partagé par une grande majorité des États et par l'ensemble du Parlement européen.

Question orale de M. François Roelants du Vivier au ministre de l'Intérieur sur «la procédure de désignation d'échevins» (n° 2-465)

M. François Roelants du Vivier (PRL-FDF-MCC). – L'arrêt numéro 38488 du 14 janvier 1992 du Conseil d'État précise, en matière de désignation des échevins, «...qu'il serait inacceptable qu'un candidat soit nommé contre la volonté expresse de la majorité...».

Par ailleurs, en la même matière, une circulaire du ministre de l'Intérieur précise la procédure à suivre lorsque plusieurs candidats régulièrement présentés sont en lice. Cette circulaire autorise, notamment, une procédure de ballottage entre les deux candidats ayant réuni le plus de voix.

Ces principes rappelés, certaines incertitudes subsistent néanmoins. Je souhaiterais dès lors que le ministre m'apporte des réponses aux questions suivantes.

Dans le cas où deux candidats sont présentés et où un premier vote du conseil communal conduit au rejet, à la majorité absolue, des deux candidatures proposées, convient-il de procéder à un autre tour de scrutin ?

En tout état de cause, un échevin pourrait-il être élu sans disposer d'une majorité de voix du conseil communal ?

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – S'il y a deux candidats pour un mandat d'échevin, les conseillers peuvent voter soit pour le candidat A, soit pour le candidat B, soit négativement. Si, dans cette hypothèse, il y a une majorité absolue de votes négatifs, aucun des deux candidats n'est élu. Le président du conseil doit lever la séance et il convient de recommencer la procédure des présentations écrites. En effet, le Conseil d'État a jugé qu'il serait inacceptable qu'un candidat soit nommé contre la volonté expresse de la majorité. Je me réfère ici à l'arrêt du Conseil d'État numéro 38488 du 14 janvier 1992. Si, dans l'hypothèse visée, il n'y a pas de majorité absolue de votes négatifs et qu'aucun des candidats ne rallie la majorité absolue des suffrages après deux tours de scrutin, il y a ballottage. Cela signifie qu'au troisième tour de scrutin, les conseillers ne peuvent plus voter

geen enkele kandidaat door een absolute meerderheid wordt gesteund, dan volgt een herstemming, waarbij de raadsleden geen tegenstem meer mogen uitbrengen. De kandidaat die de meeste stemmen haalt, wordt dan verkozen verklaard met toepassing van artikel 15 van de nieuwe gemeentewet. In geval van staking van stemmen wint de oudste kandidaat in jaren het pleit.

Mondelinge vraag van mevrouw Marie-José Laloy aan de minister van Binnenlandse Zaken en aan de minister van Justitie over «de geïntegreerde politie en de strijd tegen de pedofilie» (nr. 2-466)

Mevrouw Marie-José Laloy (PS). – Twee politieteams, een van de BOB van Waver en een van de GP van Nijvel, hebben sinds verschillende jaren de strijd aangeboden tegen de pedofilie. In de onderzoekscel worden de speurders bijgestaan door psychologen en psychiaters.

De teams van Waver en Nijvel werden op het terrein opgeleid door specialisten en buitenlandse experts. Vandaag onderwijzen diezelfde teams hun technieken aan de lokale politie.

Destijds, dat wil zeggen een hele tijd vóór de affaire Dutroux, was ik voorzitter van de ONE (“Kind en Gezin” in de Franse Gemeenschap) en heb ik met de teams op het terrein en met SOS-Enfants geijverd om de bestaande diensten actiever te doen werken, vanzelfsprekend in samenwerking met de gemeentepolitie, maar vooral met de BOB en met de GP. Het lag in onze bedoeling de kindermishandeling en pedofilie ten volle te bestrijden. Ik weet hoe moeilijk het is om de politie en de mensen op het terrein met elkaar te doen samenwerken, maar ik ben me ook bewust van de kwaliteit van het geleverde werk en van de inzet van de vakmensen om zich te scholen in het buitenland en om hun kennis te delen.

De magistraten stellen het werk van deze teams erg op prijs en staan erop dat ze blijven bestaan.

In de kranten van 22 januari 2001 lees ik echter dat er plannen bestaan om de opdrachten inzake pedofilie toe te vertrouwen aan de lokale politie en om de bestaande diensten, waaronder ook deze teams, af te schaffen.

De dreigende afschaffing van deze zeer gespecialiseerde, ervaren en geschoolde onderzoekscellen in Waals-Brabant is beangstigend. Is het gevaar reëel?

Bestaan er soortgelijke cellen in andere regio's? Zo ja, worden ze binnenkort ook ontbonden?

Welke maatregelen overweegt de minister om de geïntegreerde politie op twee niveaus voldoende te scholen en met de gepaste middelen uit te rusten zodat ze de strijd tegen de kindermishandeling en de pedofilie efficiënt kan voeren?

Ik ben direct betrokken geweest bij de oprichting van die onderzoeksteams en zou het dus betreuren mocht de doorheen de jaren verworven expertise en kennis verloren gaan.

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – *Op dit ogenblik worden de verschillende politiediensten in de federale politie geïntegreerd, maar op het niveau van de arrondissementen moeten de gerechtelijke directeurs nog worden aangesteld. Dat zal in de komende uren gebeuren. Op grond van de bestaande richtlijnen van de*

négativement et c'est celui des deux candidats qui obtient le plus grand nombre de voix qui est proclamé élu, selon l'article 15 de la nouvelle loi communale. En cas de parité, le plus âgé l'emporte.

Question orale de Mme Marie-José Laloy au ministre de l'Intérieur et au ministre de la Justice sur «la police intégrée et la lutte contre la pédophilie» (n° 2-466)

Mme Marie-José Laloy (PS). – *Deux équipes policières, l'une de la BSR de Wavre, l'autre de la PJ de Nivelles, luttent depuis plusieurs années contre la pédophilie. Les enquêteurs qui constituent le noyau de ces cellules sont entourés d'experts, de psychologues et de psychiatres.*

Les équipes de Wavre et de Nivelles ont été formées sur le terrain par des spécialistes et des experts étrangers. Et, aujourd'hui, ce sont ces équipes de Wavre et de Nivelles qui enseignent leurs techniques aux policiers locaux.

J'étais à l'époque, bien avant l'affaire Dutroux, présidente de l'ONE et j'ai beaucoup œuvré avec ces équipes sur le terrain ainsi qu'avec les équipes SOS Enfants afin d'activer le réseau existant et ce, bien sûr en liaison avec les polices communales mais surtout avec la BSR et la PJ. Notre but était de « couvrir le terrain » en matière de lutte contre la maltraitance et la pédophilie. Je sais donc les difficultés rencontrées pour amener à travailler ensemble les policiers et les acteurs de terrain mais je suis aussi consciente de la qualité du travail fourni et du souci de ces acteurs de se former entre autres à l'étranger et de faire partager leur savoir.

Les magistrats apprécient grandement le travail réalisé par ces équipes et souhaitent leur maintien.

Or, je lis dans la presse du 22 janvier 2001 qu'il est question de confier aux polices locales les missions touchant à la pédophilie et de supprimer par conséquent les services existants et donc ces équipes.

La menace de voir disparaître les cellules du Brabant wallon hautement spécialisées, expérimentées et formées fait peur, est-elle réelle ?

Existe-t-il des cellules semblables dans d'autres régions ? Dans l'affirmative, seront-elles bientôt dissoutes ?

De manière plus générale, monsieur le ministre, quelles mesures comptez-vous prendre afin que la police intégrée à deux niveaux soit suffisamment formée et dispose des armes adéquates pour combattre efficacement la maltraitance infantine et, plus particulièrement, la pédophilie ?

Ayant été directement impliquée dans cette mise en place, je tiens à souligner qu'il serait regrettable de perdre cette expertise et tous les acquis engrangés au cours des dernières années.

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – *Actuellement, l'intégration de différents services de police dans la police fédérale est en cours et au niveau des arrondissements, les directeurs judiciaires doivent encore être mis en place. Ce sera chose faite dans les heures qui viennent. Sur la base des directives existantes des ministres de la Justice*

ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken zullen de bestaande afdelingen van de gewezen GP en BOB in dit eerste stadium van de integratie met het oog op de continuïteit van de dienst niet worden afgeschaft. Pas in een tweede fase en afhankelijk van de oprichting van de lokale politie zullen gegronde beslissingen kunnen worden genomen i.v.m. de nodige specialisaties. Ik herinner eraan dat de federale politie eerlang zal worden belast met de strijd tegen de complexe criminaliteit. Ze zal tevens de lokale politie moeten ondersteunen. In het door mevrouw Laloy aangehaalde geval en in vele andere gevallen willen we de lokale politiekorpsen laten profiteren van de expertise die de federale politie heeft verworven, zodat niet elke zaak op federaal niveau moet worden aangepakt; we hebben per slot van rekening een taakverdeling tussen het lokale en het federale niveau willen doorvoeren. Momenteel wordt een opleiding georganiseerd, meer bepaald voor het verhoren van slachtoffers van pedofilie – een zeer delicate aangelegenheid – en wij beschikken over alle noodzakelijk hulpmiddelen om dergelijke verhoren soepel te laten verlopen. Op aanvraag wordt opleiding georganiseerd bij talrijke lokale politiekorpsen.

Op dat vlak zoals op vele andere zal de federale politie over de expertise beschikken, maar dat betekent nog niet dat zij altijd zelf moeten optreden. Zij kan altijd een bijdrage leveren, zeker tot de opleiding van de plaatselijke politiekorpsen.

Mevrouw Marie-José Laloy (PS). – *Ik neem acte van het antwoord. In het leven kan men altijd evolueren, denk ik. Toch moet men zich in de plaats stellen van de ambtenaren van de gewezen gerechtelijke politie die een opleiding hebben gevolgd en inspanningen hebben gedaan om zich te specialiseren. Sommigen zijn daarvoor zelfs naar het buitenland geweest, onder andere naar Quebec. Die inspanningen werden nog opgedreven, zodra de problemen rond de zaak Dutroux de kop opstaken. Deze personeelsleden vrezen nu dat hun knowhow niet naar juiste waarde wordt geschat.*

Mijn vraag had ook betrekking op de teams. Vindt de minister het nuttig om ze te behouden? Het gaat eigenlijk om contracten die wij onder meer met de Gemeenschappen hebben gesloten. Ik weet niet of er dergelijke teams bestaan in Vlaanderen en in Brussel. Wij hadden contracten met de Gemeenschappen om de samenwerking te bevorderen. De strijd tegen kindermishandeling en pedofilie is echt een zaak van intense samenwerking tussen experts op het terrein en niet alleen van specialisten die in hun eigen vakgebied werkzaam zijn.

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – *Het zou absurd zijn om expertise die voorhanden is, niet te gebruiken. Betekent dat nu dat we de structuren in hun huidige vorm moeten laten bestaan? Ik weet het niet. De minister hoeft zich niet in te laten met dat aspect. De directeur-generaal van de gerechtelijke politie zal nadenken over de organisatie van zijn diensten en over nog een hele reeks andere problemen. Welke ook de structuur moge zijn van de federale of de lokale politie, er kan altijd worden samengewerkt met de mensen op het terrein die zeer zeker een belangrijke rol spelen, vooral dan in deze problematiek.*

et de l'Intérieur, l'intégration, dans un premier stade, se fera sans suppression des sections actuellement existantes au sein des ex-PJ et BSR et ce, dans un souci de continuité. Ce n'est que dans une deuxième phase, et entre autres aussi en fonction de la mise en place des polices locales, que des décisions fondées pourront être prises en rapport avec les spécialisations nécessaires. Je rappelle que la police fédérale demain, sera spécialement chargée de la criminalité complexe. En outre, elle aura aussi une mission d'appui en faveur des polices locales. Dans le cas que vous indiquez comme dans beaucoup d'autres, nous voulons de manière générale faire bénéficier les polices locales de l'expertise acquise au niveau de la police fédérale pour que nécessairement une affaire ne revienne pas au niveau fédéral puisqu'on a voulu répartir les charges entre les polices fédérale et locales. Dès à présent, une formation est dispensée pour ce qui a trait à la pédophilie, spécialement en ce qui concerne l'audition des victimes – ce qui constitue un aspect très délicat de la question – et l'on dispose de tout le matériel nécessaire pour la faciliter. Des formations sont donc dispensées à la demande au niveau de nombreuses polices locales.

Dans ce domaine comme dans beaucoup d'autres, l'expertise de la police fédérale sera acquise, ce qui ne signifie pas nécessairement que ce soit toujours la police fédérale qui doive intervenir. Mais elle peut toujours apporter sa contribution et elle doit certainement contribuer à la formation des policiers locaux.

Mme Marie-José Laloy (PS). – *J'entends bien votre réponse. Je crois que dans la vie on peut toujours évoluer ; toutefois, il faut se mettre à la place de ces agents de l'ancienne police judiciaire qui ont suivi une formation et ont fourni beaucoup d'efforts pour se spécialiser. Certains sont même allés à l'étranger. Nous avons organisé des cours et des sessions à l'étranger, entre autres au Québec. Ces efforts ont été renforcés dès l'apparition des problèmes liés à l'affaire Dutroux. Ces agents craignent que leur savoir-faire ne soit pas suffisamment pris en compte.*

Ma question portait également sur les équipes. Estimez-vous utile le maintien de ces équipes ? Comptez-vous les maintenir en tant que telles ? Il s'agissait en effet de contrats que nous avons passés avec, entre autres, les Communautés. Je ne sais pas si de telles équipes existent en Flandre et à Bruxelles. Nous avons des contrats avec les Communautés pour permettre la réalisation de ce travail en réseau. Lutter contre la maltraitance et la pédophilie est vraiment l'affaire du réseau d'experts sur le terrain et pas uniquement de spécialistes agissant chacun dans leur propre secteur.

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – *Il serait absurde de se priver de l'expertise existante. Cela signifie-t-il pour autant qu'il faille maintenir les structures dans la forme où elles existent à l'heure actuelle ? Je n'en sais rien. Ce n'est pas le ministre qui va régler cet aspect des choses. Le directeur général de la police judiciaire va réfléchir à l'organisation de ses services comme à beaucoup d'autres problèmes. Quelle que soit la structure au niveau de la police fédérale ou locale, cela n'empêchera évidemment pas les contrats de collaboration qui peuvent exister avec toute une série d'acteurs de terrain qui jouent certainement un rôle*

Mondelinge vraag van de heer Frans Lozie aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de gevolgen van het transport van militair materieel via de haven van Zeebrugge voor de gezondheid van het havenpersoneel» (nr. 2-469)

De heer Frans Lozie (AGALEV). – Volgens krantenberichten van deze week zouden dokwerkers die op het einde van de jaren tachtig in de haven van Zeebrugge Amerikaanse militaire schepen laadden en losten, klachten vertonen die sterk vergelijkbaar zijn met het Balkansyndroom. De dienst “Host Nation Support” die dergelijke transporten ondersteunde, zou onder meer door verscheidene herstructurerings niet meer in staat zijn de gegevens uit die periode over deze transporten te verstrekken. Vooral dat baart mij zorgen.

(Voorzitter: de heer Armand De Decker.)

Kan de minister het bestaan van deze transporten en de klachten bij dokwerkers uit die tijd bevestigen?

Klopt het dat de betrokken diensten niet meer over de archieven beschikken om de overheid te informeren over de concrete inhoud, omvang en frequentie van deze transporten? Dat is vooral belangrijk om nu betrokkenen te traceren.

In welke mate is de Dienst voor Bescherming tegen Ioniserende Straling, de fameuze DBIS, toen op de hoogte gesteld en beschikt deze dienst vandaag nog over nuttige informatie over wat er zich toen heeft afgespeeld?

In de pers wordt vermeld dat uiteindelijk “politici” beslisten over deze transporten. Kan de minister meedelen welke overheid concreet verantwoordelijk was om groen licht te geven voor deze transporten?

In welke mate werd toen aan het personeel meegedeeld dat het om risicoladingen ging en welke veiligheidsmaatregelen werden hierbij voorgesteld?

Welke concrete maatregelen werden genomen – dit behoort tot de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Zaken – om tijdens het verdere transport door ons land de bevolking van risico's te vrijwaren?

Welke maatregelen en procedures regelen vandaag deze transporten?

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – *Ik ben voor veel transporten van radioactief materiaal verantwoordelijk, maar niet voor deze.*

Krachtens de wet van 29 maart 1958 is alleen de minister van Landsverdediging bevoegd voor het transport van radioactief materiaal ten behoeve van de strijdkrachten.

Op basis van een gentlemen's agreement heb ik navraag gedaan. Atoomboten van vreemde strijdkrachten zijn slechts éénmaal om de twee jaar op doorvaart. Voor meer details moet de heer Lozie zich tot mijn collega Flahaut wenden.

important, particulièrement dans ce domaine.

Question orale de M. Frans Lozie au ministre de l'Intérieur sur «les conséquences du transport de matériel militaire par le port de Zeebrugge pour la santé du personnel portuaire» (n° 2-469)

M. Frans Lozie (AGALEV). – *Selon la presse, des dockers qui, dans les années 80, chargeaient et déchargeaient des navires militaires américains dans le port de Zeebrugge présenteraient certains symptômes comparables à ceux du syndrome des Balkans. En raison de restructurations diverses, le service « Host Nation Support » qui appuyait ces transports ne serait plus en mesure de fournir des informations au sujet des transports qui ont eu lieu durant cette période. C'est surtout cela qui m'inquiète.*

(M. Armand De Decker, président, prend place au fauteuil présidentiel.)

Le ministre peut-il confirmer la réalité de ces transports et des plaintes des dockers de l'époque ? Est-il exact que les services concernés ne disposent plus des archives et ne peuvent informer les autorités sur la nature et la fréquence de ces transports ? Dans quelle mesure le Service Protection contre les radiations ionisantes a-t-il été informé de ce dossier et dispose-t-il encore d'informations utiles sur ce qui s'est passé à l'époque ?

Selon la presse, ce sont des responsables politiques qui décidaient de ces transports. Le ministre sait-il quelle autorité avait la charge de donner le feu vert pour ces transports ? A-t-on informé le personnel des risques et a-t-on préconisé des mesures de sécurité ? Quelles mesures concrètes a-t-on prises pour protéger les populations contre les risques éventuels du transport à travers le pays ? Quelles sont les mesures et les procédures en vigueur actuellement pour de tels transports ?

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – Je suis responsable de nombreux transports de matières radioactives mais pas de celles qui vous préoccupent aujourd'hui, monsieur Lozie.

Je vous aurais répondu bien volontiers mais, conformément aux dispositions de la loi du 29 mars 1958 qui est toujours en vigueur, le ministre de la Défense nationale est seul compétent pour les transports de matières radioactives pour les besoins des forces armées.

Nous sommes informés, en vertu d'un gentleman's agreement, des passages de navires à propulsion nucléaire appartenant à des forces armées étrangères – des sous-marins anglais ou français, par exemple – mais il s'agit d'un événement rare qui se produit au maximum une fois tous les deux ans. Pour plus de détails, je vous invite à vous adresser à

De heer Frans Lozie (AGALEV). – Het is wel merkwaardig dat het transport van militair materiaal voor een buitenlandse mogendheid doorheen ons land – het ging immers om transporten van het Amerikaans leger – ook tot de bevoegdheid van de minister van Landsverdediging behoort, hoewel het niet om eigen militaire acties gaat en dat de bescherming van de eigen bevolking aan de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Zaken wordt onttrokken.

Ik ga uiteraard in op de suggestie van minister Duquesne en zal de minister van Landsverdediging uitleg vragen over deze problematiek.

Mondelinge vraag van mevrouw Marie Nagy aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de regeling van de werkzaamheden van de gemeenteraad» (nr. 2-471)

Mevrouw Marie Nagy (ECOLO). – Artikel 88 van de nieuwe gemeentewet bepaalt: “De burgemeester of hij die hem vervangt zit de gemeenteraad voor. De vergadering wordt door de voorzitter geopend en gesloten”. Artikel 98 bepaalt: “De voorzitter is belast met de handhaving van de orde in de vergadering”. Niettemin regelt de raad zijn werkzaamheden binnen het kader van de agenda.

Beschikt de gemeenteraad over zijn volle bevoegdheden inzake de organisatie van de werkzaamheden eens hij is bijeengekomen?

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – De gemeenteraad wordt samengeroepen door het college van burgemeester en schepenen dat ook de agenda vastlegt, waarover de voorzitter van de raad geen enkel zeggenschap heeft. Op het moment van de bijeenroeping legt het college de raadsleden een agenda voor. Zodra de raad bijeengekomen is, is hij meester over die agenda. Alleen de raad kan bij meerderheidsstemming de volgorde wijzigen en de bespreking van punten uitstellen of verwerpen. De voorzitter kan onder geen enkel beding uit eigen beweging een agendapunt aan de raad onttrekken.

Alleen de voorzitter is bevoegd voor de handhaving van de orde in de raad, zowel tegenover de gemeenteraadsleden als het publiek. De handhaving van de orde tegenover de gemeenteraadsleden heeft een preventief en een repressief karakter. In het eerste geval ziet de voorzitter erop toe dat de wettelijke en reglementaire bepalingen voor een goede werking worden nageleefd. In het tweede geval heeft hij het recht het woord af te nemen en tot de orde te roepen. Als dit niet volstaat, kan hij de vergadering schorsen of sluiten. De handhaving van de orde tegenover het publiek houdt in dat de voorzitter elke die zijn goed- of afkeuring in het openbaar kenbaar maakt of tumult veroorzaakt eerst een waarschuwing kan geven en daarna onmiddellijk uit de zaal kan doen verwijderen.

mon collègue, monsieur Flahaut.

M. Frans Lozie (AGALEV). – *Il est étonnant que le transport de matériel militaire pour le compte d'une puissance étrangère relève du ministre de la Défense et que la protection des populations soit soustraite au ministre de l'Intérieur alors qu'il ne s'agit pas d'opérations militaires belges.*

Je retiens la suggestion du ministre et j'interrogerai son collègue de la Défense.

Question orale de Mme Marie Nagy au ministre de l'Intérieur sur «l'organisation des travaux du conseil communal» (n° 2-471)

Mme Marie Nagy (ECOLO). – L'article 88 de la nouvelle loi communale précise ce qui suit : « Le bourgmestre, ou celui qui le remplace, préside le conseil. La séance est ouverte et close par le président. » L'article 98 de cette même loi mentionne : « Le président a la police de l'assemblée ». Néanmoins, le conseil a la maîtrise de ses travaux dans le cadre de l'ordre du jour.

Le ministre peut-il confirmer qu'une fois réuni, le conseil communal retrouve la plénitude de ses prérogatives dans l'organisation de ses travaux ?

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – Étant l'un des derniers ministres fédéraux compétent pour ces matières, c'est bien volontiers que je contribue une dernière fois à l'enrichissement de la doctrine et de la jurisprudence.

Le conseil communal est convoqué par le collège des bourgmestre et échevins. Ce dernier fixe également l'ordre du jour au sujet duquel le président de l'assemblée n'a aucun pouvoir. Il appartient au collège des bourgmestre et échevins de proposer un ordre du jour aux conseillers communaux au moment de la convocation. Dès que le conseil est en réunion, il est seul maître de son ordre du jour. Seul le conseil est compétent pour décider de modifier l'ordre des objets qui sont abordés, d'ajourner ou de rejeter la discussion de certains points, toujours pas le biais d'un vote à la majorité. Sous aucun prétexte, le président ne peut, de son propre chef, soustraire au conseil un point qui figure à l'ordre du jour.

La police de l'assemblée est un pouvoir exclusif du président. La police de la séance a un double objet, selon qu'il s'agit des pouvoirs du président à l'égard des conseillers communaux ou à l'égard du public qui assiste à la séance. La police à l'égard des conseillers communaux présente deux aspects : le préventif et le répressif. L'aspect préventif permet au président de l'assemblée d'assurer l'application des dispositions légales et réglementaires qui régissent le bon fonctionnement du conseil. L'aspect répressif accorde le droit au président de retirer la parole et de rappeler à l'ordre. Si ces mesures sont insuffisantes, le président peut suspendre ou clore la séance. La police à l'égard du public qui assiste à la séance permet au président, après en avoir donné l'avertissement, de faire expulser immédiatement du lieu de l'auditoire tout individu qui donnera des signes publics soit d'approbation soit d'improbation, ou incitera au tumulte de

Mondelinge vraag van de heer Vincent Van Quickenborne aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over «de te hoge internet- en interconnectietarieven» (nr. 2-467)

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – De minister werd reeds meermaals door collega's en mezelf ondervraagd over zijn beleid met betrekking tot de telecommunicatietarieven. Telkens werd de datum van 1 januari 2001 als magische grens naar voren geschoven. Maar intussen blijft alles aanslepen.

De internettarieven, voorgesteld door Skynet, werden reeds tweemaal door de rechtbank geschorst. De minister had beterschap beloofd voor 1 januari 2001, maar de surfer blijft op zijn honger. Door de sterke concurrentie tussen gsm-operatoren zijn de tarieven sterk verlaagd. Een verlaging van de tarieven voor gesprekken van een vast toestel naar een gsm is echter uitgebleven. Op 5 december 2000 bestempelde het BIPT Proximus als dominante operator. Het gevolg was dat men prijzen op kosten moet baseren. Een nieuw Proximus interconnectietarief moest evenwel reeds lang door de minister zijn goedgekeurd. Bovendien zou er slechts een verlaging van 15% voor interconnectie tijdens de piekperiode inzitten. Intussen is ons land het derde duurste voor dergelijke gesprekken.

Waarom blijven de internet tarieven tot op vandaag torenhoog in weerwil met eerdere beloftes van de minister om tegen 1 januari 2001 de situatie te verbeteren? Wat zijn de plannen en wat is de termijn? Hoeveel zal een uurtje surfen in piek- en daluren dan kosten?

Waarom ligt het dossier van de verlaging van de interconnectietarieven van een vast toestel naar een mobiele telefoon meer dan een maand op het bureau van de minister, met als gevolg blijvend dure gesprekken?

Klopt het dat voor de piekuren het interconnectietarief slechts met 15 procent zal dalen? Elders in Europa liggen die tarieven veel lager. Is de minister bereid de tariefverlaging vanaf 5 december 2000 ingang te doen vinden?

De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties. – Inzake de internettarieven ben ik het met de heer Van Quickenborne volledig eens dat ze veel te hoog zijn. Ik heb al verschillende acties op het getouw gezet om ze te doen dalen. Vorig jaar waren we er bijvoorbeeld in geslaagd om het tarief voor de speciale nummers voor internetconnecties met zestig procent te laten dalen. Op een tariefvoorstel van dertig frank per uur in daluren had zelfs een privé-firma zich ingeschreven en hadden verschillende operators nummers gereserveerd. Dit heeft uiteindelijk jammer genoeg geen doorgang gevonden omdat onder meer een van dezelfde operators naar de rechtbank is gestapt om die tarieven weer te laten veroordelen. Waarmee weer maar eens is aangetoond dat niet iedereen die in woorden, voor het grote publiek, opkomt voor lagere tarieven, ook diegenen zijn die ze willen gerealiseerd zien.

De weg die wij gekozen hebben is die van het *collecting model* waarvoor het BIPT me beloofd had een algemeen

quelque manière que ce soit.

Question orale de M. Vincent Van Quickenborne au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur «les tarifs trop élevés en matière d'internet et d'interconnexions» (n° 2-467)

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Vous avez déjà été interrogé à plusieurs reprises par vos collègues et par moi-même sur votre politique relative aux tarifs des télécommunications. À chaque fois, vous avez avancé la date magique du 1er janvier 2001. Pourtant, nous ne voyons toujours rien venir.

Le tribunal a déjà suspendu à deux reprises les tarifs internet proposés par Skynet. Vous aviez annoncé une amélioration pour le 1er janvier 2001, mais les surfeurs attendent toujours. La concurrence acharnée que se livrent les opérateurs GSM a entraîné une forte baisse des tarifs. Par contre, les tarifs appliqués aux communications d'un poste fixe à un GSM n'ont pas diminué. Le 5 décembre 2000, l'IBPT a désigné Proximus opérateur dominant. La conséquence est que l'on doit baser les prix sur les coûts. Il y a toutefois longtemps que vous auriez dû approuver un nouveau tarif Proximus d'interconnexion. De plus, on ne prévoirait qu'une baisse de 15% pour l'interconnexion pendant les heures pleines, alors que la Belgique est le troisième pays le plus cher pour ce type de communications.

Pourquoi les tarifs de connexion à internet restent-ils si élevés alors que vous aviez promis une amélioration de la situation au 1er janvier 2001 ? Que comptez-vous faire et dans quels délais ? Combien coûtera une heure de surf en heures pleines et en heures creuses ?

Pourquoi le dossier de la baisse des tarifs d'interconnexion d'un poste fixe à un téléphone mobile se trouve-t-il depuis plus d'un mois sur votre bureau, avec pour conséquence que le prix des communications reste élevé ?

Est-il exact que le tarif d'interconnexion en heures pleines ne baissera que de 15% ? Ailleurs en Europe, ces tarifs sont beaucoup moins élevés. Êtes-vous prêt à faire entrer en vigueur la baisse de tarif au 5 décembre 2000 ?

M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques. – Je suis tout à fait d'accord avec M. Van Quickenborne en ce qui concerne les tarifs internet : ceux-ci sont beaucoup trop élevés. J'ai déjà entrepris plusieurs actions dans le but de les faire baisser. L'année dernière nous étions par exemple parvenus à diminuer de 60% le tarif des numéros spéciaux destinés aux connexions à internet. Une firme privée avait même souscrit au tarif proposé de 30 francs par heure en heures creuses et plusieurs opérateurs avaient réservé des numéros. Ce tarif n'a malheureusement pas pu devenir réalité car l'un de ces opérateurs a demandé à la Justice de condamner ces tarifs. Il apparaît donc une fois de plus que tous ceux qui défendent les baisses de tarifs auprès du grand public n'ont pas toujours envie de les appliquer.

La voie que nous avons choisie est celle du collecting model dont l'IBPT m'avait promis d'élaborer le cadre général pour début janvier 2001. C'est effectivement ce qu'il a fait la première semaine de janvier. J'ai alors immédiatement

kader uit te tekenen voor begin januari 2001. Dat is inderdaad in de eerste week van januari gebeurd, waarna ik onmiddellijk aan het BIPT opdracht heb gegeven dat samen met Belgacom te bespreken. Ik wacht op dit ogenblik af wat de resultaten van de gesprekken tussen Belgacom en het BIPT opleveren.

Een nieuw gegeven vormt ondertussen de open brief van ISPA, waarin voor een echt *collecting model* wordt gepleit, waarbij de *content provider* echt degene is die de facturatie doet. Persoonlijk sta ik volkomen achter deze volgens mij bijna evidente oplossing.

Inzake de interconnectietarieven vast/mobiel is mijn regel gekend: inzake tarieven ga ik volledig voort op de adviezen van het BIPT, die ik steevast zonder enige wijziging onderteken. De beslissing over de verlaging van de interconnectietarieven heb ik reeds op 18 januari genomen. Het advies hierover kan hoogstens een paar dagen bij mij hebben gelegen, aangezien alles wat in de loop van een week binnenkomt ten laatste op de zaterdag daaropvolgend wordt ondertekend.

Het BIPT heeft inzake de verlaging van de interconnectietarieven een *bench marking* gemaakt en mij voorgesteld om de daling op 15 procent te behouden. In een tweede fase is het BIPT echter ook bezig met een kostenstudie bij Proximus, waarvan de resultaten verwacht worden tegen april 2001. Derhalve is het niet uitgesloten dat er nog wijzigingen komen in het voorstel dat het BIPT mij heeft bezorgd.

Het voorstel van het BIPT is niet retroactief, omdat het vreest voor zowel operationele als juridische problemen. Toch heb ik erop aangedrongen om dat nogmaals te onderzoeken.

Uit dit alles mag blijken dat ik mij houdt aan wat ik hier een tijd geleden heb verdedigd: beleidsvorming is een zaak van mijn kabinet en van de regering, toezicht uitoefenen op het functioneren van de markt en het uitwerken van interconnectietarieven, voorstellen hieromtrent voor de minister, zijn een exclusieve verantwoordelijkheid van het BIPT.

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Ik heb begrepen dat de minister bereid is om het BIPT te vragen de mogelijkheid van retroactiviteit van zijn voorstel te laten onderzoeken. Juridische argumenten kunnen enkel worden gebruikt indien de consument schade zou ondervinden. Dat is hier niet het geval.

De minister sprak over het *collecting model* dat gesteund wordt door ISPA, de organisatie die 92% van de internetproviders vertegenwoordigt. Kan de minister preciseren wanneer de consument effectief het verschil zal voelen in de kost die hij betaalt voor het Internet? Binnen een maand zal immers de marktprijs zijn gezakt.

Is de beslissing van de minister van 18 januari reeds officieel aan de markt bekend gemaakt? Mensen uit de sector blijken nog niet officieel op de hoogte te zijn gesteld.

De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties. – De moeilijkheid bij het voorstel van het BIPT is dat een algemeen kader geen voldoende vereiste is om over te kunnen gaan naar bijvoorbeeld een *flatrate*. Het is mijn bedoeling om dat te laten vormen door de markt. De open brief van ISPA is een

demandé à l'IBPT de discuter ce cadre avec Belgacom. J'attends en ce moment les résultats des discussions entre Belgacom et l'IBPT.

Entre-temps est apparue une nouvelle donnée. Il s'agit d'une lettre ouverte de l'ISPA qui plaide pour un véritable collecting model, où le fournisseur de contenu serait chargé de la facturation. Personnellement, je soutiens à 100% cette solution presque évidente.

En ce qui concerne les tarifs d'interconnexion fixe/mobile, ma position est connue : en matière de tarifs, je soutiens tout à fait les avis de l'IBPT, que je signe toujours sans la moindre modification. C'est le 18 janvier que j'ai pris la décision de baisser les tarifs d'interconnexion. L'avis concernant cette baisse n'a pu rester sur mon bureau que quelques jours tout au plus puisque je signe au plus tard le samedi les avis reçus durant la semaine précédente.

Pour ce qui est de la baisse des tarifs d'interconnexion, l'IBPT a réalisé une étude de marché et m'a proposé de maintenir la baisse à 15%. Dans une deuxième phase, l'IBPT est en train de réaliser une étude de coûts auprès de Proximus dont les résultats sont attendus en avril 2001. Il n'est donc pas exclu que l'IBPT modifie la proposition qu'elle m'a transmise.

La proposition de l'IBPT n'est pas rétroactive par crainte de problèmes opérationnels et juridiques. J'ai toutefois demandé que l'IBPT réexamine cette suggestion.

Je m'en tiens donc à la position que j'ai défendue il y a quelque temps : la prise de décision est l'affaire de mon cabinet et du gouvernement ; il revient exclusivement à l'IBPT de contrôler le fonctionnement du marché, d'élaborer les tarifs d'interconnexion et de les proposer au ministre.

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – *Monsieur le ministre, vous êtes donc prêt à demander à l'IBPT d'examiner la possibilité de rendre sa proposition rétroactive. On ne peut avancer des arguments juridiques que lorsque le consommateur est lésé. Or, ce n'est pas le cas ici.*

Le ministre a évoqué le collecting model, qui bénéficie du soutien de l'ISPA, l'organisation qui représente 92% des fournisseurs d'accès à internet. Pouvez-vous préciser quand le consommateur percevra la différence dans le prix qu'il paie pour accéder à internet ? Dans un mois, le prix du marché aura en effet baissé.

A-t-on déjà communiqué officiellement aux opérateurs votre décision du 18 janvier ? Le secteur semble ne pas avoir été averti officiellement.

M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques. *La difficulté que pose la proposition de l'IBPT est qu'un cadre général n'est pas suffisant pour passer par exemple à un flatrate. Je veux que ce soit le marché qui le crée. La lettre ouverte de l'ISPA est un incitant de plus à avoir un forme pure de collecting model*

bijkomend gegeven dat ervoor zorgt dat er in de plaats van een hybride vorm van *collecting model* een zuivere vorm hiervan zou komen. Daarom kan ik vandaag geen timing geven. Ik kan er enkel bij het BIPT op aandringen dat het mij zo snel mogelijk voorstellen terzake doet. Ik hoop dat dit over hoogstens enkele maanden gebeurt maar ik kan op dat vlak niets beloven. Het gaat om een tarificatieprobleem. Ik heb gezegd dat ik de tarificatie op de markt niet wens te beïnvloeden. Daarom wil ik het BIPT op dat vlak zijn volle verantwoordelijkheid laten dragen.

Mijn beslissing van 18 januari wordt op de klassieke wijze meegedeeld aan het BIPT dat verder instaat voor de bekendmaking. Waarschijnlijk gebeurt dit binnen enkele dagen of vandaag misschien.

Mondelinge vraag van mevrouw Clotilde Nyssens aan de minister van Justitie over «het snelrecht» (nr. 2-468)

De voorzitter. – Als mevrouw Nyssens het goed vindt, antwoordt de heer Daems namens de heer Verwilghen, die in de Kamer is weerhouden.

Mevrouw Clotilde Nyssens (PSC). – *Mijn vraag heeft niet alleen betrekking op de wet op het snelrecht, het is ook een persoonlijk vraag aan een minister die wel de tijd vindt om in de media verklaringen af te leggen. Ik zie niet in hoe hij door een andere minister kan worden vervangen. Het heeft geen zin deze vraag tot volgende week uit te stellen aangezien ik de minister zowel gisteren als vandaag schokkende verklaringen heb horen afleggen.*

Ik eis dat de minister aanwezig is. Het schijnt dat hij de enige aanwezige minister is in de Kamer, maar hij kan misschien gedurende enkele minuten worden vervangen zodat hij mijn vraag kan beantwoorden.

De voorzitter. – U beslist, mevrouw Nyssens. De minister van Justitie beantwoordt elke week vragen in de Senaat. Nu moet hij in de Kamer zijn om vragen te beantwoorden. Een dergelijke uitzonderlijke situatie is nu eenmaal mogelijk. Aan u de keuze: ofwel stelt u uw vraag vandaag en zal minister Daems antwoorden, ofwel stelt u de vraag volgende week. Dit is een vervelende situatie, maar we zullen doen wat u wenst.

Bovendien gaan we binnenkort stemmen. Nadien zal geen enkele minister meer beschikbaar zijn omdat om 18 uur een vergadering van de Ministerraad begint.

Mevrouw Clotilde Nyssens (PSC). – *Mijn vraag heeft geen zin als de minister niet persoonlijk antwoordt. Als de heer Daems het goedvindt, stel ik ze, maar het risico bestaat dat ik hem in verlegenheid breng.*

De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties. – *De regering kan onmogelijk in verlegenheid worden gebracht.*

De voorzitter. – *Het is het lot van de regering om in verlegenheid te worden gebracht.*

Mevrouw Clotilde Nyssens (PSC). – *Ik zal dus doen alsof de*

plutôt qu'une forme hybride. C'est pourquoi je ne peux pas vous donner de délai aujourd'hui. Je peux seulement insister auprès de l'IBPT pour que celui-ci me fasse des propositions aussi rapidement que possible en la matière. J'espère que cela prendra quelques mois tout au plus mais je ne peux rien promettre. Il s'agit d'un problème de tarification. J'ai dit que je ne voulais pas influencer les tarifs en vigueur sur le marché. C'est pourquoi je veux que l'IBPT prenne toutes ses responsabilités.

Ma décision du 18 janvier sera transmise de manière classique à l'IBPT qui sera chargé de la communiquer, probablement dans quelques jours, voire aujourd'hui.

Question orale de Mme Clotilde Nyssens au ministre de la Justice sur «la procédure accélérée» (n° 2-468)

M. le président. – Si Mme Nyssens l'autorise, M. Daems répondra au nom de M. Verwilghen qui est retenu à la Chambre.

Mme Clotilde Nyssens (PSC). – La question est très personnellement adressée au ministre de la Justice. Il s'agit non seulement du contenu de la loi sur la procédure accélérée mais aussi d'une interpellation personnelle d'un ministre qui trouve le temps de se répandre en déclarations sur les ondes. Je ne vois pas comment un autre ministre pourrait lui être substitué. De plus, le report de ma question à la semaine prochaine n'a aucun sens puisque, tant aujourd'hui qu'hier, j'ai entendu plusieurs fois le ministre faire des déclarations choquantes sur les ondes.

J'exige la présence du ministre ; il semble qu'il soit pour l'instant le seul membre du gouvernement présent à la Chambre, mais il pourrait peut-être s'y faire remplacer durant quelques minutes, le temps d'entendre ma question.

M. le président. – C'est à vous de prendre une décision à ce sujet. Je constate que le ministre de la Justice vient chaque semaine répondre aux questions au Sénat. Pour l'instant, il est retenu à la Chambre pour répondre à des questions qui le concernent. Ce sont des situations exceptionnelles qui peuvent se présenter. Vous avez le choix : soit vous posez votre question aujourd'hui et M. Daems vous répondra, soit vous la posez la semaine prochaine. Je regrette comme vous ce genre de situation. Nous ferons ce que vous souhaitez.

De plus, nous allons bientôt passer aux votes. Ensuite, plus aucun ministre ne sera disponible puisqu'à 18 heures est prévu un Conseil des ministres.

Mme Clotilde Nyssens (PSC). – Ma question est sans intérêt si le ministre n'y répond pas personnellement. Néanmoins, si M. Daems accepte d'y répondre, je la poserai. Cependant je risque ainsi de le mettre dans l'embarras.

M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques. – Il est impossible d'embarrasser le gouvernement.

M. le président. – C'est le sort du gouvernement d'être embarrassé.

Mme Clotilde Nyssens (PSC). – Je ferai donc comme si

heer Verwilghen aanwezig is.

Een gewaarschuwd man is er twee waard en de minister was een gewaarschuwd man. Het "supersnelrecht" hangt met haken en ogen aan elkaar en is ontoepasbaar.

De verklaringen die de minister vanochtend in de media heeft afgelegd, hebben mij verbluft. Met een onverschoonbare naïviteit heeft hij erkend dat de toepassing van het snelrecht moeizaam verloopt en dat de Raad van procureurs des Koning op mankementen en tekortkomingen heeft gewezen. In zijn onvergeeflijke naïviteit heeft de minister gezegd dat het niet makkelijk is wetten door het Parlement en de commissies voor de Justitie te laten goedkeuren. Met een ongehoorde naïviteit heeft hij toegegeven dat het moeilijker is minister te zijn dan parlamentslid. Ten slotte heeft hij toegegeven dat hij zich had vergist en dat hij ongelijk had te zeggen dat hij zijn ontslag zou indienen als het snelrecht niet zou worden goedgekeurd. Om die redenen wens ik mijn vraag om uitleg vandaag te stellen.

Wij hebben hem gewaarschuwd. Parlementsleden van alle strekkingen hebben hun diensten aangeboden. Hoeveel amendementen hebben we de heer Vandenberghe en ikzelf niet ingediend? Niets was ons teveel, nietwaar mijnheer Dubié? We zijn zelfs samen naar Parijs gegaan.

De heer Josy Dubié (ECOLO). – Dat is juist.

Mevrouw Clotilde Nyssens (PSC). – We hebben zowel voor de regering als voor onszelf hoorzittingen gehouden met doorgewinterde en competente magistraten die wisten dat deze procedure niet kon werken omdat de wet slecht was opgesteld.

We hebben de minister gewaarschuwd, maar hij wil niet luisteren, noch naar ons, noch naar de magistraten, zelfs niet naar diegenen die voorstander van het snelrecht waren. Hij toonde een gebrek aan bescheidenheid of beoordelingsvermogen.

In een democratie is er niets erger dan slechte en nutteloze wetten en het bedrog van de mensen. Justitie zal het vertrouwen van de rechtsonderhorigen niet terugwinnen met ronkende verklaringen. Zo zullen magistraten en advocaten niet de motivatie terugvinden om de vastgelopen machine terug op gang te brengen. Is de minister in staat om nu in het Parlement zoals beloofd een herstel- en correctiewet in te dienen? Herinnert u zich die belofte nog, mijnheer Dubié?

De heer Josy Dubié (ECOLO). – Het is waar.

Mevrouw Clotilde Nyssens (PSC). – Ik denk niet dat de heer Verwilghen naïef is. Wel is hij een demagoog en ik betwijfel of hij competent is.

Met Justitie wordt niet gespeeld. Het recht is geen spelletje in de commissie voor de Justitie, het is een middel om de burger en zijn vrijheden te beschermen. Oppositieleden als de heer Vandenberghe, mevrouw De Schamphelaere en anderen zijn het beu om een meerderheid die geen verstand heeft van recht te hulp te snellen.

M. Verwilghen était là.

Monsieur le ministre, un homme averti en vaut deux, selon le dicton. Vous avez été prévenu. La procédure super accélérée telle que vous l'avez conçue est un « brol » qui ne marche pas. C'est un gadget inapplicable. Vous étiez prévenu.

En vous entendant sur les ondes ce matin, j'ai été estomaquée. Avec une naïveté impardonnable, vous avez reconnu que l'application de la procédure était laborieuse et que le Conseil des procureurs du Roi en avait souligné les défauts et les imperfections. Vous avez dit, avec une naïveté inexcusable, qu'il n'était pas facile de faire adopter des lois par le parlement et de les faire passer par les commissions de la Justice. De même, avec une naïveté inqualifiable dans ce cas, vous avez avoué qu'il était plus difficile d'être ministre que parlementaire. *Last but not least*, vous avez avoué que vous étiez trompé et que vous aviez eu tort de dire que si le *snelrecht* n'était pas voté, vous présenteriez votre démission. C'est pour ces raisons que cette interpellation devait avoir lieu aujourd'hui.

Nous vous avons prévenu. Nous, parlementaires de tous bords, nous vous avons offert nos compétences, n'est-ce pas, monsieur Vandenberghe ? Combien d'amendements n'avions-nous pas déposés, monsieur Vandenberghe ? Nous n'avons pas ménagé nos énergies, n'est-ce pas monsieur Dubié ? Nous avons même été au pas de course à Paris ensemble. Vous en souvenez-vous, monsieur Dubié ?

M. Josy Dubié (ECOLO). – C'est vrai.

Mme Clotilde Nyssens (PSC). – Nous avons organisé, pour le gouvernement et pour notre information, des auditions de magistrats chevronnés et compétents qui savaient que cette procédure ne marcherait pas parce que la loi était mal ficelée.

Nous vous l'avions dit mais vous n'avez pas voulu nous écouter, pas plus que les magistrats, même ceux qui étaient en faveur du *snelrecht*. Vous avez manqué de modestie ou de jugement.

Rien n'est pire, dans une démocratie, que des lois mal torchées, bâclées, sans effets.

Rien n'est pire, dans une démocratie, que de tromper les gens. Ce n'est pas par des effets d'annonce que la Justice retrouvera la confiance des justiciables. Ce n'est pas ainsi que les magistrats et les avocats retrouveront la motivation pour faire fonctionner une machine grippée, au bénéfice des justiciables. Monsieur le ministre, avez-vous la capacité, actuellement, de présenter au parlement la loi dite réparatrice et correctrice, annoncée la nuit même du vote cette loi ? Vous vous en souvenez, n'est-ce pas monsieur Dubié ?

M. Josy Dubié (ECOLO). – C'est vrai.

Mme Clotilde Nyssens (PSC). – Êtes-vous naïf, monsieur Verwilghen ? Je ne le pense pas. Êtes-vous demagoogue ? En tout cas. Êtes-vous compétent ? J'en doute.

Non, on ne joue pas avec la justice. Le droit n'est pas un jeu en commission de la Justice. Le droit est un moyen destiné à protéger le citoyen et ses libertés. L'opposition en a assez – monsieur Vandenberghe, madame De Schamphelaere et les autres – de venir sans cesse en commission de la Justice à la rescousse d'une majorité qui ne maîtrise pas le droit.

Blijft de heer Verwilghen blunderen? Gaat hij een herstelwet indienen? Volhardt hij in zijn boosheid ondanks de opmerkingen van de Raad van procureurs des Konings? Zijn voorgangers, waaronder de heer Wathelet, hebben een snelrechtprocedure ingevoerd. Die is afdoende en, om het met de woorden van Molière te zeggen, “les plus courtes erreurs sont les meilleures”.

De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties. – *Ziehier het antwoord van de heer Verwilghen.*

Naast een aantal technische problemen, waarop dieper wordt ingegaan in de voorstellen en conclusies van de Raad van procureurs des Konings, lijkt vooral de grondwettelijke termijn van 24 uur betreffende de vrijheidsberoving een probleem te zijn. Uit de praktijk blijkt dat het snelrecht meer tijd en werk vergt en een procedure van onmiddellijke verschijning moeilijk binnen een termijn van 24 uur kan worden afgewerkt.

De voorstellen van de Raad van procureurs des Konings zijn waardevol. Ze worden besproken in een werkgroep van het kabinet, waarvan twee advocaten-generaal deel uitmaken die het probleem nader hebben onderzocht. Deze werkgroep zal binnen enkele dagen verslag uitbrengen. De voorgestelde oplossingen zullen misschien afwijken van het standpunt van de Raad van procureurs des Konings aangezien deze laatste van oordeel is dat men er beter aan doet ook de Grondwet en andere wetten te wijzigen.

De term “moeizaam” in de vraag verwijst naar de tijd die magistraten moeten besteden. De vormvereiste die moet worden nageleefd, is zwaar, maar er werden bijkomende middelen toegekend.

De opmerkingen van de oppositie en de magistraten werden gehoord, maar blijkbaar werd er niet het door hen gewenste gevolg aan gegeven.

Ik stel vast dat interessante initiatieven ter tafel liggen, niet om te onderstrepen dat de wet nutteloos of zelfs gevaarlijk is, maar om een betere toepassing mogelijk te maken.

Tot zover het antwoord. Mevrouw Nyssens kan de heer Verwilghen later een vraag stellen als ze een meer persoonlijk antwoord wil.

Mevrouw Clotilde Nyssens (PSC). – *Al wat de minister heeft gezegd, hebben we al tientallen keren gehoord in de commissie voor de Justitie. Ik wens de minister veel succes met de aanpassing van het artikel van de Grondwet teneinde de termijn van 24 op 48 uur te brengen. Dit artikel is trouwens niet voor herziening vatbaar. Tijdens deze regeerperiode zal er dus geen snelrecht komen en dat verheugt me.*

Overlijden van een oud-senator

De voorzitter. – De Senaat heeft met groot leedwezen kennis

Monsieur Verwilghen, allez-vous poursuivre dans vos erreurs ? Allez-vous nous présenter une loi correctrice ? Allez-vous, sur la base des remarques du Conseil des procureurs du Roi, persister dans vos erreurs ? Une procédure accélérée a été mise en place par les ministres précédents, notamment M. Wathelet. Cette procédure suffit et, comme le disait Molière, « les plus courtes erreurs sont les meilleures ».

M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques. – Je suis touché, madame. Voici les éléments de réponse qui m'ont été transmis par M. Verwilghen.

Abstraction faite d'un certain nombre de problèmes techniques, qui sont largement approfondis dans des propositions et des conclusions du Conseil des procureurs du Roi, c'est surtout le délai constitutionnel de 24 heures relatif à la privation de liberté qui semble constituer un obstacle. L'expérience montre que la procédure accélérée demande beaucoup de temps et de travail et qu'il est difficile de clôturer une procédure de comparution immédiate dans un délai de 24 heures.

Les propositions formulées par le Conseil des procureurs du Roi sont tout à fait valables. Toutefois, elles sont pour l'instant examinées en mon cabinet par un groupe de travail dont font également partie deux avocats généraux qui se sont penchés plus en détail sur la problématique. Un rapport de ce groupe de travail est attendu dans les prochains jours. Les solutions qui seront suggérées dans ce rapport divergeront peut-être du point de vue du Conseil des procureurs du Roi, vu que, selon ce dernier, il serait préférable de modifier également la Constitution et certaines autres lois.

Quant à l'expression « laborieuse », figurant dans votre question écrite, cela signifie qu'elle implique un investissement en temps des magistrats. Le formalisme qui doit être respecté est dur, mais des moyens supplémentaires ont été accordés.

Les remarques de l'opposition et de la magistrature ont été entendues, mais sans doute n'ont-elles pas été transposées comme le voulaient ces dernières.

Je constate simplement que des initiatives positives sont sur la table, non pas pour souligner que cette loi est inutile, voire dangereuse – comme cela a été dit à l'époque – mais pour en permettre une application plus aisée.

Tels sont les éléments de réponse dont je dispose. J'invite Mme Nyssens à interroger ultérieurement M. Verwilghen lui-même si elle souhaite obtenir des réponses plus personnelles à ses questions.

Mme Clotilde Nyssens (PSC). – Tout ce que vous avez dit a été répété des dizaines de fois en commission et je souhaite bonne chance au ministre de la Justice pour modifier un article de la Constitution en vue de faire passer le délai de mise à disposition de 24 à 48 heures. Cet article n'est d'ailleurs pas ouvert à révision. J'en conclus qu'il n'y aura pas de procédure accélérée durant la présente législature et je m'en réjouis.

Décès d'un ancien sénateur

M. le président. – Le Sénat a appris avec un vif regret le

gekregen van het overlijden van de heer Émile-Edgar Jeunehomme, eresenator en gewezen senator voor het arrondissement Luik.

Uw voorzitter heeft het rouwbeklag van de Vergadering aan de familie van ons betreurde gewezen medelid betuigd.

Samenstelling van commissies

De voorzitter. – Bij de Senaat is een voorstel ingediend om in de commissie voor politieke vernieuwing, de heer Frans Lozie door mevrouw Jacinta De Roeck te vervangen als effectief lid en mevrouw Jacinta De Roeck door de heer Frans Lozie te vervangen als plaatsvervangend lid. (*Instemming*)

Ontslag van senatoren

Bij brief van 24 januari 2001 heeft de heer Jacques Santkin, gecoöpteerd senator, mij laten weten dat hij met ingang van 31 januari 2001 aan zijn mandaat verzaakt.

Ik dank de heer Santkin voor zijn medewerking aan onze werkzaamheden. (*Applaus*)

Bij brief van 24 januari 2001 heeft de heer Jean-Luc Dehaene, rechtstreeks gekozen senator door het Nederlandstalig kiescollege, mij laten weten dat hij met ingang van 1 februari 2001 aan zijn mandaat verzaakt.

Ik stel voor dat de Senaat overgaat tot het onderzoek van de geloofsbrieven van hun vervangers en dat deze de eed afleggen tijdens een volgende plenaire vergadering. (*Instemming*)

Regeling van de werkzaamheden

De voorzitter. – Tijdens zijn vergadering van deze middag heeft het Bureau de tekst aangenomen van het voorstel tot invoeging van een artikel 95bis in het reglement van de Senaat ter uitvoering van artikel 4 van de wet van 4 mei 1999 tot beperking van de cumulatie van het mandaat van federaal parlementslid en Europees parlementslid met andere ambten.

Aangezien dit nieuwe artikel 95bis uiterlijk op 31 januari 2001 in werking zou moeten treden, stelt het Bureau voor het voorstel aan de agenda van deze vergadering toe te voegen. (*Instemming*)

Voorstel tot invoeging van een artikel 95bis in het reglement van de Senaat ter uitvoering van artikel 4 van de wet van 4 mei 1999 tot beperking van de cumulatie van het mandaat van federaal parlementslid en Europees parlementslid met andere ambten (van de heer Guy Moens, Stuk 2-605)

Algemene bespreking

De heer Frans Lozie (AGALEV), rapporteur. – Wanneer een reglementswijziging ter sprake komt in een parlementaire assemblee, moeten de parlementsliden waakzaam zijn, want het reglement staat voor de concrete werking van de

décès de Monsieur Émile-Edgar Jeunehomme, sénateur honoraire et ancien sénateur de l'arrondissement de Liège.

Votre président a adressé les condoléances de l'Assemblée à la famille de notre regretté ancien collègue.

Composition de commissions

M. le président. – Le Sénat est saisi d'une demande tendant à remplacer au sein de la commission du nouveau politique, M. Frans Lozie par Mme Jacinta De Roeck comme membre effectif et Mme Jacinta De Roeck par M. Frans Lozie comme membre suppléant. (*Assentiment*)

Démission de sénateurs

Par lettre du 24 janvier 2001, M. Jacques Santkin, sénateur coopté, m'a fait savoir qu'il renonce à son mandat à la date du 31 janvier 2001.

Je remercie M. Santkin pour sa collaboration aux travaux du Sénat. (*Applaudissements*)

Par lettre du 24 janvier 2001, M. Jean-Luc Dehaene, sénateur élu direct par le Collège électoral néerlandophone, m'a fait savoir qu'il renonce à son mandat à la date du 1er février 2001.

Je propose que le Sénat procède à la vérification des pouvoirs de leurs remplaçants et entende la prestation de serment de ces derniers lors d'une prochaine séance plénière. (*Assentiment*)

Ordre des travaux

M. le président. – Au cours de sa réunion de ce midi, le Bureau a adopté le texte de la proposition de loi tendant à insérer dans le règlement du Sénat un article 95bis en exécution de l'article 4 de la loi du 4 mai 1999 limitant le cumul du mandat de parlementaire fédéral et de parlementaire européen avec d'autres fonctions.

Étant donné que ce nouvel article 95bis devrait entrer en vigueur au plus tard le 31 janvier 2001, le Bureau propose d'ajouter la proposition à l'ordre du jour de cette séance. (*Assentiment*)

Proposition tendant à insérer dans le règlement du Sénat un article 95bis en exécution de l'article 4 de la loi du 4 mai 1999 limitant le cumul du mandat de parlementaire fédéral et de parlementaire européen avec d'autres fonctions (de M. Guy Moens, Doc. 2-605)

Discussion générale

M. Frans Lozie (AGALEV), rapporteur. – Cette proposition est l'application d'une loi que nous avons déjà adoptée et qui oblige toutes les assemblées de notre pays à modifier leur

democratie en dat is altijd bijzonder belangrijk. In dit geval gaat het echter om de uitvoering van een wet die wij vroeger reeds hebben goedgekeurd en waarvoor alle assemblees die dit land rijk is, deze week hun reglement moeten aanpassen.

In het reglement van elke assemblee dienen de nadere regels te worden opgenomen ter uitvoering van artikel 4 van de wet van 4 mei 1999 tot beperking van de cumulatie van het mandaat van federaal parlements lid en Europees parlements lid met andere ambten. Dit dient te gebeuren vóór 31 januari 2001.

Om deze reden wordt voorgesteld om in titel V van het reglement van de Senaat onder een nieuw hoofdstuk VIIbis met als opschrift "Cumulatiebeperking", een artikel 95bis in te voegen. Dit artikel legt aan elk lid van de Senaat de verplichting op om aan de voorzitter bij het opnemen van zijn mandaat alle nuttige gegevens mee te delen met betrekking tot de openbare mandaten, openbare functies en openbare ambten van politieke aard die het lid uitoefent. Dit nieuwe artikel 95bis zal dan ook in werking treden op 31 januari 2001.

Bij de aanvang van de bespreking heeft de voorzitter het voorstel ingeleid. De wet bepaalt dat het totaal van de vergoedingen voor uitgeoefende mandaten beperkt dient te worden tot anderhalve maal de parlementaire vergoeding. De voorzitter benadrukte ook dat het voorliggende voorstel enkel betrekking heeft op de eigenlijke wijziging van het reglement. De uitvoeringsbepalingen dienen door het Bureau te worden vastgelegd op voorstel van het College van quaestoren.

Bij de discussie over de hoogte van het plafond voor de vergoedingen ontvangen voor de uitoefening van openbare mandaten, openbare functies en openbare ambten van politieke aard, stelde een lid dat, in overeenstemming met het politieke akkoord dat aan de basis lag van de wet, het plafond voor de ontvangen vergoedingen ligt op anderhalve keer de parlementaire vergoeding. Vergoedingen voor de uitoefening van bijzondere functies in de parlementaire assemblees, zoals lidmaatschap van het Bureau, worden niet meegerekend voor de berekening van het plafond.

Een ander lid zag twee problemen, te weten de beperking van de vergoeding en de beperking van de mandaten. Indien een parlements lid eveneens schepen, burgemeester of OCMW-voorzitter is, mag hij volgens de wet geen andere uitvoerende mandaten meer bekleden.

Een lid constateerde dat de uitwerking van deze wet erg gecompliceerd zal zijn. Het betreft immers verschillende vergoedingen voor verschillende functies in verschillende gemeenten, enzovoorts. Het ware volgens hem wellicht beter geweest, indien elk parlementair mandaat maar met één bezoldigd politiek mandaat kon worden gecumuleerd. Die bedenking is nuttig, maar de wet bepaalt het anders.

De voorzitter kondigde toen aan dat er op vrijdag 19 januari 2001 een vergadering zou bijeenkomen van alle voorzitters van de parlementen en dat bij deze gelegenheid op een aantal vragen zou worden geantwoord.

Ook over de samenwerking met de overige parlementaire assemblees werd druk gediscussieerd door het Bureau. De stelling werd verdedigd dat de regels uniform moeten zijn voor alle parlementen. Alle bevoegde organen van alle parlementen dienen dan ook op één lijn te staan. Dit punt

règlement avant le 31 janvier.

C'est pourquoi nous proposons d'insérer sous le titre V du règlement du Sénat un nouveau chapitre VIIbis intitulé « Limitation des cumuls », comportant un nouvel article 95bis. Cet article impose à chaque sénateur de communiquer lors de son entrée en fonctions toutes les données utiles relatives aux autres mandats, fonctions et charges publics d'ordre politique qu'il exerce. Ce nouvel article 95bis entrera en vigueur le 31 janvier 2001.

La loi stipule que le total des rémunérations perçues pour les mandats exercés doit être limité à une fois et demi la rémunération parlementaire. La présente proposition ne concerne que la modification du règlement. Les dispositions exécutoires devront être prises par le Bureau.

Un sénateur a fait remarquer que les rémunérations perçues pour l'exercice de fonctions particulières au sein des assemblees parlementaires n'entraient pas dans le calcul du plafond.

Un autre problème est que, si un parlementaire est également échevin, bourgmestre ou président de CPAS, la loi lui interdit d'exercer d'autres mandats exécutifs.

Selon un sénateur, il eut mieux valu ne pouvoir cumuler un mandat parlementaire qu'avec un seul mandat politique rémunéré.

Une réunion des présidents de toutes les assemblees s'est tenue le 19 janvier 2001 pour répondre à un certain nombre de questions. Le Bureau y a défendu l'idée selon laquelle les règles doivent être uniformes pour tous les parlementes.

Selon la loi, on peut distinguer deux cas de figure. Dans le cas du cumul d'un mandat parlementaire et d'un mandat de bourgmestre, échevin ou président de CPAS, on diminue le salaire de bourgmestre, échevin ou président de CPAS jusqu'à ce que le plafond soit atteint. Lorsqu'il s'agit du cumul d'un mandat parlementaire et d'un mandat public de nature politique, c'est la rémunération parlementaire qui est limitée.

Dans un premier temps, le Bureau approuvait cette vision. Un amendement a été déposé concernant la procédure de fixation du plafond. Celui-ci sera fixé par le Bureau sur la proposition de la conférence des présidents des sept assemblees. Ce plafond sera communiqué chaque année. Il a été fixé à 150% de la rémunération parlementaire.

Cette mesure n'aura pas de conséquences sur le plan de la sécurité sociale, puisque l'assurance sociale des parlementaires n'est pas liée au montant de la rémunération.

Les problèmes d'interprétation de la définition des mandats publics seront soumis à la conférence des présidents afin de permettre une application uniforme de la loi.

L'amendement a été adopté à l'unanimité par le Bureau. La proposition ainsi modifiée a également été adoptée à l'unanimité. La confiance m'a été accordée pour la rédaction de ce rapport.

stond op de agenda van de vergadering van 19 januari 2001.

Er had ook een korte discussie plaats over de begunstigden van de inkomensbeperking. Een en ander is duidelijk bepaald in de wet. Er kunnen twee opties worden onderscheiden, te weten het geval van de cumulatie van het parlementair mandaat met het mandaat van burgemeester, schepen of OCMW-voorzitter, waarbij de wedde van burgemeester, schepen of OCMW-voorzitter wordt verminderd tot het plafond is bereikt.

Wanneer een parlementair mandaat met een ander openbaar mandaat van politieke aard wordt gecumuleerd, wordt de parlementaire vergoeding beperkt.

Aanvankelijk was het Bureau het met deze visie eens. De voorzitter heeft vanmorgen verslag uitgebracht over de vergadering van vrijdag 19 januari 2001 van de voorzitters van de zeven parlementaire assemblees. Op die bijeenkomst werd een beslissing genomen betreffende de procedure voor het vaststellen van het plafond waarvan sprake in de wet van 4 mei 1990. Daarom werd vanmorgen volgend amendement op de oorspronkelijke tekst ingediend: "Het plafond bedoeld in het eerste lid van het voornoemde artikel *lquinquies* wordt vastgesteld door het Bureau op voorstel van de conferentie van de voorzitters van de zeven parlementaire assemblees. Het wordt door de zorg van de voorzitters van de Kamer van volksvertegenwoordigers en van de Senaat voor het einde van de maand januari in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt. Het Bureau bepaalt op voorstel van het College van quaestoren de overige regels voor de toepassing van dit artikel." De voorzitter verduidelijkte dat deze bekendmaking jaarlijks zal plaatsvinden, met het oog op een eventuele indexaanpassing. Voorts benadrukte hij dat het volgen van deze procedure tot een eenvormige toepassing van de wet leidt. Op de conferentie van voorzitters werd voorgesteld het plafond vast te leggen op 150% van de parlementaire vergoeding, inclusief de kostenvergoeding van 28%.

Aan deze maatregel zijn geen gevolgen verbonden op het vlak van de sociale zekerheid, aangezien de sociale verzekering van een parlements lid los staat van het bedrag van zijn vergoeding.

Over de definitie van openbare mandaten van politieke aard zou enige discussie kunnen ontstaan. Eventuele interpretatieproblemen zullen worden voorgelegd aan de conferentie van voorzitters teneinde een eenvormige toepassing mogelijk te maken.

Het amendement werd eenparig door het Bureau aangenomen. Het aldus gewijzigde voorstel werd eveneens eenparig aangenomen. Vertrouwen werd mij geschonken voor het opstellen van dit verslag.

– **De algemene bespreking is gesloten.**

Artikelsgewijze bespreking

(Voor de tekst aangenomen door het Bureau, zie stuk 2-605/4.)

– **Het enig artikel wordt zonder opmerking aangenomen.**

Stemmingen

(De naamlijsten worden in de bijlage opgenomen.)

– **La discussion générale est close.**

Discussion des articles

(Pour le texte adopté par le Bureau, voir document 2-605/4.)

– **L'article unique est adopté sans observation.**

Votes

(Les listes nominatives figurent en annexe.)

Voorstel tot invoeging van een artikel 95bis in het reglement van de Senaat ter uitvoering van artikel 4 van de wet van 4 mei 1999 tot beperking van de cumulatie van het mandaat van federaal parlamentslid en Europees parlamentslid met andere ambten (van de heer Guy Moens, Stuk 2-605)

Stemming nr. 1

Aanwezig: 45

Voor: 45

Tegen: 0

Onthoudingen: 0

– **Het voorstel tot wijziging van het reglement is aangenomen.**

Voordracht van kandidaten voor het ambt van Staatsraad bij de Raad van State

De voorzitter.– De drievoudige lijst van de kandidaten voorgedragen door de Raad van State in het vooruitzicht van de benoeming tot een ambt van Staatsraad (F) dat vacant is geworden, werd u meegedeeld tijdens de plenaire vergadering van 11 januari 2001.

Het betreft:

- de heer Jacques Jaumotte, auditeur bij de Raad van State;
- de heer Imre Kovalovszky, auditeur bij de Raad van State;
- mevrouw Colette Debroux, auditeur bij de Raad van State en assistente aan de rechtsfaculteit van de UCL.

De commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden heeft op 23 januari 2001 zeven kandidaten gehoord. Het gaat om de drie kandidaten voorgedragen door de Raad van State en om:

- mevrouw Martine Baguet, adjunct-secretaris (rang 16) van de Nationale Arbeidsraad;
- de heer François Jongen, hoogleraar aan de UCL en advocaat bij de balie van Brussel;
- de heer Pierre Nihoul, auditeur bij de Raad van State en docent aan de rechtsfaculteit van de UCL;
- mevrouw Marie-Françoise Rigaux, referendaris bij het Arbitragehof en hoogleraar aan de Facultés universitaires Saint-Louis.

Twee kandidaten, mevrouw Jocelyne Bodson en de heer François Daout, hebben zich wegens professionele redenen voor de hoorzitting laten verontschuldigen, maar behouden desalniettemin hun kandidatuur.

Tenslotte hebben drie kandidaten hun kandidatuur ingetrokken, namelijk:

- de heer Etienne Beguin, notaris en gastlector aan de UCL;
- de heer Guibert de Viron, ere-advocaat en secretaris van de Hoge Raad voor de audiovisuele sector van de Franse Gemeenschap;
- mevrouw Danielle Nicaise, adviseur-generaal-juriste bij de

Proposition tendant à insérer dans le règlement du Sénat un article 95bis en exécution de l'article 4 de la loi du 4 mai 1999 limitant le cumul du mandat de parlementaire fédéral et de parlementaire européen avec d'autres fonctions (de M. Guy Moens, Doc. 2-605)

Vote n° 1

Présents : 45

Pour : 45

Contre : 0

Abstentions : 0

– **La proposition de modification du règlement est adoptée.**

Présentation de candidats pour la fonction de conseiller d'État au Conseil d'État

M. le président.– La liste triple de candidats présentés par le Conseil d'État en vue de la nomination à une fonction de conseiller d'État (F) devenue vacante, vous a été communiquée au cours de la séance plénière du 11 janvier 2001.

Il s'agit de :

- M. Jacques Jaumotte, auditeur au Conseil d'État ;
- M. Imre Kovalovszky, auditeur au Conseil d'État ;
- Mme Colette Debroux, auditeur au Conseil d'État et assistante à la faculté de droit de l'UCL.

Le 23 janvier 2001, la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives a entendu sept candidats. Il s'agit des trois candidats présentés par le Conseil d'État et de :

- Mme Martine Baguet, secrétaire adjoint (rang 16) du Conseil national du Travail ;
- M. François Jongen, professeur à l'UCL et avocat au barreau de Bruxelles ;
- M. Pierre Nihoul, auditeur au Conseil d'État et chargé d'enseignement à la faculté de droit de l'UCL ;
- Mme Marie-Françoise Rigaux, référendaire à la Cour d'arbitrage et professeur aux Facultés universitaires Saint-Louis.

Deux candidats, à savoir Mme Jocelyne Bodson et M. François Daout, se sont fait excuser à l'audition pour des raisons professionnelles, mais ils désirent néanmoins maintenir leur candidature.

Enfin, trois candidats ont retiré leur candidature, à savoir :

- M. Etienne Beguin, notaire et maître de conférences invité à l'UCL ;
- M. Guibert de Viron, avocat honoraire et secrétaire du Conseil supérieur de l'audiovisuel de la Communauté française ;
- Mme Danielle Nicaise, conseiller général juriste à l'Office

Controledienst voor de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen te Brussel.

Ik stel voor dat de Senaat de door de Raad van State voorgedragen lijst bevestigt. (*Instemming*)

Voordracht van kandidaten voor een openstaand ambt van Nederlandstalig Staatsraad bij de Raad van State (Stuk 2-627)

De voorzitter. – Aan de orde is de voordracht van een lijst met drie namen voor het vacante ambt van Nederlandstalig staatsraad, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 juni en van 27 juli 2000.

Bij brief van 21 december 2000, ontvangen op 29 december 2000, heeft de eerste voorzitter van de Raad van State de lijst met drie namen meegedeeld die door de Raad voor dit vacante ambt wordt voorgedragen.

De voordracht van de Raad was niet eenparig. Bijgevolg kan de Senaat, binnen een termijn van ten hoogste dertig dagen vanaf de ontvangst van de mededeling van de voordracht van de Raad, hetzij de door de Raad van State voorgedragen lijst bevestigen, hetzij een tweede lijst met drie namen, die uitdrukkelijk wordt gemotiveerd, voordragen.

Het Bureau heeft vastgesteld dat de commissie voor de Binnenlandse Zaken en de Administratieve Aangelegenheden voorstelt de door de Raad van State voorgedragen lijst niet te bevestigen. Bijgevolg dient de Senaat over te gaan tot de geheime stemming voor de voordracht van een eerste, een tweede en een derde kandidaat voor het vacante ambt.

De lijst van de kandidaten werd rondgedeeld onder het nummer 2-627/1.

Alle senatoren hebben kennis kunnen nemen van het curriculum vitae van de kandidaten, die allen voldoen aan de wettelijke benoemingsvoorwaarden.

De kandidaten werden uitgenodigd om te worden gehoord door de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden op 16 januari 2001.

Ik verzoek de heer Moens kennis te geven van de conclusie van de commissie.

De heer Guy Moens (SP), rapporteur. – De commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden heeft de vier kandidaten voor het ambt van Nederlandstalig Staatsraad bij de Raad van State gehoord tijdens haar vergadering van 16 januari 2001. Door de voorzitter van de commissie, mevrouw Lizin, werden de volgende overwegingen overgemaakt aan het Bureau van de Senaat.

de contrôle des mutualités et des unions nationales des mutualités à Bruxelles.

Je propose que le Sénat confirme la liste présentée par le Conseil d'État. (*Assentiment*)

Présentation des candidats pour une place vacante de conseiller d'État d'expression néerlandaise au Conseil d'État (Doc. 2-627)

M. le président. – L'ordre du jour appelle la présentation d'une liste de trois noms pour la fonction de conseiller d'État néerlandophone vacante, publiée aux Moniteurs belges des 28 juin et 27 juillet 2000.

Par lettre du 21 décembre 2000, reçue le 29 décembre 2000, le premier président du Conseil d'État a communiqué au Sénat la liste de trois noms, présentée par le Conseil pour la fonction vacante.

La présentation du Conseil d'État n'était pas unanime. Par conséquent, le Sénat peut, dans un délai ne pouvant dépasser trente jours à dater de la réception de la présentation du Conseil, soit confirmer la liste présentée par le Conseil d'État, soit présenter une deuxième liste de trois noms qui fait l'objet d'une motivation formelle.

Le Bureau du Sénat a pris acte du fait que la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives propose de ne pas confirmer la liste présentée par le Conseil d'État. Par conséquent, le Sénat doit procéder au scrutin secret pour la présentation d'un premier, d'un deuxième et d'un troisième candidat pour la fonction vacante.

La liste des candidats a été distribuée sous le n° 2-627/1.

Tous les sénateurs ont pu prendre connaissance du curriculum vitae des candidats, qui remplissent tous les conditions légales de nomination.

Les candidats ont été invités à se présenter à la commission de l'Intérieur le 16 janvier 2001 pour y être entendus.

Je prie M. Moens de nous faire part des conclusions de la commission.

M. Guy Moens (SP), rapporteur. – Lors de sa réunion du 16 janvier 2001, la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives a procédé à l'audition des quatre candidats à la fonction de conseiller d'État néerlandophone au Conseil d'État. Mme Lizin, présidente de la commission, a transmis les remarques suivantes au Bureau du Sénat.

De leden van de commissie hebben vooraf kennis kunnen nemen van de curricula van de kandidaten, alsmede van de motivering door de algemene vergadering van de Raad van State die, samen met de voordracht, aan de voorzitter van de Senaat werden bezorgd.

Op basis van deze gegevens en van de mondelinge toelichting die de kandidaten tijdens de hoorzittingen hebben verstrekt ter staving van hun kandidatuur, hebben de leden van de commissie kunnen vaststellen dat de vier kandidaten over een gedegen kennis en ervaring beschikken en erg gemotiveerd zijn om het ambt van Staatsraad uit te oefenen.

Tijdens de beraadslaging in de commissie hebben de leden geen bijzondere opmerkingen geformuleerd bij de voordracht door de Raad van State van de heer Geert Debersaques als eerste kandidaat en de heer Eric Brewaeys als tweede kandidaat. De commissie is het met deze voordrachten eens.

Met betrekking tot de voordracht van de derde kandidaat heeft de commissie vastgesteld dat de heer Luc De Smet en de heer Ivo Delbrouck in de algemene vergadering van de Raad een zelfde aantal stemmen behaalden. Overeenkomstig artikel 20, §2, van zijn reglement van inwendige orde heeft de algemene vergadering van de Raad van State daarom de heer Luc De Smet, die de oudste in jaren is, als derde kandidaat voorgedragen.

De commissie stelt vast dat de heer De Smet in zijn vroegere functie als commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ruime ervaring heeft opgedaan met het vreemdelingen-contentieux voor de Raad van State. De heer Delbrouck heeft daarentegen grotere ervaring opgedaan op zeer verscheiden domeinen van het recht, meer bepaald door zijn ervaring als parketmagistraat.

In het licht hiervan en gelet op de vaststelling dat de Raad van State zich bij de voordracht overwegend op het leeftijdscriterium heeft gebaseerd omdat de beide kandidaten een zelfde aantal stemmen behaalden, overheerste in de commissie de mening dat de Senaat, wat de voordracht van de derde kandidaat betreft, het voorstel van de Raad van State niet kan bevestigen. Het Bureau heeft zich deze overwegingen eigen gemaakt en oordeelt dat er aldus redenen bestaan om de volgorde, door de Raad van State voorgesteld, te wijzigen.

De voorzitter. – De commissie gaat dus akkoord met het voorstel van de Raad van State over de voordracht van de eerste en tweede kandidaat. Er zijn nu twee mogelijkheden: ofwel stemmen we over de voordracht van de drie kandidaten, ofwel stemmen we alleen over de voordracht van de derde kandidaat.

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Ik vraag de stemming over de drie voordrachten.

De voorzitter. – Het komt derhalve aan de senatoren toe zich, middels een geheime stemming, uit te spreken over de respectieve merites van de verschillende kandidaten.

Bijgevolg wordt overgegaan tot de geheime stemming voor de voordracht van een eerste, een tweede en een derde kandidaat voor het vacante ambt van staatsraad.

De curricula vitæ van de kandidaten die door de Senaat zullen worden aangewezen en de conclusies van de commissie

Les membres de la commission avaient pu au préalable prendre connaissance des curriculum des candidats ainsi que de la motivation de l'assemblée générale du Conseil d'État, documents qui avaient été envoyés au président du Sénat et ce, sous le même pli que la présentation.

Ces données et les explications que les candidats ont fournies lors des auditions à l'appui de leur candidature ont permis aux membres de la commission de constater que les quatre candidats disposaient de connaissances approfondies et d'une large expérience et qu'ils étaient tous très motivés pour exercer la fonction de conseiller d'État.

Lors de la délibération en commission, les membres n'ont pas formulé de remarques particulières à propos du fait que le Conseil d'État présentait M. Geert Debersaques comme premier candidat et M. Eric Brewaeys comme deuxième candidat. La commission se rallie à ces présentations.

Pour ce qui est de la présentation du troisième candidat, la commission a constaté que monsieur Luc De Smet et monsieur Ivo Delbrouck ont obtenu le même nombre de suffrages lors de l'assemblée générale du Conseil d'État. Conformément à l'article 20, §2, de son règlement d'ordre intérieur, l'assemblée générale du Conseil d'État a donc présenté monsieur Luc De Smet comme troisième candidat, celui-ci étant le plus âgé.

La commission constate que ses fonctions de commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ont permis à monsieur De Smet d'acquérir une large expérience en matière de contentieux « étrangers » devant le Conseil d'État. Monsieur Delbrouck, par contre, a acquis une plus large expérience dans des matières très diverses du droit et ce, notamment grâce à son expérience en tant que magistrat du parquet.

A la lumière de ce qui précède et étant donné le constat que le Conseil d'État s'est principalement basé sur le critère de l'âge pour trancher entre les deux candidats qui avaient obtenu le même nombre de suffrages, l'opinion prépondérante au sein de la commission a été que, pour ce qui est de la présentation du troisième candidat, le Sénat ne peut pas confirmer la proposition du Conseil d'État. Le Bureau a fait siennes ces considérations et estime qu'il y a dès lors des raisons de modifier la liste présentée par le Conseil d'État.

M. le président. – La commission se rallie dès lors à la proposition du Conseil d'État concernant la présentation du premier et du second candidat. Il y a maintenant deux possibilités : soit nous votons sur la présentation des trois candidats, soit nous votons uniquement sur la proposition du troisième candidat.

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Je demande le vote sur les trois présentations.

M. le président. – Par conséquent, les sénateurs doivent se prononcer, par un scrutin secret, sur les mérites respectifs des différents candidats.

Par conséquent, nous allons procéder au scrutin secret pour la présentation d'un premier, d'un deuxième et d'un troisième candidat pour la fonction vacante de conseiller d'État.

Le curriculum vitæ des candidats qui seront désignés et les conclusions de la commission seront annexés à la décision qui

zullen aan de beslissing van de Senaat worden gehecht.

Het lot wijst de heren Dubié en de Clippele aan om de functie van stemopnemers te vervullen.

Wij stemmen eerst over de voordracht van de eerste kandidaat.

De stemming begint met de naam van mevrouw Willame-Boonen.

(Tot de geheime stemming wordt overgegaan.)

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine de Bethune aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over «de naleving van de wet van 20 juli 1990 ter bevordering van de evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in organen met adviserende bevoegdheid» (nr. 2-309)

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Sedert 1 januari 2000 is de wet van 20 juli 1990, gewijzigd door de wet van 17 juli 1997, ter bevordering van de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in organen met adviserende bevoegdheid volledig van kracht.

Ruim een jaar geleden heeft de regering ingrijpende beslissingen genomen door 82 op 277 federale adviesorganen een uitstel van één jaar te geven om aan de tweederde-regel te voldoen. Die afwijkingen op artikel 2bis, §2 zijn op 31 december 2000 verstreken. De Ministerraad heeft op grond van artikel 3 enkele tientallen organen definitief uitgesloten van de toepassing van de wet.

Wat de toepassing van artikel 2bis, §2 betreft, antwoordde de minister op mijn vraag om uitleg van 2 maart 2000, dat de Ministerraad haar op 16 december 1999 gemachtigd heeft om binnen het jaar een hervormingsvoorstel te doen. Bij deze hervorming zouden de minister van Ambtenarenzaken en de vakbonden nauw worden betrokken. In haar antwoord op de interpellatie van kamerlid Greta D'Hondt van 5 april 2000 zei de minister eveneens dat de Ministerraad een lijst van organen per ministerie had opgesteld, die per trimester zou worden aangepast.

De regering zou hebben gekozen voor een beperkte toepassing van artikel 3. Zo kwamen de stagecommissies en de kamers van beroep bij de ministeries niet op de lijst van de uitsluitingen, maar de regering heeft op 16 december 1999 wel uitdrukkelijk gesteld dat die organen moesten worden hervormd. Hiervoor zou een werkgroep worden samengesteld en een concepttekst worden uitgewerkt.

Ondertussen zijn wij een jaar later.

In het licht hiervan had ik graag van de minister vernomen of er reeds positieve evoluties merkbaar zijn.

Kan een exacte lijst worden voorgelegd van het totaal aantal adviesorganen? Vorig jaar vermeldde de lijst van het kabinet er 277. Klopt die lijst nog? Werden in het voorbije jaar nieuwe adviesorganen opgericht? Zo ja, welke en hoeveel? Zijn er adviesorganen verdwenen? Zo ja, welke? Werd de officiële

sera prise par le Sénat.

Le sort désigne MM. Dubié et de Clippele pour remplir les fonctions de scrutateurs.

Nous allons procéder maintenant au scrutin pour la présentation du premier candidat.

Le vote commence par le nom de Mme Willame-Boonen.

(Il est procédé au scrutin.)

Demande d'explications de Mme Sabine de Bethune à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur «l'application de la loi du 20 juillet 1990 visant à promouvoir la présence équilibrée d'hommes et de femmes dans les organes possédant une compétence d'avis» (n° 2-309)

Mme Sabine de Bethune (CVP). – Depuis le 1er janvier 2000, la loi du 20 juillet 1990, modifiée par la loi du 17 juillet 1997 visant à promouvoir la présence équilibrée d'hommes et de femmes dans les organes possédant une compétence d'avis produit tous ses effets.

Voici plus d'un an, le gouvernement a décidé d'accorder un délai d'un an à 82 organes consultatifs fédéraux sur 277 pour leur permettre de satisfaire à la règle des deux tiers. Ces dérogations à l'article 2bis, §2, expiraient le 31 décembre 2000. Sur la base de l'article 3, le Conseil des ministres a exclu définitivement plusieurs dizaines d'organes de l'application de la loi.

Quant à l'application de l'article 2bis, §2, la ministre a répondu à ma demande d'explications du 2 mars 2000 que le 16 décembre 1999, le Conseil des ministres l'avait habilitée à déposer, dans l'année, une proposition de réforme à laquelle seraient étroitement associés le ministre de la Fonction publique et les syndicats. Dans sa réponse à une interpellation de la députée Greta D'Hondt, la ministre a déclaré que le Conseil des ministres avait dressé, par ministère, une liste d'organes consultatifs qui devait faire l'objet d'une adaptation trimestrielle.

Le gouvernement aurait opté pour une application limitée de l'article 3. C'est ainsi que les commissions des stages et les chambres de recours des ministères ne figuraient pas sur la liste des exclusions. Voici un an, le gouvernement a cependant décidé de créer un groupe de travail visant à réformer ces organes.

La ministre peut-elle m'indiquer si des évolutions positives sont à présent perceptibles et si l'on connaît le nombre exact d'organes consultatifs que l'on estimait l'an dernier à 277. Certains organes sont-ils venus s'ajouter ou ont-ils disparu depuis ? Si oui, lesquels et combien ? La liste officielle de ces organes a-t-elle été actualisée ?

La ministre dispose-t-elle d'une liste exacte des organes consultatifs pour lesquels une dérogation a été demandée, en 1999, sur la base de l'article 2bis, §2 ? Combien de ces organes satisfont à la loi du 20 juillet 1990 ? Les dérogations

lijst van de adviesorganen geactualiseerd?

Kan de minister een exacte lijst voorleggen van de adviesorganen waarvoor de afwijking op grond van artikel 2bis, §2 in 1999 werd aangevraagd? Hoeveel van deze adviesorganen voldoen ondertussen aan de wet van 20 juli 1990? Zullen afwijkingen die verstreken zijn op 31 december 2000 worden vernieuwd? Zo ja, voor welke adviesorganen en via welke procedure? Er bestond een meningsverschil over het feit of die afwijking kon worden toegestaan door een beslissing van de Ministerraad dan wel of er een wetswijziging voor nodig was. Mijns inziens was een wetswijziging inderdaad nodig om een afwijking van een jaar te kunnen toestaan op een wet die van kracht wordt. De minister beloofde dat een jaar later alles in orde zou zijn. Bijgevolg stelde de regering een pragmatische oplossing voor. Ik wil evenwel weten of wordt voldaan aan de wettelijke vereisten. Zoniet, hoe zal dit worden opgelost?

Wat is de balans van de trimestriële aanpassing van de respectievelijke lijsten van de adviesorganen per ministerie, waarnaar de minister verwees in haar antwoord op de interpellatie in de Kamer?

Kan de minister uitsluitsel geven over de toepassing van artikel 3 van de wet van 20 juli 1990? Kan zij een exacte lijst voorleggen van de adviesorganen die uitgesloten werden van het toepassingsgebied van de wet van 20 juli 1990, krachtens artikel 3 van deze wet? Zijn de stagecommissies en de kamers van beroep bij de ministeries reeds hervormd? Zo neen, wat is de stand van zaken van de werkgroep, verantwoordelijk voor deze hervorming? Hoe werd de werkgroep samengesteld? Kan de minister een overzicht geven van de werkzaamheden van deze werkgroep? Is er reeds een concepttekst uitgewerkt? Hoever staat het met de beloften die een jaar geleden werden gedaan?

Hoever staat het met het hervormingsvoorstel? Werd er uitvoering gegeven aan de besluiten van de Ministerraad van 16 december 1999 om de wet van 20 juli 1990 te wijzigen? Wij hebben alvast in het parlement geen regeringsontwerp gezien, maar misschien werd op administratief niveau een tekst voorbereid of ingediend bij de Raad van State. In hoeverre werden de minister van Ambtenarenzaken en de vakbonden bij het hervormingsvoorstel betrokken? Ik peil dus enkel naar de engagementen die de minister een jaar geleden is aangegaan na beslissingen die in de Ministerraad werden genomen. Het gaat om de naleving van een wettelijke norm. Het is belangrijk alle vragen daarrond te groeperen, teneinde een duidelijk zicht te hebben op de huidige situatie en te weten of de beslissingen die door de federale adviesorganen genomen worden rechtsgeldig zijn.

Mevrouw Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid. – Ik dank mevrouw de Bethune voor haar vraag die mij de mogelijkheid biedt een eerste evaluatie te maken van de volledige toepassing van de wet van 20 juli 1990 ter bevordering van de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in organen met adviserende bevoegdheid en mij te buigen over de methodologie die door de regering in dit dossier werd goedgekeurd.

De eerste vraag was hoeveel organen onder de toepassing van deze wet vallen. De wet slaat op elk orgaan dat in hoofdzaak

venues à expiration le 31 janvier 2000 seront-elles renouvelées ? Dans l'affirmative, pour quels organes et selon quelle procédure ? Pour certains, ces dérogations devaient être décidées en Conseil des ministres ; d'autres comme moi estimaient qu'une modification de la loi était nécessaire pour accorder une dérogation d'un an à une loi qui entre en vigueur. Promettant que tout serait réglé dans l'année, le gouvernement a proposé une solution pragmatique. J'aimerais toutefois savoir si les prescriptions légales sont respectées et dans la négative, comment on compte résoudre ce problème.

Quel est le bilan de l'adaptation trimestrielle des listes respectives des organes consultatifs des ministères ? La ministre peut-elle surseoir à l'application de l'article 3 de la loi précitée ? Peut-elle fournir une liste exacte des organes consultatifs exclus du champ d'application de la loi du 20 juillet 1990 en vertu de l'article 3 de ladite loi ? Les commissions des stages et les chambres de recours des ministères ont-elles déjà fait l'objet d'une réforme ? Dans la négative, où en sont les travaux du groupe de travail concerné ? A-t-on déjà élaboré un projet de texte ? Qu'en est-il des promesses qui avaient été faites voici un an ? Où en est la proposition de réforme ? A-t-on exécuté les arrêtés du Conseil des ministres du 16 décembre 1999 en vue de modifier la loi du 20 juillet 1990 ? Aucun projet de loi n'a circulé au parlement mais peut-être un texte a-t-il été soumis au Conseil d'État ? Dans quelle mesure le ministre de la Fonction publique et les syndicats ont-ils été impliqués dans la proposition de réforme ? Je m'enquiers uniquement des engagements pris par la ministre voici un an. Il en va du respect d'une norme légale. Le regroupement des questions permettra de clarifier la situation et de vérifier la validité des décisions prises par les organes consultatifs.

Mme Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre de l'Emploi. – *Votre question me permet de faire une première évaluation de l'application de la loi concernée et de me pencher sur la méthodologie adoptée par le gouvernement dans ce dossier.*

En réponse à votre première question, ladite loi s'applique à tous les organes chargés, à titre principal, d'émettre des avis, quelles que soient leur nature et leur composition.

Quant à la liste des organes exclus, elle figure dans l'arrêté royal du 17 février 2000. Leur nombre semble énorme : 168 rien que pour les comités de concertation ; les 12 conseils de

het uitbrengen van adviezen als opdracht heeft, wat ook de aard en de samenstelling van het orgaan is. Op grond van artikel 3 van voornoemde wet heeft de regering beslist een bepaald aantal organen uit het toepassingsgebied van voornoemde wet te sluiten. Van deze organen is de samenstelling bepaald in de personeelsstatuten. De lijst van uitgesloten organen is vervat in het koninklijk besluit van 17 februari 2000.

Het aantal uitgesloten organen lijkt enorm, aangezien er bij de overlegcomités – waarvan er volgens de laatste telling 168 zijn – acht intermediaire comités en tien hogere comités moeten worden uitgesloten. Ik kom zo dadelijk op die overlegcomités terug.

De andere uitgesloten organen zijn de volgende. Ten eerste zijn er de twaalf directieraden van de ministeries, de negentien directieraden, de negentien wetenschappelijke raden van de wetenschappelijke instellingen en de colleges van de diensthooften. De mogelijkheid om colleges van diensthooften op te richten wordt overgelaten aan het goedgevoelen van de besturen. Er bestaan geen recente tellingen van. Voor zover het om ambtshalve opgerichte colleges gaat, is de informatie over het aantal colleges ongetwijfeld een aanwijzing, maar ze is relatief bijkomstig. Ik zal niettemin mijn collega's hierover ondervragen.

Ten tweede is er de interdepartementale stagecommissie, ten derde de interparastatale stagecommissie, ten vierde de Raad van beroep voor opperamtenaren, ten vijfde de Raad van Beroep voor leidende ambtenaren, ten zesde de Raad van Beroep voor het leidend personeel van de wetenschappelijke inrichtingen en ten zevende de beroepscommissie inzake beroepsongeschiktheid.

De enige significante reden waarom die organen werden uitgesloten, is dat de quotaregel – ten minste twee derde leden van hetzelfde geslacht – er momenteel niet op kan worden toegepast vanwege een tekort aan leidende ambtenaren.

De departementale beroepskamers en de departementale stagecommissies werden niet opgenomen in het besluit van 17 februari 2000 tot uitsluiting van bepaalde organen omdat er geen enkele statutaire bepaling bestaat die dat rechtvaardigt. Aangezien het niet gaat om commissies die moeten worden samengesteld met ambtenaren van de hoogste rangen, moet de regel van de evenwichtige samenstelling worden gerespecteerd ofwel moet kunnen worden aangetoond dat het voorlopig onmogelijk is de regels na te leven. Met andere woorden, artikel 2bis, §2, dat een afwijking toestaat, is dan van toepassing. Sinds 1999 heeft een groot deel van die commissies zich kunnen aanpassen aan de wet.

Naast de organen die werden uitgesloten op grond van het koninklijk besluit van 17 februari 2000, worden volgens de huidige gegevens nog 228 organen geïdentificeerd.

Sta me toe enkele woorden uitleg te verstrekken bij deze cijfers.

Niettegenstaande de moeilijkheden en de vaststelling dat maar 10% van de organen op dat ogenblik het vereiste evenwicht konden aantonen, besliste de regering in oktober 1999 de datum waarop de organen zich in overeenstemming moesten brengen met de door de wetgever opgelegde regel van evenwichtige samenstelling, niet uit te stellen en dus de

direction des ministères, les 19 conseils scientifiques des établissements scientifiques et les collèges des chefs de services. Il y a ensuite la commission interdépartementale des stages, la commission interparastatale des stages, la chambre de recours des fonctionnaires généraux, la chambre de recours des fonctionnaires dirigeants, le conseil de recours pour le personnel dirigeant des établissements scientifiques de l'État et la commission de recours en matière d'incapacité professionnelle.

Ces organes sont exclus en raison du fait que la règle des deux tiers de membres du même sexe ne peut s'appliquer pour l'instant en raison de la pénurie de fonctionnaires dirigeants.

L'arrêté du 17 février 2000 ne s'applique pas aux chambres départementales de recours ni aux commissions départementales des stages parce qu'aucune disposition statutaire ne le justifie. Étant donné que ces commissions ne doivent pas être composées de fonctionnaires dirigeants, il convient de respecter la règle de la composition équilibrée ou prouver qu'il est provisoirement impossible de respecter les règles. Dans ce cas, c'est l'article 2bis prévoyant une dérogation qui s'applique. Depuis 1999, une grande partie de ces commissions ont pu s'adapter à la loi.

Outre les organes exclus sur la base de l'AR du 17 février 2000, 228 autres organes sont actuellement visés.

Malgré les difficultés rencontrées et la constatation que 10% seulement des organes satisfaisaient à l'équilibre exigé, le gouvernement a décidé, en octobre 1999, de maintenir la date du 31 décembre 1999 comme échéance pour se conformer aux exigences légales. Il a demandé à chaque ministère de faire l'inventaire dans ses propres services.

Ces activités de 1999 s'appuyaient sur un inventaire dressé par mes services et publié en 1990, ensuite sur un inventaire établi par le ministère de la Fonction publique et enfin sur les informations fournies par les diverses administrations.

Pour actualiser régulièrement ces inventaires, pour éviter la composition non légale d'un organe et pour vérifier dans quelle mesure la composition des organes fédéraux répond aux objectifs du législateur, il a été demandé à chaque ministère de rentrer des rapports trimestriels. Ceux-ci ont été examinés par le Conseil des ministres le 28 avril 2000, le 14 juillet 2000 et le 12 janvier 2001.

Le calendrier que j'avais projeté n'a pas été entièrement suivi. C'est regrettable mais compréhensible. L'entrée en vigueur de la loi exigeait en effet un nouveau travail administratif qui supposait l'information des fonctionnaires concernés ainsi qu'une bonne circulation des renseignements entre les départements.

Depuis novembre 1999, les données ont été enregistrées régulièrement. Sur les 228 organes concernés, 115 ont atteint l'équilibre, 101 rencontrent toujours des difficultés et 12 sont en réorganisation.

Je pense que la liste qui résulte des rapports trimestriels correspond à la réalité mais je rappelle qu'elle est établie sur la base de déclarations. La sanction prévue par le législateur, à savoir le risque de contestation ou d'annulation des avis rendus, offre une garantie sérieuse de respect de la norme introduite.

vervaldag van 31 december 1999 niet voor zich uit te schuiven. Ze vroeg toen aan elk ministerie om een eigen inventaris op te stellen.

Deze werkzaamheden in 1999 steunden dus op een inventaris die door mijn diensten werd opgesteld en in februari 1990 gepubliceerd en waarop mevrouw de Bethune alludeert, vervolgens op een inventaris die door het ministerie van Ambtenarenzaken werd opgesteld en ten slotte op de inlichtingen die ingevolge de beslissing van de regering door de diverse besturen werden bezorgd.

Het was mijn wens deze inventarissen geregeld bij te werken, om te verhinderen dat een orgaan niet wettelijk samengesteld is en om na te gaan in hoeverre de samenstelling van de federale organen nu aan de door de wetgever beoogde doelstellingen voldoen. Bijgevolg werd aan elk ministerie gevraagd kwartaalverslagen op te stellen. Die werden door de Ministerraad onderzocht op 28 april 2000, op 14 juli 2000 en op 12 januari 2001.

Het tijdschema dat ik had vooropgesteld, werd niet helemaal strikt nageleefd. Dat is te betreuren, maar begrijpelijk. De inwerkingtreding van de wet vereiste immers een nieuw administratief werk dat de informatie veronderstelde van de betrokken ambtenaren en bovendien een goede circulatie van die inlichtingen tussen de departementen onder eenzelfde gezag.

Sedert november 1999 werden de gegevens dus regelmatig en officieel geregistreerd. Van de 228 betrokken organen die tijdens de opeenvolgende tellingen werden geïnventariseerd, zijn er 115 evenwichtig samengesteld, 101 ondervinden nog steeds moeilijkheden en 12 worden gereorganiseerd.

De vraag rijst of we nu beschikken over een precieze en volledige inventaris van de door de wet bedoelde organen. Op dit vlak moet ik voorzichtig zijn. Ik ben geneigd te denken dat de lijst die resulteert uit de diverse trimestriële verslagen, overeenstemt met de realiteit, maar ik herinner eraan dat de lijst in de huidige wetgeving wordt opgesteld op basis van verklaringen.

De wetsvorming zou de controle automatisch moeten maken. Iedereen zal het er echter over eens zijn dat de sanctie waarin de wetgever voorziet, namelijk het risico op het aanvechten en vernietigen van de verstrekte adviezen, reeds een ernstige waarborg biedt voor het naleven van de ingevoerde norm.

Overigens blijven er bij de verklaringen betreffende bepaalde ministeries in de voorgelegde verslagen nog enkele vraagtekens. Op de Ministerraad van 12 januari heb ik mijn collega's ingelicht dat het kwartaalverslag van maart 2001 zal dienen voor het opstellen van het verslag dat de minister bevoegd voor het gelijkkansenbeleid elke twee jaar namens de regering aan het Parlement moet voorleggen. We zullen bijgevolg de komende weken gebruiken om de resterende vraagtekens op te lossen en alle gegevens waarover we beschikken, met elkaar in overeenstemming te brengen. Het verslag voor het Parlement zal verscheidene inlichtingen bevatten die mevrouw de Bethune en andere dames senatoren zullen interesseren, zoals bijvoorbeeld het aantal verdwenen en nieuw opgerichte organen sinds 1999.

De lijst die gepubliceerd is door mijn diensten in 1999 en de

Le rapport trimestriel de mars 2001 servira à la rédaction du rapport que le ministre chargé de l'égalité des chances doit soumettre tous les deux ans au parlement au nom du gouvernement. Nous allons donc résoudre les points d'interrogation qui subsistent pour certains ministères dans les semaines qui viennent. Le rapport soumis au parlement intéressera certainement Mme de Bethune et d'autres sénatrices.

Vous voudriez également savoir, madame de Bethune, s'il y a

lijst die werd opgesteld via de verschillende stappen die sedert een jaar door de regering werden ondernomen, stemmen niet geheel overeen. Sommige organen werden immers afgeschaft of werken niet meer. Andere werden niet vermeld of bestonden in 1999 nog niet of werden niet geacht onder de wet te vallen.

De volledige lijst van de afwijkingen die voor het jaar 2000 werden gevraagd, kan men opmaken aan de hand van de beslissingen van de regering van 23 december 1999, 3 maart 2000, 14 juli 2000 en 1 september 2000. Alle gevraagde afwijkingen werden toegestaan. Sommige dossiers die op 23 december 1999 werden afgewezen, werden opnieuw voorgelegd op 3 maart 2000.

Voor 2001 moeten nog andere afwijkingen worden onderzocht. Tot 31 december 2001 kan de Ministerraad een afwijking verlenen voor de redenen die op 23 december 1999 werden vastgelegd. Ik heb het Parlement daarover ingelicht.

Uit het onderzoek van de kwartaalverslagen blijkt dat sommige departementen zich in een jaar tijd volledig of in grote mate hebben geconformeerd aan de vereiste van de evenwichtige samenstelling, met name de Diensten van de Eerste minister, Justitie, Arbeid en Tewerkstelling en Buitenlandse Zaken. Andere departementen maken trage, maar reële vorderingen. Voor nog andere is de situatie geblokkeerd.

Een jaar toepassing van de wet bevestigt dat het moeilijk is om de regels inzake de samenstelling na te leven bij de aanduiding van vertegenwoordigers van het Openbaar Ambt in talrijke organen. Ik heb dan ook besprekingen gevoerd met mijn collega van Ambtenarenzaken om te komen tot een coherent gelijkheidsbeleid in het kader van de Copernicus-hervorming. Daarnaast heb ik de opmerkingen van mijn collega's over de wet verzameld. Een deel ervan komt ook voor in het advies van de Raad voor de Gelijkheid van Kansen, waarin met name de vakbonden zijn vertegenwoordigd. Die raad heeft een reeks voorstellen gedaan. Vooraleer een tekst aan de Ministerraad voor te leggen, wens ik tevens overleg te voeren met mijn collega's van de Gemeenschappen en de Gewesten. Bij de installatie van de Interministeriële Conferentie voor de gelijkheid van kansen op 14 november laatstleden, werd beslist om te trachten de wetgeving op alle niveaus te harmoniseren. De Vlaamse Gemeenschap heeft een decreet dat gelijkenis vertoont met de wet en dat van kracht wordt op 1 januari 2002. Het Brusselse Gewest heeft een gedeeltelijk gelijkaardig stelsel. Dat voorziet in een dubbele kandidatuurstelling wanneer een orgaan via voordracht wordt samengesteld. De Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en het Waalse Gewest hebben nog geen wetgeving op dat vlak. De werkgroep ad hoc, die door de Interministeriële Conferentie werd opgericht, komt eind januari bijeen en zal het op grond van een federale nota vooral hebben over het toepassingsgebied, de vrijstellingsprocedures, de opportuniteit om advies in te winnen van specifieke raadgevende instanties, de tellingsmodaliteiten en de voortgang naar de pariteit. Het probleem van de vakbondsafvaardiging in de overlegorganen zal bijzondere aandacht krijgen. Het betreft immers een fundamenteel probleem, naast de mogelijkheid voor het Openbaar Ambt om de normen na te leven. De vrijheid om

correspondance entre la liste publiée par mes services en 1999 et celle établie dans le cadre des démarches entreprises par le gouvernement, voici un an. Les deux listes ne se recoupent qu'en partie. Cela s'explique par le fait qu'un certain nombre d'organes étaient supprimés ou ne fonctionnaient plus ; d'autres n'avaient pas été mentionnés ou n'existaient pas en 1999 ; d'autres encore n'étaient pas considérés par ces listes comme relevant du champ d'application de la loi.

On connaîtra la liste complète des dérogations demandées pour l'année 2000 en se référant aux décisions du gouvernement des 23 décembre 1999, 3 mars 2000, 14 juillet 2000 et 1er septembre 2000. Tous les organes pour lesquels une dérogation a été demandée l'ont obtenue. Certains dossiers introduits afin d'obtenir une dérogation au 23 décembre 1999 ont été refusés et représentés devant le conseil des ministres du 3 mars 2000.

Je joins la liste pour le rapport, ainsi que la liste des dérogations accordées pour la période expirant au 31 décembre 2001.

Je vous informe également que, pour l'année 2001, d'autres demandes de dérogation doivent encore être examinées par le conseil des ministres. Les motifs pour lesquels une dérogation, jusqu'au 31 décembre 2001, peut être accordée par le conseil des ministres sont ceux que ce dernier avait fixés au 23 décembre 1999. J'ai d'ailleurs déjà informé le parlement de ces motifs.

L'examen des rapports trimestriels évoqués démontre qu'en un an, certains départements ont pu se mettre totalement ou très largement en ordre par rapport à la règle de composition équilibrée. Il s'agit des services du premier ministre, de la Justice, de l'Emploi et du Travail et des Affaires étrangères.

D'autres départements enregistrent une progression lente mais réelle.

Enfin, pour certains, les situations sont, pour le moins, bloquées.

Le détail apparaîtra dans le rapport au parlement.

J'en viens enfin à la question de la réforme de la loi. Une année d'application pleine et entière de la loi a confirmé la difficulté à respecter la règle de composition visant à désigner les représentants de la Fonction publique dans un nombre non négligeable d'organes. J'ai donc mené des discussions avec mon collègue de la Fonction publique en vue d'organiser une politique d'égalité cohérente dans le cadre de la réforme Copernic.

Outre ces discussions, j'ai pu enregistrer, au cours de l'année, les remarques de l'ensemble des collègues concernant la loi et les modifications qu'il serait souhaitable d'y apporter. Une partie de ces remarques figurent d'ailleurs dans l'avis que j'ai demandé au conseil de l'égalité des chances. Ce conseil dans lequel siègent, notamment, les représentants des syndicats, a émis une série de propositions. Avant de soumettre un projet de texte au conseil des ministres, j'ai souhaité mener des discussions avec les collègues des Communautés et des Régions. Lors de l'installation de la conférence interministérielle de l'égalité des chances, le 14 novembre dernier, il a été décidé de tenter d'harmoniser les législations à tous les niveaux de pouvoir.

hun vertegenwoordigers in die organen te kiezen, die terecht door de vakbonden wordt aangehaald en die door internationale door België geratificeerde akkoorden wordt erkend, kan hen volgens mij niet vrijstellen van elke verantwoordelijkheid inzake aanwezigheid van mannen en vrouwen.

Het overleg tussen de federale Staat en de deelstaten is een noodzakelijke stap in de hervorming van de wet van 20 juli 1999, alleen al omdat zij gezamenlijk een aantal adviesorganen moeten aanduiden. Daarnaast is het belangrijk dat de publieke overheden dezelfde signalen uitzenden inzake de deelname van mannen en vrouwen aan de organisatie van de samenleving.

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Ik dank de minister voor haar uitgebreid, duidelijk en overzichtelijk antwoord. Zo kregen we een goed zicht op de gebruikte methodologie, op het tijdschema van de Ministerraad en op de cijfers.

Het is positief te kunnen vaststellen dat van alle adviesorganen die geen afwijking op de wet hebben gekregen, vandaag 50% aan de wettelijke normen voldoen, terwijl vorig jaar maar 10% in orde was. De minister baseert zich voor dit cijfer op verklaringen en daar heb ik alle begrip voor. Het zou om meer dan 100 adviesorganen gaan op een totaal van 228. Er is dus duidelijk een vooruitgang in een aantal departementen. Dat toont aan dat waar er een politieke wil is om de wet toe te passen, ze ook haalbaar is. Deze departementen kunnen wellicht model staan voor de andere, die deze vooruitgang het voorbije jaar niet hebben geboekt. De minister kan van de komende weken gebruik maken om te proberen de toepassing van de wet alsnog af te dwingen.

Positief is ook de poging om de wetgeving op alle bestuursniveaus – gemeenschappen, gewesten en federaal – op elkaar af te stemmen, maar ik wil de minister daarvoor ook

La Communauté flamande dispose d'un décret similaire à la loi qui devrait produire ses effets au 1er janvier 2002.

La Région bruxelloise dispose d'un régime partiellement similaire qui prévoit uniquement la procédure de double candidature lorsqu'un organe est composé sur présentation.

La Communauté française, la Communauté germanophone et la Région wallonne n'ont pas encore légiféré en la matière.

Le groupe *ad hoc* institué par la Conférence interministérielle se réunit fin janvier et discutera, principalement sur base d'une note du Fédéral, des points suivants : définition du champ d'application, procédure d'exemption, opportunité de requérir l'avis d'instance de conseils spécifiques, modalités de comptage selon que les membres soient effectifs ou suppléants et selon que les organes soient, ou non, subdivisés, progression vers la parité.

La question de la représentation syndicale dans les organes de concertation fera l'objet d'une attention particulière, puisqu'il s'agit d'un des problèmes de fond soulevés par la loi, tout comme la question de la capacité de la Fonction publique à respecter les normes édictées.

La liberté de composer les représentations dans ces organes, également invoquée, à juste titre, par les syndicats, et reconnue par des conventions internationales ratifiées par la Belgique, ne peut, à mon avis, exempter ces organes de toute responsabilité en matière de présence d'hommes et de femmes.

Les concertations entre l'État fédéral et les entités fédérées sont une étape nécessaire dans la réforme de la loi du 20 juillet 1990, ne serait-ce que parce que ces pouvoirs ont à désigner certains organes consultatifs conjointement. Au-delà, il importe que les autorités publiques lancent, sur le plan de la participation des femmes et des hommes à l'organisation de la vie en société, les mêmes signaux.

J'en ai ainsi terminé avec ma réponse, assez longue, j'en conviens, mais il me paraissait important, à cette date anniversaire de la loi, de répondre de manière complète à toutes les questions posées.

Mme Sabine de Bethune (CVP). – *Il est positif de constater que quelque 50% des organes d'avis qui n'ont pas reçu de dérogation satisfont aujourd'hui aux normes légales. Cela prouve que, quand il y a une volonté politique d'appliquer la loi, c'est possible. Ces départements peuvent servir de modèles aux autres.*

La tentative de faire concorder la législation à tous les niveaux, régional, communautaire et fédéral, est également positive. J'ai cependant appris par des collègues des Régions flamande et bruxelloise que la législation n'y est pas respectée. Au niveau flamand, par exemple, il apparaît que de nombreux organes d'avis ne satisfont pas à la norme d'un tiers. J'insiste donc auprès de la ministre pour qu'elle maintienne strictement cette obligation.

Nous attendons avec impatience le rapport qui sera soumis au parlement. Aujourd'hui encore, toute une série d'organes d'avis ne répondent pas à la norme légale, ce qui crée de l'incertitude juridique. Nous soutenons la ministre dans ses efforts pour appliquer la loi et nous lui demandons d'être très stricte en la matière.

waarschuwen. Van mijn collega's op het Vlaamse niveau, mevrouw Van Cleuvenbergen, en in het Brussels Gewest, mevrouw Grouwels, weet ik dat ook daar de wetgeving niet wordt nageleefd. Op Vlaams niveau blijkt bijvoorbeeld dat heel veel adviesorganen niet voldoen aan de 1/3-norm. Bij een harmonisering is het dus belangrijk naar boven toe te werken en niet voor een gemakkelijksoplossing, een harmonisering naar beneden toe, te kiezen. Ik dring er dus bij de minister op aan de lat hoog te blijven leggen en de 1/3-regel aan te houden onder stringente voorwaarden, die eventueel nog kunnen worden verscherpt.

Ten slotte kondigt de minister ook een aantal bestuursdaden aan en een verslag aan het Parlement. We kijken uit naar deze teksten, die erg belangrijk zijn. Dat belet echter niet dat we vandaag nog altijd vast stellen dat een hele reeks adviesorganen niet aan de wettelijke norm voldoen, wat natuurlijk een stukje rechtsonzekerheid creëert. Dat doet niets af aan de inspanningen van de minister, die ik steun en verwelkom, maar het betekent wel dat we ons op federaal niveau nog altijd moeten blijven inspannen om de wet concreet toe te passen. We zullen de minister daarbij zeker steunen en willen haar ook oproepen heel streng toe te zien.

– **Het incident is gesloten.**

Voordracht van kandidaten voor een openstaand ambt van Nederlandstalig Staatsraad bij de Raad van State (Stuk 2-627)

Uitslag van de geheime stemming over de voordracht van de eerste kandidaat

De voorzitter. – Hier volgt de uitslag van de stemming over de voordracht van de eerste kandidaat voor het ambt van Staatsraad:

Aantal stemmenden: 44.

Blanco of ongeldige stembriefjes: 0.

Geldige stemmen: 44.

Volstreekte meerderheid: 23.

De heer Geert Debersaques behaalt 35 stemmen.

De heer Eric Brewaeys behaalt 9 stemmen.

Bijgevolg wordt de heer Debersaques, die de volstreekte meerderheid der stemmen behaald heeft, tot eerste kandidaat uitgeroepen.

We gaan nu stemmen over de voordracht van de tweede kandidaat.

(Tot de geheime stemming wordt overgegaan.)

– **L'incident est clos.**

Présentation des candidats pour une place vacante de conseiller d'État d'expression néerlandaise au Conseil d'État (Doc. 2-627)

Résultat du scrutin pour la présentation du premier candidat

M. le président. – Voici le résultat du scrutin pour la présentation du premier candidat à la place de conseiller d'État :

Nombre de votants : 44.

Bulletins blancs ou nuls : 0.

Votes valables : 44.

Majorité absolue : 23.

M. Geert Debersaques obtient 35 suffrages.

M. Eric Brewaeys obtient 9 suffrages.

En conséquence, M. Debersaques, ayant obtenu la majorité absolue des suffrages, est proclamé premier candidat.

Nous allons procéder maintenant à la présentation du deuxième candidat.

(Il est procédé au scrutin.)

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine de Bethune aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over «het verschil in arbeidsmarktparticipatie van laaggeschoolde en hooggeschoolde vrouwen in België» (nr. 2-310)

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Het Centrum voor sociaal beleid van de UFSIA maakte net voor nieuwjaar de resultaten bekend van een vergelijkende studie over de arbeidsmarktparticipatie van hoog- en laaggeschoolde vrouwen in dertien OESO-landen. De studie wijst uit dat het emancipatieproces van hoog- en laaggeschoolde vrouwen op het vlak van tewerkstelling geen gelijk verloop kent, maar in twee snelheden verloopt.

Hooggeschoolde vrouwen kennen in de onderzochte landen een gelijklopende, hoge tewerkstellingsgraad. De studie wees wel een verschil aan tussen de landen wat de tewerkstelling van laaggeschoolde vrouwen betreft. Voor België bleek de tewerkstelling van laaggeschoolde vrouwen erg laag te liggen, namelijk 29 procent. Hiermee staat België derde laagste in rang.

Hoe duiden de minister of haar diensten deze gegevens?

Wat is de strategie van de minister om de arbeidsmarktparticipatie van laaggeschoolde vrouwen te verhogen, om zodoende de hinderpalen weg te nemen voor hun emancipatieproces? Hoe kadert ze dat in de Europese normen?

Welke specifieke maatregelen heeft de minister reeds genomen om terzake een verbetering te bewerkstelligen?

Regeling van de werkzaamheden

De voorzitter. – Het Bureau stelt voor volgende week deze agenda voor:

Donderdag 1 februari 2001

's ochtends te 10 uur

Vragen om uitleg:

- van mevrouw Iris Van Riet aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over “de genderdimensie binnen het Copernicusplan” (nr. 2-307);
- van de heer Michel Barbeaux aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over “de invoering van verlof vóór het pensioen voor het personeel van de ministeries van niveau 3 en 4” (nr. 2-319);
- van de heer Michel Barbeaux aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over “het afschaffen van de examenagenda van het VWS” (nr. 2-332);
- van de heer Theo Kelchtermans aan de minister van Landbouw en Middenstand en aan de eerste minister over “het chippen van paarden” (nr. 2-308).

Demande d'explications de Mme Sabine de Bethune à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur «la différence de participation des femmes peu qualifiées et des femmes hautement qualifiées au marché du travail en Belgique» (n° 2-310)

Mme Sabine de Bethune (CVP). – À la fin de l'année dernière, le Centrum voor sociaal beleid de l'UFSIA a publié les résultats d'une étude comparative sur la participation des femmes peu et hautement qualifiées au marché du travail dans treize pays de l'OCDE. En matière d'emploi, l'émancipation de ces femmes est à deux vitesses.

Dans les pays étudiés, les femmes hautement qualifiées connaissent un degré d'emploi similaire et élevé. Mais pour les peu qualifiées, l'étude met en évidence une différence entre les pays. En Belgique, leur emploi est de 29%. Notre pays occupe l'antépénultième place.

Comment la ministre ou ses services interprètent-ils ces données ? Quelle est sa stratégie pour augmenter la participation des femmes peu qualifiées au marché du travail et pour écarter les obstacles à leur émancipation ? Comment cette stratégie s'inscrit-elle dans le cadre des normes européennes ? Quelles mesures spécifiques la ministre a-t-elle déjà prises pour améliorer la situation ?

Ordre des travaux

M. le président. – Le Bureau propose l'ordre du jour suivant pour la semaine prochaine :

Jeudi 1er février 2001

le matin à 10 heures

Demandes d'explications :

- de Mme Iris Van Riet au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur « la dimension du genre dans le plan Copernic » (n° 2-307) ;
- de M. Michel Barbeaux au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur « l'introduction d'un congé préalable à la pension en faveur d'agents des ministères qui sont titulaires des grades classés dans les niveaux 3 et 4 » (n° 2-319) ;
- de M. Michel Barbeaux au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur « la suppression de l'agenda des examens du SPR » (n° 2-332) ;
- de M. Theo Kelchtermans au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes et au premier ministre sur « le marquage de chevaux par une puce » (n° 2-308).

's namiddags om 15 uur

Onderzoek van de geloofsbrieven en eedaflegging van nieuwe leden.

Inoverwegingneming van voorstellen.

Mondelinge vragen.

Evocatieprocedure

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van televisieomroepactiviteiten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad; Stuk 2-602/1 tot 4.

Wetsvoorstel tot invoeging van een artikel 19bis in de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen (van de heer Philippe Monfils); Stuk 2-427/1 tot 5.

Vanaf 17 uur:

Naamstemmingen over de afgehandelde agendapunten in hun geheel.

Stemming over de moties ingediend tot besluit van de vragen om uitleg van de heren Ludwig Caluwé en Joris Van Hauthem aan de eerste minister over "het Lambermont-akkoord" (nrs 2-336 en 2-337), gesteld in plenaire vergadering op 25 januari 2001.

Vragen om uitleg:

- van mevrouw Erika Thijs aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "beendermeel in gelatine voor menselijke consumptie" (nr. 2-321);
- van mevrouw Erika Thijs aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het gebruik en de verkoop van medicijnen op natuurlijke basis" (nr. 2-322);
- van de heer Georges Dallemagne aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de besmetting door het gebruik van het inactieve antisepticum Cidex in een aantal ziekenhuizen" (nr. 2-318);
- van de heer Alain Destexhe aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de verdere opvolging van de Cidex-crisis" (nr. 2-324);
- van de heer René Thissen aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het drugsbeleid van de regering" (nr. 2-333);
- van de heer Jan Remans aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "het programma rond informatiebeheer, informatieverbreiding en kwaliteitsevaluatie van de medische praktijken" (nr. 2-327);
- van mevrouw Clotilde Nyssens aan de minister van Justitie over "de toepassing van de nieuwe regels inzake de nationaliteit" (nr. 2-320);
- van de heer Josy Dubié aan de minister van Justitie over "de omzetting in de Belgische rechtsorde van de UNO-Overeenkomst van 10 december 1984 tegen foltering en andere straffen of wrede, onmenselijke of vernederende

l'après-midi à 15 heures

Vérification des pouvoirs et prestation de serment de nouveaux membres.

Prise en considération de propositions.

Questions orales.

Procédure d'évocation

Projet de loi modifiant la loi du 30 mars 1995 concernant les réseaux de distribution d'émissions de radiodiffusion et l'exercice d'activités de radiodiffusion dans la région bilingue de Bruxelles-Capitale; Doc. 2-602/1 à 4.

Proposition de loi insérant un article 19bis dans la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs (de M. Philippe Monfils); Doc. 2-427/1 à 5.

À partir de 17 heures :

Votes nominatifs sur l'ensemble des points à l'ordre du jour dont la discussion est terminée.

Vote sur les motions déposées en conclusion des demandes d'explications de MM. Ludwig Caluwé et Joris Van Hauthem au premier ministre sur « l'accord du Lambermont » (n°s 2-336 et 2-337), développées en séance plénière le 25 janvier 2001.

Demandes d'explications :

- de Mme Erika Thijs au ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur « la farine d'os dans la gélatine destinée à la consommation humaine » (n° 2-321) ;
- de Mme Erika Thijs au ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur « l'usage et la vente de médicaments à base de principes naturels » (n° 2-322) ;
- de M. Georges Dallemagne au ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur « la contamination suite à l'utilisation dans certains hôpitaux de la solution désinfectante inactive, dénommée Cidex » (n° 2-318) ;
- de M. Alain Destexhe au ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur « le suivi ultérieur de la crise Cidex » (n° 2-324) ;
- de M. René Thissen au ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur « la politique du gouvernement en matière de drogue » (n° 2-333) ;
- de M. Jan Remans au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur « le programme de gestion et de diffusion des informations et d'évaluation qualitative des pratiques médicales » (n° 2-327) ;
- de Mme Clotilde Nyssens au ministre de la Justice sur « l'application du nouveau règlement en matière de nationalité » (n° 2-320) ;
- de M. Josy Dubié au ministre de la Justice sur « l'intégration dans notre ordre juridique interne de la Convention des Nations Unies du 10 décembre 1984 contre

behandelingen" (nr. 2-328);

- van mevrouw Sabine de Bethune aan de minister van Justitie over "adoptie en de nieuwe media" (nr. 2-329);
- van mevrouw Clotilde Nyssens aan de minister van Justitie over "de informaticamiddelen die ter beschikking worden gesteld van de griffie van de Rechtbank van koophandel te Brussel" (nr. 2-334).
- **De Senaat is het eens met deze regeling van de werkzaamheden.**

Voordracht van kandidaten voor een openstaand ambt van Nederlandstalig Staatsraad bij de Raad van State (Stuk 2-627)

Uitslag van de geheime stemming over de voordracht van de tweede kandidaat

De voorzitter. – Hier volgt de uitslag van de stemming over de voordracht van de tweede kandidaat voor het ambt van Staatsraad:

Aantal stemmenden: 41.

Blanco of ongeldige stembriefjes: 2.

Geldige stemmen: 39.

Volstreekte meerderheid: 20.

De heer Eric Brewaeys behaalt 38 stemmen.

De heer Ivo Delbrouck behaalt 1 stem.

Bijgevolg wordt M. Brewaeys, die de volstreekte meerderheid der stemmen behaald heeft, tot tweede kandidaat uitgeroepen.

Wij gaan nu stemmen over de voordracht van de derde kandidaat.

(Tot de geheime stemming wordt overgegaan.)

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine de Bethune aan de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over « het verschil in arbeidsmarktparticipatie van laaggeschoolde en hooggeschoolde vrouwen in België » (nr. 2-310)

Mevrouw Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid. – *Ik bevestig de cijfers van het Centrum voor sociaal beleid van de UFSIA. De cijfers over de startbaanovereenkomsten in uitvoering van het Rosetta-plan gaan in dezelfde richting. Op 19 januari 2001 had mijn departement 41.000 overeenkomsten ontvangen, waarvan er ongeveer 32.000 statistisch waren verwerkt. Tweeënvertig procent van die overeenkomsten werden gesloten door vrouwen, maar 46% daarvan werden gesloten door geschoolde vrouwen en slechts 35% door laaggeschoolden. Daarmee moet rekening worden gehouden bij de jaarlijkse evaluatie van de Nationale Arbeidsraad. Ik heb voor de eerste maal een evaluatie met genderanalyse gevraagd.*

Deze toestand moet in functie van verschillende factoren

la torture et autres peines ou traitements cruels, inhumains ou dégradants » (n° 2-328) ;

- de Mme Sabine de Bethune au ministre de la Justice sur « l'adoption et les nouveaux médias » (n° 2-329) ;
- de Mme Clotilde Nyssens au ministre de la Justice sur « les moyens informatiques mis à la disposition du greffe du Tribunal de commerce de Bruxelles » (n° 2-334).
- **Le Sénat est d'accord sur cet ordre des travaux.**

Présentation des candidats pour une place vacante de conseiller d'État d'expression néerlandaise au Conseil d'État (Doc. 2-627)

Résultat du scrutin pour la présentation du deuxième candidat

M. le président. – Voici le résultat du scrutin pour la présentation du deuxième candidat à la place de conseiller d'État :

Nombre de votants : 41.

Bulletins blancs ou nuls : 2.

Votes valables : 39.

Majorité absolue : 20.

M. Eric Brewaeys obtient 38 suffrages.

M. Ivo Delbrouck obtient 1 suffrage.

En conséquence, M. Brewaeys, ayant obtenu la majorité absolue des suffrages, est proclamé deuxième candidat.

Nous allons procéder maintenant au scrutin pour la présentation du troisième candidat.

(Il est procédé au scrutin.)

Demande d'explications de Mme Sabine de Bethune à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur « la différence de participation des femmes peu qualifiées et des femmes hautement qualifiées au marché du travail en Belgique » (n° 2-310)

Mme Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre de l'Emploi. – Je confirme les chiffres du *Centrum voor sociaal beleid* de l'UFSIA que Mme de Bethune a mis en exergue. Les chiffres relatifs aux conventions de premier emploi en exécution du plan Rosetta vont dans le même sens. A la date du 19 janvier 2001, mon département avait reçu près de 41.000 conventions. A cette même date, environ 32.000 avaient donné lieu à un traitement statistique. On constate qu'au total, 42% des conventions sont conclues par des femmes mais que 46% ont été conclues par des femmes qualifiées et seulement 35% par des moins qualifiées.

Ces éléments devront être pris en compte lors de l'évaluation annuelle du Conseil national du travail. Pour la première fois, j'ai demandé une évaluation de la loi en terme de genre. Je

worden ingeschat. Men stelt vast dat meer meisjes dan jongens het algemeen secundair onderwijs beëindigen, dus zonder specifieke kwalificatie. De trend is omgekeerd in het technisch en beroepsonderwijs.

Het is bekend dat vrouwen gemiddeld 25% minder verdienen dan mannen. Ze zitten ook geconcentreerd in lageloonsectoren. Ze bekleden slechts bepaalde functies of deeltijdse of atypische banen. Hoe groter het gebrek aan kwalificatie, hoe groter het negatieve effect van de discriminaties. Bovendien ontmoedigen het tekort aan diensten voor kinder- en bejaardenopvang en de werkloosheidsvallen de toegang van laaggeschoolde vrouwen tot de arbeidsmarkt.

Om de werkgelegenheidsgraad op te trekken, werden reeds maatregelen genomen zoals de startbaanovereenkomsten en de bestrijding van de werkloosheidsvallen. Ik verwijs ook naar de volgende maatregelen:

- De 100% fiscale aftrekbaarheid van kinderopvang voor kinderen tussen 0 en 3 jaar. De verhoging van de leeftijdsgrens naar zes jaar wordt momenteel onderzocht.
- De integratie van personen, voor het merendeel zogenaamde herintredende vrouwen, die uit de arbeidsmarkt zijn gestapt om persoonlijke redenen en van personen die uit de werkloosheidsvergoedingen van lange duur zijn gesloten volgens artikel 80.
- Het toekennen van een aanmoedigingspremie bij het hervatten van het werk om de onkosten te dekken van de kinderopvang en de verplaatsingen, met een bijkomende premie voor de eenoudergezinnen.
- Het optrekken van de netto-inkomsten van de lageloontrekkers, grotendeels vrouwen.

De ontwikkeling van buurtdiensten, waarover reeds een voorontwerp werd goedgekeurd door de Ministerraad, vergemakkelijkt eveneens de toegang van laaggeschoolde vrouwen tot de arbeidsmarkt.

In het verlengde van de vorige programmering van het Europees Sociaal Fonds heb ik eveneens mijn steun gegeven aan het JUMP-project. Dat project heeft de obstakels en de succesfactoren geïdentificeerd bij de sociaal-professionele inschakeling van laaggeschoolde vrouwen die zich in een armoedesituatie bevinden. Er werd een methodologie ontwikkeld om de toegang van kwetsbare vrouwen tot de opleiding en de werkgelegenheid te vergemakkelijken en er werd een sensibiliseringscampagne gevoerd naar alle actoren die bij de herinschakeling zouden kunnen betrokken zijn. In het bijzonder richtte die campagne zich tot de werkgevers in de schoonmaak- en horecasector en tot het invoeginterim-project dat ik met bepaalde collega's heb uitgewerkt.

Als gevolg van het communautair initiatief NOW zullen projecten voor het opzetten van netwerken, zoals FLORA, verder worden ontwikkeld ten einde de inschakeling van ongeschoolde vrouwen te bevorderen.

Die prioriteiten vindt men trouwens ook in het nationale actieplan voor de werkgelegenheid voor 2000 en in het document voor de nieuwe programmering 2000-2006 van het Europees Sociaal Fonds.

Samen met collega Daems zal ik een voorstel doen om

tiens évidemment à élargir ce concept-là.

Cette situation doit être appréciée en fonction de plusieurs facteurs. On constate que plus de jeunes filles que de jeunes gens terminent l'enseignement secondaire général – donc sans qualification spécifique – soit 55% de filles contre 45% de garçons, mais que cette tendance se renverse lorsqu'on regarde l'enseignement secondaire technique et professionnel. Au niveau de l'enseignement secondaire, le manque de qualification est donc plus sensible chez les filles que chez les garçons.

Par ailleurs, on sait que l'emploi des femmes est marqué par une différence de salaire estimée en moyenne à 25% par rapport au salaire des hommes. Nous aurons encore l'occasion d'en parler puisque je travaille, dans le cadre de la présidence européenne, sur les indicateurs relatifs à l'inégalité salariale. De plus, les femmes sont concentrées dans certains secteurs où les salaires sont bas, elles ne se retrouvent qu'à certaines fonctions et les emplois qui leur sont offerts sont souvent des emplois à temps partiel ou atypiques. Or, plus le manque de qualification est grand, plus l'effet négatif de ces discriminations est important. En outre, le manque de services accessibles, plus particulièrement en ce qui concerne l'accueil des enfants et des personnes âgées, ainsi que l'existence des pièges à l'emploi découragent l'entrée des femmes peu qualifiées sur le marché du travail.

Afin d'accroître le taux d'emploi, une série de mesures ont déjà été prises, comme la convention de premier emploi ou encore la lutte contre les pièges à l'emploi. Je rappelle plus particulièrement les mesures suivantes.

- La déductibilité fiscale de l'accueil des enfants à raison de 100% pour les enfants de 0 à 3 ans, l'augmentation de la limite d'âge de 3 à 6 étant actuellement à l'étude.
- L'intégration des personnes – en majorités des femmes dites « rentrantes » – ayant quitté le marché de l'emploi pour des raisons personnelles ainsi que des personnes exclues des allocations de chômage de longue durée en vertu du fameux article 80.
- L'octroi d'une prime d'encouragement à la reprise du travail pour couvrir les frais de garde d'enfants et de mobilité avec une prime supplémentaire en faveur des familles monoparentales.
- L'augmentation des revenus nets des salariés à bas salaire, majoritairement des femmes.

Le développement des services de proximité pour lequel un avant-projet de loi a déjà été approuvé par le Conseil des ministres constituera également un élément essentiel qui devrait faciliter l'accès des femmes peu qualifiées au marché du travail.

Il faut encore souligner que, dans la prolongation de ce qui avait déjà été fait lors de la programmation précédente du Fonds social européen, j'ai également apporté mon soutien au projet JUMP. Ce projet a, dans un premier temps, identifié les obstacles et les facteurs de succès pour permettre une réinsertion socioprofessionnelle de femmes peu qualifiées et en situation de pauvreté. Une méthodologie visant à améliorer l'accès à la formation et à l'emploi de femmes précarisées a été développée et une campagne de sensibilisation de tous les acteurs susceptibles d'intervenir dans leur recherche

vrouwen gemakkelijker toegang te geven tot de nieuwe technologieën en tot de opleiding daarvoor. Die sector biedt een schat aan tewerkstellingsmogelijkheden en de vrouwen moeten daarvan kunnen profiteren.

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – De problematiek is natuurlijk zeer ruim, maar de cijfers zijn toch heel frappant en vergen een bewust beleid. De minister bevestigt de cijfers en ze duidt een aantal mogelijkheden aan om het probleem aan te pakken. Het zal uiteraard meerdere jaren vergen om de statistieken om te buigen.

Er moeten ook meer inspanningen worden gedaan op het vlak van beter vergoede zorgverlofregelingen. Het interprofessioneel akkoord omvat een aantal beslissingen, maar dat ontslaat de overheid niet van haar verantwoordelijkheid, integendeel. In de Scandinavische landen is de participatie van laaggeschoolde vrouwen op de arbeidsmarkt veel hoger omdat er een betere zorgverlofregeling is. Een betere combinatie gezin-arbeid voor de laaggeschoolde vrouwen en mannen zal evenwel een grote maatschappelijke investering vergen.

Mevrouw Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid. – *Ik ga akkoord met mevrouw de Bethune. Zij weet dat trouwens. Ik zal weldra een wetsontwerp indienen, in het verlengde van andere voorstellen die ik heb gedaan en van het interprofessioneel akkoord, om de arbeidstijd en de vrije tijd te harmoniseren. Zoals zij ben ik ervan overtuigd dat dit de activiteitsgraad van vrouwen, in het bijzonder van laaggeschoolde vrouwen, kan verbeteren.*

– **Het incident is gesloten.**

d'insertion a été menée. L'accent a tout particulièrement été mis sur la sensibilisation des employeurs à cette problématique, plus particulièrement dans le secteur du nettoyage, de l'Horeca et dans le cadre du projet d'intérim d'insertion que j'ai développé avec certains collègues.

Enfin, à la suite de l'initiative communautaire NOW, des projets pour la création de réseaux afin de favoriser l'insertion de femmes non qualifiées – je pense notamment au réseau FLORA – continueront à être développés.

Ces priorités se retrouvent d'ailleurs dans le plan d'action national pour l'emploi de l'année 2000 ainsi que dans le document pour la nouvelle programmation 2000-2006 du Fonds social européen.

Enfin, avec mon collègue M. Daems, j'aurai l'occasion de faire une proposition particulière – cela fait d'ailleurs partie de ses objectifs stratégiques – visant à permettre aux femmes d'avoir un accès plus aisé aux nouvelles technologies et notamment de bénéficier de la formation à ces nouvelles technologies. Vous savez que ce secteur constitue une mine d'emplois et on a bien entendu envie que les femmes en profitent.

Toute une série de politiques ont donc déjà été menées mais il faudra persévérer et je m'y emploie avec l'ensemble de mes collègues.

Mme Sabine de Bethune (CVP). – *La question est très vaste mais les chiffres sont très frappants et appellent une politique adéquate. La ministre les confirme et indique quelques pistes pour aborder le problème. Il faudra bien sûr plusieurs années pour inverser la tendance.*

Il faudra aussi faire plus d'efforts pour mieux rémunérer les congés d'assistance. L'accord interprofessionnel comporte certaines décisions qui ne déchargent toutefois pas les autorités de leur responsabilité, au contraire. Dans les pays scandinaves, la participation des femmes peu qualifiées au marché du travail est bien plus élevée parce que la réglementation des congés d'assistance y est meilleure. L'amélioration de la combinaison famille-travail pour les femmes et les hommes peu qualifiés exigera toutefois un important investissement social.

Mme Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre de l'Emploi. – Je partage le point de vue de Mme de Bethune, elle le sait d'ailleurs. J'aurai prochainement l'occasion de déposer un projet de loi dans le suivi des propositions que j'avais faites et de l'accord interprofessionnel, en vue d'harmoniser les temps de vie au travail et hors travail. Comme elle, je suis persuadée que cela pourra améliorer le taux d'activité des femmes, et notamment des femmes peu qualifiées.

– **L'incident est clos.**

Voordracht van kandidaten voor een openstaand ambt van Nederlandstalig Staatsraad bij de Raad van State (Stuk 2-627)

Uitslag van de geheime stemming over de voordracht van de derde kandidaat

De voorzitter. – Hier volgt de uitslag van de stemming over de voordracht van de derde kandidaat voor het ambt van Staatsraad:

Aantal stemmenden: 38.

Blanco of ongeldige stembriefjes: 0.

Geldige stemmen: 38.

Volstreckte meerderheid: 20.

De heer Ivo Delbrouck behaalt 22 stemmen.

De heer Luc De Smet behaalt 16 stemmen.

Bijgevolg wordt M. Delbrouck, die de volstreckte meerderheid der stemmen behaald heeft, tot derde kandidaat uitgeroepen.

Van deze voordrachten zal kennis worden gegeven aan de minister van Binnenlandse Zaken en aan de eerste voorzitter van de Raad van State.

De voorzitter. – De agenda van deze vergadering is afgewerkt.

De volgende vergaderingen vinden plaats op donderdag 1 februari 2001 om 10 uur en om 15 uur.

(De vergadering wordt gesloten om 19 uur.)

Berichten van verhindering

Afwezig met bericht van verhindering: mevrouw Cornet d'Elzies, de heren Hordies, Malmendier en Tobback, wegens ambtsplichten.

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

Présentation des candidats pour une place vacante de conseiller d'État d'expression néerlandaise au Conseil d'État (Doc. 2-627)

Résultat du scrutin pour la présentation du troisième candidat

M. le président. – Voici le résultat du scrutin pour la présentation du troisième candidat à la place de conseiller d'État :

Nombre de votants : 38.

Bulletins blancs ou nuls : 0

Votes valables : 38.

Majorité absolue : 20.

M. Ivo Delbrouck obtient 22 suffrages.

M. Luc De Smet obtient 16 suffrages.

En conséquence, M. Delbrouck, ayant obtenu la majorité absolue des suffrages, est proclamé troisième candidat.

Il sera donné connaissance de ces présentations au ministre de l'Intérieur et au premier président du Conseil d'État.

M. le président. – L'ordre du jour de la présente séance est ainsi épuisé.

Les prochaines séances auront lieu le jeudi 1er février 2001 à 10 h et à 15h.

(La séance est levée à 19 h.)

Excusés

Mme Cornet d'Elzies, MM. Hordies, Malmendier et Tobback, pour devoirs de leur charge, demandent d'excuser leur absence à la présente séance.

– **Pris pour information.**

Bijlage

Naamstemmingen

Stemming nr. 1

Aanwezig: 45
 Voor: 45
 Tegen: 0
 Onthoudingen: 0

Voor

Michel Barbeaux, Ludwig Caluwé, Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Mohamed Daif, Georges Dallemagne, Sabine de Bethune, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jacinta De Roeck, Mia De Schamphelaere, Alain Destexhe, Jacques Devolder, André Geens, Jean-Marie Happart, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Theo Kelchtermans, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Guy Moens, Philippe Moureaux, Clotilde Nyssens, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Jacques Santkin, Louis Siquet, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Martine Taelman, Erika Thijs, René Thissen, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankrunkelsven, Myriam Vanlerberghe, Vincent Van Quickenborne, Iris Van Riet, Wim Verreycken, Paul Wille.

Tegen

N.

Onthoudingen

N.

Indiening van voorstellen

De volgende voorstellen werden ingediend:

Wetsvoorstellen

Artikel 77 van de Grondwet

Wetsvoorstel betreffende het recht op toegang tot de rechter van minderjarigen (van mevrouw Martine Taelman c.s.; Stuk 2-626/1).

Artikel 81 van de Grondwet

Wetsvoorstel tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen, om de zichtbaarheid van zwakke weggebruikers voor vrachtwagenchauffeurs te verbeteren (van de heer Johan Malcorps c.s.; Stuk 2-630/1).

Wetsvoorstel tot wijziging van de sociale zekerheidswetgeving met het oog op de toekenning van een sociaal statuut en een opvoedersvergoeding aan de thuiswerkende ouder (van mevrouw Gerda Staveaux-Van Steenberge c.s.; Stuk 2-633/1).

Wetsvoorstel tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, wat de gerechtskosten betreft (van de heer Jean-Marie Dedecker; Stuk 2-634/1).

Annexe

Votes nominatifs

Vote n° 1

Présents : 45
 Pour : 45
 Contre : 0
 Abstentions : 0

Pour

Contre

Abstentions

Dépôt de propositions

Les propositions ci-après ont été déposées :

Propositions de loi

Article 77 de la Constitution

Proposition de loi relative au droit à l'accès à la justice des mineurs (de Mme Martine Taelman et consorts ; Doc. 2-626/1).

Article 81 de la Constitution

Proposition de loi modifiant l'arrêté royal du 15 mars 1968 portant règlement général sur les conditions techniques auxquelles doivent répondre les véhicules automobiles, leurs remorques, leurs éléments ainsi que les accessoires de sécurité, en vue d'améliorer la visibilité des usagers vulnérables pour les chauffeurs de camions (de M. Johan Malcorps et consorts ; Doc. 2-630/1).

Proposition de loi modifiant la législation en matière de sécurité sociale en vue d'octroyer un statut social et une allocation d'éducation au parent travaillant à domicile (de Mme Gerda Staveaux-Van Steenberge et consorts ; Doc. 2-633/1).

Proposition de loi modifiant le Code judiciaire, en ce qui concerne les frais de justice (de M. Jean-Marie Dedecker ; Doc. 2-634/1).

Voorstellen van resolutie

Voorstel van resolutie over Tibet (van de heer Georges Dallemagne; Stuk 2-631/1).

Voorstel van resolutie over het sociaal statuut van de thuiswerkende ouder (van mevrouw Gerda Staveaux-Van Steenberge c.s.; Stuk 2-632/1).

In overweging genomen voorstellen

Wetsvoorstellen

Artikel 81 van de Grondwet

Wetsvoorstel betreffende de gevaarlijke honden (van mevrouw Anne-Marie Lizin; Stuk 2-559/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot aanvulling van het Strafwetboek met een hoofdstuk over doodslag en lichamelijk letsel door toedoen van gezelschapsdieren (van de heer Francis Poty; Stuk 2-560/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (van de heer Georges Dallemagne; Stuk 2-569/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Vragen om uitleg

Het Bureau heeft volgende vragen om uitleg ontvangen:

van de heer Ludwig **Caluwé** aan de minister van Financiën over “*het herziene dubbelbelastingverdrag België-Nederland en de gemeenten*” (nr. 2-325)

van de heer Josy **Dubié** aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over “*de dreigende hongersnood in Oost-Afrika*” (nr. 2-326)

van de heer Jan **Remans** aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over “*het programma rond informatiebeheer, informatieverspreiding en kwaliteitsevaluatie van de medische praktijken*” (nr. 2-327)

van de heer Josy **Dubié** aan de minister van Justitie over “*de omzetting in de Belgische rechtsorde van de UNO-Overeenkomst van 10 december 1984 tegen foltering en andere straffen of wrede, onmenselijke of vernederende behandelingen*” (nr. 2-328)

van mevrouw Sabine **de Bethune** aan de minister van Justitie over “*adoptie en de nieuwe media*” (nr. 2-329)

van de heer Vincent **Van Quickenborne** aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over “*de openbaarheid van de documenten van de Europese Unie*” (nr. 2-330)

Propositions de résolution

Proposition de résolution sur le Tibet (de M. Georges Dallemagne ; Doc. 2-631/1).

Proposition de résolution relative au statut social du parent travaillant à domicile (de Mme Gerda Staveaux-Van Steenberge et consorts ; Doc. 2-632/1).

Propositions prises en considération

Propositions de loi

Article 81 de la Constitution

Proposition de loi relative aux chiens dangereux (de Mme Anne-Marie Lizin ; Doc. 2-559/1).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi complétant le Code pénal d'un chapitre concernant l'homicide et les lésions corporelles occasionnés par les animaux de compagnie (de M. Francis Poty ; Doc. 2-560/1).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi modifiant la loi du 22 décembre 1999 relative à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume (de M. Georges Dallemagne ; Doc. 2-569/1).

– **Envoi à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Demandes d'explications

Le Bureau a été saisi des demandes d'explications suivantes :

de M. Ludwig **Caluwé** au ministre des Finances sur « *les répercussions sur les communes de la révision de la convention belgo-néerlandaise de prévention de la double imposition* » (n° 2-325)

de M. Josy **Dubié** au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « *la menace de famine en Afrique orientale* » (n° 2-326)

de M. Jan **Remans** au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur « *le programme de gestion et de diffusion des informations et d'évaluation qualitative des pratiques médicales* » (n° 2-327)

de M. Josy **Dubié** au ministre de la Justice sur « *l'intégration dans notre ordre juridique interne de la Convention des Nations Unies du 10 décembre 1984 contre la torture et autres peines ou traitements cruels, inhumains ou dégradants* » (n° 2-328)

de Mme Sabine **de Bethune** au ministre de la Justice sur « *l'adoption et les nouveaux médias* » (n° 2-329)

de M. Vincent **Van Quickenborne** au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « *la publicité des documents de l'Union européenne* » (n° 2-330)

van de heer Georges **Dallemagne** aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over “*zijn aanwezigheid op de begrafenis van president Kabila*” (nr. 2-331)

van de heer Michel **Barbeaux** aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over “*het afschaffen van de examenagenda van het VWS*” (nr. 2-332)

van de heer René **Thissen** aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over “*het drugsbeleid van de regering*” (nr. 2-333)

van mevrouw Clotilde **Nyssens** aan de minister van Justitie over “*de informaticamiddelen die ter beschikking worden gesteld van de griffie van de rechtbank van Koophandel te Brussel*” (nr. 2-334)

– **Deze vragen worden naar de plenaire vergadering verzonden.**

Samenstelling van commissies

Met toepassing van artikel 21-4, tweede zin, van het Reglement werd de volgende wijziging in de samenstelling van de commissie aangebracht:

Commissie voor de Sociale Aangelegenheden:

- mevrouw Iris Van Riet vervangt de heer Paul De Grauwe als effectief lid;
- de heer Paul De Grauwe vervangt mevrouw Iris Van Riet als plaatsvervangend lid.

Non-evocatie

Bij boodschap van 25 januari 2001 heeft de Senaat aan de Kamer van volksvertegenwoordigers terugbezorgd, met het oog op de koninklijke bekrachtiging, het volgende niet geëvoceerde wetsontwerp:

Wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 36*bis*, 36*ter*, 110 en 111 en tot invoering van een artikel 36*quater* van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (Stuk **2-628/1**).

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

Boodschappen van de Kamer

Bij boodschappen van 18 januari 2001 heeft de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat overgezonden, zoals ze ter vergadering van dezelfde dag werden aangenomen:

Artikel 78 van de Grondwet

Wetsontwerp tot aanvulling van de wet van 30 juni 2000 tot wijziging van het Wetboek van strafvordering, van artikel 27 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis en van artikel 837 van het Gerechtelijk Wetboek, teneinde de rechtspleging voor het Hof van assisen te stroomlijnen (Stuk **2-629/1**).

de M. Georges **Dallemagne** au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « *sa présence aux funérailles du président Kabila* » (n° 2-331)

de M. Michel **Barbeaux** au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur « *la suppression de l'agenda des examens du SPR* » (n° 2-332)

de M. René **Thissen** au ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur « *la politique du gouvernement en matière de drogue* » (n° 2-333)

de Mme Clotilde **Nyssens** au ministre de la Justice sur « *les moyens informatiques mis à la disposition du greffe du tribunal de commerce de Bruxelles* » (n° 2-334)

– **Ces demandes sont envoyées à la séance plénière.**

Composition de commissions

En application de l'article 21-4, 2ème phrase, du Règlement, la modification suivante a été apportée dans la composition de la commission :

Commission des Affaires sociales :

- Mme Iris Van Riet remplace M. Paul De Grauwe en tant que membre effectif ;
- M. Paul De Grauwe remplace Mme Iris Van Riet en tant que membre suppléant.

Non-évocation

Par message du 25 janvier 2001, le Sénat a retourné à la Chambre des représentants, en vue de la sanction royale, le projet de loi non évoqué qui suit :

Projet de loi portant modification des articles 36*bis*, 36*ter*, 110 et 111 du Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus et introduisant un article 36*quater* dans le même code (Doc. **2-628/1**).

– **Pris pour notification.**

Messages de la Chambre

Par messages du 18 janvier 2001, la Chambre des représentants a transmis au Sénat, tels qu'ils ont été adoptés en sa séance du même jour :

Article 78 de la Constitution

Projet de loi complétant la loi du 30 juin 2000 modifiant le Code d'instruction criminelle, l'article 27 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive et l'article 837 du Code judiciaire, en vue de rationaliser la procédure devant la Cour d'assises (Doc. **2-629/1**).

- **Het ontwerp werd ontvangen op 19 januari 2001; de uiterste datum voor evocatie is maandag 5 februari 2001.**

Artikel 80 van de Grondwet

Wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 36*bis*, 36*ter*, 110 en 111 en tot invoering van een artikel 36*quater* van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (Stuk 2-628/1).

- **Het wetsontwerp werd ontvangen op 19 januari 2001; de uiterste datum voor evocatie is woensdag 24 januari 2001.**

Kennisgeving

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 24 van de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging (van mevrouw Jeannine Leduc c.s.; Stuk 2-258/1).

- **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 18 januari 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 66 van de provinciewet en tot invoering van een artikel 242*bis* in de nieuwe gemeentewet, inzake het beleidsprogramma (van de heer Paul Wille c.s.; Stuk 2-490/1).

- **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 18 januari 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp betreffende de wijziging van de Overeenkomst tot oprichting van de Afrikaanse Ontwikkelingsbank (Stuk 2-558/1).

- **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 18 januari 2001 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Arbitragehof – Prejudiciële vragen

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof aan de voorzitter van de Senaat kennis van:

- de prejudiciële vragen over artikel 57, §2, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, zoals gewijzigd bij artikel 65 van de wet van 15 juli 1996, gesteld door de Arbeidsrechtbank te Charleroi (rolnummer 2114).

- **Voor kennisgeving aangenomen.**

Hoge Raad voor de Justitie

Bij brief van 24 januari 2001, heeft de voorzitter van de Hoge Raad voor de Justitie, overeenkomstig art. 259*bis*-18 van het Gerechtelijk Wetboek, aan de voorzitter van de Senaat een verslag overgezonden over de wijze waarop de middelen van interne controle worden aangewend en hun werking kan worden verbeterd, goedgekeurd tijdens de algemene vergadering van 10 januari 2001.

- **Le projet a été reçu le 19 janvier 2001 ; la date limite pour l'évocation est le lundi 5 février 2001.**

Article 80 de la Constitution

Projet de loi portant modification des articles 36*bis*, 36*ter*, 110 et 111 du Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus et introduisant un article 36*quater* dans le même code (Doc. 2-628/1).

- **Le projet de loi a été reçu le 19 janvier 2001 ; la date limite pour l'évocation est le mercredi 24 janvier 2001.**

Notification

Projet de loi modifiant l'article 24 de la loi du 20 juillet 1971 sur les funérailles et sépultures (de Mme Jeannine Leduc et consorts ; Doc. 2-258/1).

- **La Chambre a adopté le projet le 18 janvier 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi modifiant l'article 66 de la loi provinciale et insérant un article 242*bis* dans la nouvelle loi communale, en ce qui concerne le programme de politique générale (de M. Paul Wille et consorts ; Doc. 2-490/1).

- **La Chambre a adopté le projet le 18 janvier 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant sur la modification de l'Accord portant création de la Banque africaine de Développement (Doc. 2-558/1).

- **La Chambre a adopté le projet le 18 janvier 2001 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Cour d'arbitrage – Questions préjudicielles

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au président du Sénat :

- les questions préjudicielles relatives à l'article 57, §2, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, tel qu'il a été modifié par l'article 65 de la loi du 15 juillet 1996, posées par le Tribunal du travail de Charleroi (numéro du rôle 2114).

- **Pris pour notification.**

Conseil supérieur de la Justice

Par lettre du 24 janvier 2001, le président du Conseil supérieur de la Justice a transmis au président du Sénat, conformément à l'article 259*bis*-18 du Code judiciaire, un rapport sur la façon dont les moyens de contrôle interne sont employés et leur fonctionnement peut être amélioré, approuvé au cours de l'assemblée générale du 10 janvier 2001.

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

– **Envoi à la commission de la Justice.**